

پخته خواری

بالاخره علاج همه بیماریها کشف گردید. خامخواری
یکانه علاج بیماریهاست

پخته خواری عادتی است غلط و مرگ آور که باعث همه
بیماریها و سایر بدبختیهای انسانها میشود

پخته خواری گوشتخواری و داروخواری عاملین اصلی
همه بیماریهاست که در بیمارستانها انجام میگردد

غذای پخته اصلاً غذا نیست. غذای پخته فقط سم است و
نفاله و بیماری و مرگ.

در دنیا کمبود غذایی وجود ندارد بلکه ازدیاد غذایی وجود
دارد ۸۰٪ غذای موجود با آتش محو میشود

یک نسخه برای همه بیماریها. پخته نخورید، حیوانی نخورید
غذای خام گیاهی هر کدام را دوست دارید بخورید

چشمہ خواری
یک عادت مرگ اور

باعث شہمہ بیمارہا

عکس العمل

من از خوانندگان مخصوصاً "خواهش می‌کنم مسئله عکس‌العمل را خوب مطالعه بکنند و معنی آن را دقیقاً" درک کنند که خیلی مهم است. گفته شده که بیماری با دو جنبه ظاهر میشود، یکی علایم ناقص کار کردن ارگانهاست در نتیجه غیرکافی بودن غذای طبیعی و دیگری مسموم شدن آنها توسط غذای پخته و داروهای شیمیایی. ناقص کار کردن ارگانها مانند مرض قند، قلب، کلیت، نفريت، زخم معده، و یا سیل، کم‌خونی، پارگی فتق و مانند آنها ظاهر میشوند. مسمومیت ارگانها، فشارخون، نقرس، سیاتیک، دیسک، تشنج و غیره بوجود می‌آورد:

هر روز با غذای پخته یک مقدار مواد سمی وارد بدن میشود. اگر این سم تماماً "در بدن باقی می‌ماند در عرض چند ماه شخص را مسموم می‌کرد و میکشت. بدن سعی می‌کند قسمت عمده از آنها را دفع کند. برای این کار بدن وسیله‌های مختلف و راههای مختلف پیدا می‌کند. جوش، چرک، درد، اسهال، خارش پوست، تب، علامت عکس‌العمل شفا بخش بدن است که همیشه سعی می‌کند مقدار سموم را از بدن دفع کند. هیچ پخته‌خواری و هیچ پزشک پخته‌خوار معنی این عکس‌العملهای بدن را نمیداند. هم بیمار و هم پزشک این علایم را بیماری تصور می‌کنند. پزشک با سموم مختلف سعی می‌کند این عکس‌العملهای شفا بخش بدن را قطع کند، سموم دفع شدنی را به جای اولیه خود برگرداند و چند نوع سم دیگر هم روی آنها اضافه کند. این است کار پزشکان پخته‌خوار. آنها عوض اینکه بیماران را شفا بدهند عکس‌العمل شفا بخش بدن را قطع می‌کنند و بیمار را بیمارتر می‌سازند. از اینجا تجارت قرص و آمپول و شربت را بمیدان می‌آیند. کار از یک قرص شروع میشود چون روز بروز ناراحتی سنگین‌تر میشود این یک قرص بزودی به بیست قرص میرسد. این است پیشرفت علم پزشکی. من خوب بیاد دارم در بچگی وقتی پزشک دارو تجویز می‌کرد داروساز چند نوع گرد دارو با هم مخلوط می‌کرد توی کاغذهای کوچک می‌پیچید و به ما میداد. اکنون همه می‌بینند که این دارو و آمپولهای مثل سیل دنیا را پوشانده است. هیچکدام از این داروها بغیر از اینکه عکس‌العمل شفا بخش را خنثی کند و مردم را مسموم کند قادر نیست کار دیگری انجام دهد. بنظر بعضی مردم هر پزشکی که بیشتر و گران قیمتتر دارو تجویز کند معروفتر شناخته میشود و شهرت او بالاتر میرود.

خواننده عزیز مسئله عکس‌العملهای شفا بخش را خوب بیاد بسپارید . موقع پخته‌خواری عکس‌العمل‌های بدن را زود زود تکرار میشود ، مقداری از سموم دفع میگردد ، شما دو مرتبه پر می‌کنید ، بدن دفع می‌کند و شما وارد میکنید ، بدین ترتیب عکس‌العملها (بیماریها) دائما " ادامه پیدا می‌کنند یعنی شما همیشه بیمارید ، همیشه به پزشک مراجعه می‌کنید ، به پزشک پول می‌دهید ، به دارو فروش پول می‌دهید ، دارو نیز کار خود را انجام میدهد ، عکس‌العمل بدن را قطع می‌کند . شما خوشحال هستید ، دارو شما را "معالجه" کرد ، پزشک شما را از درد و " از بیماری نجات داد " . چند روز دیگر درد سنگینتر شروع میشود ، طبیعت نمی‌خواهد که بدن شما به این زودی مغلوب شود . داروها رفته‌رفته بیشتر میشوند تا مطلقاً " با سموم غذایی شما را از این دنیا مرخص می‌کنند .

شما در دهها سال پخته‌خواری دائما " سموم زیادی در جاهای مختلف بدن جمع‌آوری کرده‌اید ، اینها را باید از بدن بیرون کنید تا به سلامتی کامل برسید . وقتی شما خام‌خوار می‌شوید سلولهای زائد که فقط با غذای پخته تغذیه می‌کنند گرسنه مانده و می‌میرند ، سموم حل شده دفع می‌گردند ، وزن بدن صریحاً " پائین می‌آید . سم در سه حالت در بدن موجود است : (۱ مایع) (۲ نه مایع و نه جامد بین این دو حالت) (۳ جامد . مایع نسبتاً " زود دفع می‌گردد . نه مایع و نه جامد که کلمی ( ) نامیده میشود مدتی در خون باقی می‌ماند و ناراحتی‌های مختلف ایجاد می‌کند . جامد که از همه مهم‌تر است دژ شست پا ، در مفاصل ، در ستون فقرات ، در رگها و در موی‌رگها نفوذ کرده مرحله به مرحله حل میشوند . سمی که از داخل بدن شده بطرف خون هجوم می‌آورد تا دفع گردد خون خام‌خوار را مسموم می‌کند ، او را یک مدت "بیمار" می‌کند سرگیجه - ضعف - درد - اسهال - بی‌اشتهایی و غیره . اینجا است که شخصی که تازه خام‌خوار میشود باید خوب توجه داشته باشد که این قبیل عکس‌العملها هستند که سموم بدن را دفع می‌کنند یعنی خود بیماری را دفع می‌کنند تا او را از همه نوع ناراحتیهانجات دهند .

من خودم که در ۵۳ سالگی همه نوع بیماری جمع کرده بودم و تمام بدنم پر از سم بود ، بعد از خام‌خواری عکس‌العملهای خیلی شدید داشتم مانند ضعف ، سرگیجه ، سردرد ، دل‌درد ، پادرد ، کمردرد ، زانودرد ، گردن‌درد ، بی‌اشتهایی ، اسهال ، تب و خیلی عکس‌العملهای دیگر . بعد از خام‌خواری چقدر عکس‌العملهای شدید داشتم ، دردها کشیدم ولی یک دقیقه هم شک نکردم . هیچکس راجع به عکس‌العمل بمن چیزی نگفته بود ، هیچ‌جا نخوانده بودم ، فقط فکر بقدری

روشن بود که فکر کردم من که غذای طبیعی میخورم، غذای طبیعی سبب یابرتقال نمی‌توانند به من ضرر برسانند، این همین سموم است که از بدن دفع میشود، بگذار هر چه میخواهد بیشتر درد کند که زودتر بدنم از سم خالی شود که من از این ناراحتیها زودتر نجات پیدا کنم. تحمل کردم و موفق شدم. اطرافیانم می‌گفتند "این بیچاره دیوانه شده همین امروز فردا می‌میرد"، ولی من مثل خاره استادم و به حرفهای آنها وقفی نگذاشتم.

تعجب من این است که راجع به عکس‌العمل اینقدر صحبت کردم و نوشتم باز هم بیشتر مردم که میخواهند خام‌خواری را شروع کنند می‌گویند "می‌خواهم خام‌خواری را امتحان کنم" این قبیل اشخاص که می‌خواهند امتحان کنند معلوم است که معنی خام‌خواری را هنوز درک نکرده‌اند، هنوز به دانائی طبیعت ایمان نیاورده و غیرطبیعی و مضر بودن پخت‌وپز را درک نکرده‌اند. از همه بدتر، میخواهند که فائده خام‌خواری را با علم ثابت شود. علمی که غذای زنده و طبیعی و کامل را با آتش می‌کشد و برای ما غذای شیمیائی می‌سازد و با این عمل احمقانه میلیونها دلار پول جمع میکند، بیشتر پزشکان فهمیده‌اند که این کار جز حقه‌بازی چیز دیگری نیست و باز هم ادامه می‌دهند به بهانه این که هر چه یاد گرفتند اجراء می‌کنند.

من چند دفعه نوشتم کسی که خام‌خوار کامل است و چیزی پخته نمی‌خورد هر ناراحتی، هر "بیماری" که احساس می‌کند عکس‌العمل شفابخش است باید خوشحال شود که دارد معالجه میشود، سمومی را که در عرض دهها سال وارد بدن کرده دارد دفع می‌کند. مردم چه فکر می‌کنند؟ این سم که در همه جای بدن نفوذ کرده چطور باید از بدن خارج شود؟ باد که نمی‌برد؟ سم از جاهای مختلف بدن با درد فراوان کنده میشود بطرف خون جاری می‌شود و با درد، با مدفوع، با ادرار و با عرق، با جوش، با خارش و غیره از بدن دفع می‌گردد. کسی که میخواهد خام‌خواری را امتحان کند معلوم است که در دانائی طبیعت ایمان ندارد، میخواهد صحت قانون طبیعت را امتحان کند. او می‌گوید "ببینم خام‌خواری با بدن من سازگار است یا نه؟" وقتی عکس‌العمل شروع میشود این آدم خیال می‌کند که خام‌خواری او را ضرر کرده است.

راجع به عکس‌العمل شفابخش هم اگر خواننده فراموش کرده است یا معنی آنرا درک نکرده وحشت‌زده پیش دکتر میرود. دکتر بلافاصله خون و ادرار او را به آزمایش می‌فرستد. خون بیمار در مدت عکس‌العمل بقدری زیاد اسید اوریک

نشان میدهد که دکتر در عمرش ندیده بود. او وحشت می‌کند چون نمی‌داند این اسید اوریک از بیرون وارد خون شده یا از بدن کنده شده و بطرف خون آمده است. او فقط اینقدر می‌داند که این آدم خام‌خواری کرده و بیمار شده است. چند نوع قرص می‌دهد و قدغن می‌کند که دیگر هیچ وقت خام‌خواری نکند. بیمار نیز خوشحال میشود چون کباب و قرمه‌سبزی بذر انتظار او است. شرح اسکف آرامنه ترکیه کتاب سفارش میدهد، مبلغ پول هم هدیه می‌فرستد و خام‌خوار میشود. ۲۰ روز دیگر وقتی عکس‌العمل شروع میشود می‌نویسد "متاسفانه خام‌خواری به بدن من نساخت، مجبور شدم ول کنم و دوباره پخته‌خوار شوم." یک اسکف تحصیل کرده وقتی اینطور فکر می‌کند و عمل می‌کند از مردم ساده لوح چه انتظاری باید داشته باشیم؟

خواننده عزیز، خوب توجه کنید، من گفتم و باز هم می‌گویم: کسی که خام‌خوار شد و هیچ‌وقت پخته نخورد، هر ناراحتی، هر دردی که احساس کرد عکس‌العمل شفابخش یعنی خود علامت معالجه است، هیچ‌وقت نباید ذره‌ای شک داشته باشد، باید تحمل کند تا این عکس‌العمل تمام شود. بعد از هر عکس‌العمل مشابه شخص احساس میکند که ۱۰ - ۱۵ سال جوانتر شد، یعنی ۱۰ - ۱۵ سال طول عمرش زیادتر شده. پس اگر کسی میخواهد خام‌خواری را امتحان کند باید این عکس‌العمل را تحمل کند و وقتی آنها تمام شدند آن وقت نتیجه خام‌خواری را مشاهده خواهند کرد.

باز هم مجبورم مسئله عکس‌العمل شفابخش بدن را تکرار کنم که هیچکس نگوید نخواندم، ملتفت نشدم، توجه نکردم و از این قبیل حرفها. کسی که خام‌خواری را شروع کرد باید انتظار عکس‌العمل شفابخش بدن را داشته باشد. این عکس‌العمل برای همه کس یکسان نیست، بدن هر کسی خصوصیت خاصی دارد. برای دفع کردن، سموم بدن سعی می‌کند راههای مناسبی، جاهای ضعیفی پیدا کند. اسید اوریک در هر کجا که حل میشود آنجا را درد شدید بوجود می‌آورد مانند شست پا، مفاصل، بین مهره‌های ستون فقرات، زانو و گردن و خیلی جاهای دیگر. گاهی دل‌درد - نفخ - اسهال - سرگیجه - سردرد - جوش - خارش - خشک‌شدن قسمتهائی از پوست و غیره. گاهی موها و ناخنهای ضعیف می‌ریزند و جای آنها مو و ناخن تازه و سالم پر می‌کند. پزشکان همه این عکس‌العملهای شفابخش را بیماری تصور میکنند و داروهای سمی بکار می‌اندازند. راجع به عکس‌العملهای بدن خیال می‌کنم به اندازه کافی نوشتم بطوری که مردم حق دارند بگویند که کتاب تکراری است. خیلی آرزو دارم که مردم معنی

همین حرفهای تکراری را خوب درک نمایند. هر کس خامخوار میشود و غذای پخته نمیخورد هر ناراحتی و هر دردی که احساس کند یعنی به تشخیص پزشکان بیمار شود نه فقط نباید بترسد بلکه باید خیلی خوشحال شود که دارد از بیماریهای خود نجات پیدا میکند، بدن را تسویه می کند، سمومی را که در بدن جمع آوری کرده دفع می کند، سلولهای زائد را حل می کند و خلاصه به سوی سلامتی کامل پیش میرود. اینقدر که راجع به عکس العمل صحبت کردم امیدوارم که بعد از چند هفته یا چند ماه خام خواری نیایند بگویند که "آقای آوانسیان ضعف دارم، سرم گلیج میرود، چکار کنم؟" یا "آقای آوانسیان پاهای من درد گرفته است چکار کنم؟" من می پرسم کتاب خام خواری را مطالعه کردید؟ جواب میدهد "آری" راجع به عکس العمل شفا بخش کمی مطالعه کردید؟ جواب می دهد "آری" پس چرا می پرسید؟ "این عکس العمل است؟ نمیدانستم": حالا این خوب است که پیش من می آیند، بعضی ها وحشت کرده پیش دکتر میروند و با یک مقدار سم (دارو) برمیگردند.

"دکتر"، "پزشک"، "دانشمند"، چه حرفهای گنده گنده، اگر من بگویم نادان، بی عقل، جانی همه بمن مذمت می کنند که من بیخود پزشکان محترم را سوهین مینمایم. ولی مقصود من توهین کردن نیست، به نظر من حقیقت گفتن گناه نیست. من فقط حقیقت را می گویم. مهندس بدن انسان، طبیعت، برای بدن ساخت خود غذای خام گیاهی تعیین کرده است. کسی که قانون ابتدایی طبیعت را نشناسد او نادان است، کسی که میشنود غذای پخته ارزش غذایی ندارد فقط منبع بیماری است وقتی نمی گذارد او بی عقل است، کسی که غذای زنده طبیعی را به مردم قدغن می کند او یک جانی، یک آدم کش، یک جنایت کار است. شما چه لقب می دهید به کسی که به گاو و گوسفند خوردن یونجه خام را قدغن کند و به آنها یونجه پخته بدهد و یا به شتر خار پخته بدهد؟ خار بیابان غذای طبیعی شتر و میوه زنده غذای طبیعی انسان است. وقتی یک پزشک مصرف میوه خام را به مردم قدغن می کند او هم نادان است هم بی عقل و هم جانی. وقتی یک پزشک این حرفها را می خواند و باز هم مصرف غذای خام را به بهماران قدغن می کند او دیگر تمام دیوانه است.

همانطور که در کتاب اول نوشته‌ام پخته‌خوار دارای دو بدن است، بدن اصلی و بدن دروغی. بدن دروغی از خوراکی‌های پخته بوجود می‌آید و با خوراکی‌های پخته تغذیه می‌کند. یاخته‌شناسان خیلی تلاش کردند تا فرق بین ساختمان یاخته‌های (سلولهای) سرطانی و طبیعی را بشناسند. یگانه فرقی که آنها توانستند پیدا کنند این بود که سلولهای سرطانی کاملاً "ساده شکل‌اند و فاقد هرگونه دستگاههای تخصصی برای انجام کار مفید، بیایند. یگانه هدف این سلولها اینست که عقب پروتئین بگردند آنرا به بلعند و تولید مثل کنند. همانطور که میدانیم سلولهای زائد پخته‌خوارها عین همین خاصیت را دارند فقط یک درجه فرق بین آنها وجود دارد به این معنی که بدن اصلی سلولهای زائد را بنحوی زیر کنترل خود نگاه میدارد و آنها را پخش می‌کند به جاهای خالی بدن مثلاً "زیر پوست، جلوی شکم‌های آقایان و پای خانمها. بدن اصلی برای نگاه داشتن حجم ضروری ارگانها مجبور است این سلولهای زائد را قاطی سلولهای اصلی کند و بدین طریق موقتاً "مانع میشود که آنها فشا ر خود را روی یک ارگان متمرکز کنند و آن را از کار بیاندازند.

هم سلولهای زائد و هم سلولهای سرطانی از همین غذاهای پخته بوجود می‌آیند که شخص حریص و معتاد در آشپزخانه خود با دست خود تهیه میکند. سلولهای زائد قادر نیستند مقدار هنگفتی غذای غیرطبیعی را که از راه اعتیاد حریصانه وارد بدن پخته‌خوارها میشود تماماً "جذب کنند. قسمت زیادی از آن با کوشش دفاعی بدن می‌سوزد، به حرارت زائد تبدیل میشود و بیفایده ناپدید میگردد. یک قسمت از سلولهای زائد سعی میکنند استقلال پیدا کنند تا بتوانند این خوراکی‌های زائد را تماماً "بلعند. وقتی که یک یا چند تا از این سلولهای زائد در تلاش خود موفق میشوند و استقلال بدست می‌آورند به یک صورت باورنکردنی به بلعیدن خوراکی‌های زائد شروع می‌کنند، مخصوصاً "اسید آمینه‌های گندیده حیوانی که ارباب پر خور به آنها تعارف می‌کند. به همین طریق از یک یا چند سلول ناچیز شروع شده یک هیولا بوجود می‌آید که تمام دنیا را به وحشت انداخته است.

یک شخص واقع بین که فکر خود را همیشه با مسائل اساسی مشغول نگاه میدارد

نمی‌تواند تعجب نکند که دانشمندان در تحقیقات و مطالعات خود برای چه مسائل بوجی وقت و انرژی و پول مصرف می‌کنند. آنها در تحقیقات خود راجع به وجود آمدن سرطان چهارصد نوع ماده سرطان‌زا جمع‌آوری کرده‌اند که هیچکدام از آنها بغیر از مسئله تغذیه کوچکترین رابطه‌ای با عامل اساسی سرطان ندارد. هرکس باید از خود سؤال کند خیلی خوب، فرض کنیم سموم مختلف، اشعه، تحریکات مزمن، آسیب‌بدنی، سوختگی، ویروس، نیکوتین، قیر و گروهی چیزهای دیگر می‌توانند سلولها را از وظایف خود باز دارند، به آنها ضرر بزنند، ضعیف سازند، له‌کنند، بکشند و از بین ببرند، ولی کدام عامل سبب می‌شود که به یک یا چند سلول چنان قوه عظیمی برای رشد و تکثیر بدهد که قادر شود در مدت کوتاهی ساختمان شگفت‌انگیز بدن انسان را زمین بزند و به هلاکت برساند.

این نیروی وحشتناک را خود صاحب بدن با دقت هر چه تمام‌تر برای نابودی خود در آشپزخانه می‌افریند. پس هر لقمه غذای پخته سرطان‌زا است یعنی همه لقمه‌های غذاهای پخته متفقا "سرطان را بوجود می‌آورند. در حین مطالعات خود دانشمندان با عامل اصلی سرطان به دفعات زیاد برخورد می‌کنند، مدرک انکارناپذیر در دست می‌گیرند، مدتی به آن خیره می‌شوند، حتی تأیید هم می‌کنند ولی همینکه صحبت تغییر تغذیه به میان می‌آید آنها وحشت‌زده چشمان خود را سفت می‌بندند و مثل رعد زده‌ها فرار می‌کنند. چرا اینطور است؟ چونکه آنها در عادت تغذیه خود نمی‌خواهند چیزی غیر طبیعی ببینند. مخصوصاً "نان را که هر روز می‌خورند و از زمانهای قدیم غذای اصلی و حتی تقدسی حساب شده نمی‌خواهند انتقاد کنند، نمی‌خواهند ببینند که نان طبیعی خود، گندم زنده را، با پوست گرفتن و آرد کردن و خمیر کردن و پختن چندین بار حرام کرده‌اند.

باخته‌شناسان آشکارا می‌بینند که پاخته‌های سرطانی فاقد دستگاههای تخصصی اند و توانایی فعالیت مفید ندارند. بنظر آنها سلولهای اشخاص با اصطلاح سالم (آنها خبر ندارند که بین پخته‌خوارها حتی یک نفر انسان سالم وجود ندارد) اول کامل و بی‌عیب بوده‌اند و سپس زیر اثر بعضی مواد سرطان‌زا صفت طبیعی و قدرت اختصاصی خود را از دست می‌دهند، به عبارت دیگر به نظر این باخته‌شناسان نبودن ماشینهای تخصصی و نقص در کار تولیدی به هر نوع عامل اتفاقی مربوط می‌باشد بغیر از مواد اولیه‌ای که مهندس (طبیعت) برای کارخانه (بدن انسان) ساخت خود تعیین

نموده است. این آقایان نمیتوانند ببینند که چطور هر روز مقدار زیادی سلولهای مرده و سعی و بی ارزش و تو خالی بعنوان غذا وارد بدن پخته خوارها میشود. یاخته شناس معروف آمریکائی بنام کاودری (Cowdry) کلیه مدارکی که دانشمندان دنیادر مطالعات خود بدست آورده اند جمع آوری کرده در یک کتاب قطور زیر عنوان سلولهای سرطانی جمع آوری کرده است 'Cancer Sells' یک خواننده واقع بین میتواند به آسانی ببیند که تشخیص علت اصلی سرطان چه اندازه روشن و آشکار است. ابتدا این کتاب به زبان روسی به دست من افتاد. بعداً "برای کتاب انگلیسی خام خواری میخواستم از اصل کتاب استفاده کنم. بزحمت فراوان موفق شدم یک جلد کتاب اصلی از آمریکا وارد کنم. در اینجا چند قسمت از این کتاب را برای خواننده میآورم. کاودری مینویسد - "با از دست دادن یک قسمت یا کلیه دستگاههای تخصصی در سلولهای سرطانی به همین نسبت از قدرت تولیدی آنها کاسته میشود. بدون دستگاههای لازمه انجام وظیفه ممکن نیست. (ص ۱۱) کاودری خبرنگار در که برای ساختن دستگاههای تولیدی سلولها به مواد خام احتیاج دارند و وقتی مواد خام به مواد پخته تبدیل میشود برای یاخته نه ساختمان می ماند و نه انجام وظیفه مفید. کاودری از روش (Rusch) اقتباس می کند. "سلولهای طبیعی دارای دستگاهها و ماشین هائی هستند که کامل بودن آنها را مشخص می کند. عملیات این ماشینها بعد اعلای میرسد وقتی وسائل ساختمانی آنها به حدود معینی می رسد (ص ۱۵) "در راه بسوی سرطان، سلولها یک یا چند این استعداد فعالیت خود را از دست میدهند، یعنی تغییرات ارثی میشود، برای اینکه به استقلال کامل برسند مجبورند چند دستگاه و وسایل مفید از دست بدهند. تخم و نطفه چون سلولهای کامل هستند به سرطان تبدیل نمی شوند (ص ۳۳۳)".

مهمترین فعالیت سلولهای سرطانی اینست که دائماً مواد هیدروژنی شکار کنند، پروتئین حیوانی ببلعند، آمینو اسیدها ببلعند، پروتئینهای مصنوعی بسازند و خیلی ز رنگیهای دیگر انجام دهند. سلولهای "مانند تله هیدروژنی از ذخیره" بدن اسید آمینه ها بیرون می کشد و بر نمی گردانند. ص ۳۹ "کاودری سپس در چند سطر دیگر مینویسد "چنین بنظرمی رسد که متابولیسم Metabolism هیدروژنی سلولهای سرطانی در پیشرفت خود سعی می کنند موادی را که سلولهای فعال بسیار احتیاج دارند از آنها بربایند. "نویسنده پروتئین حیوانی را برای بدن خیلی

لازم میدانند، کریستین سن (Christensen) و هندرسن (Henderson) خیال می‌کنند که برتری در جمع‌آوری اسید آمینه‌ها توسط سلولهای سرطانی و رشد بیاندازه آنها در یک موجود ضعیف یک عامل مهم میباشد " (۱۹۵۲) . بخیال آنها ضعیف شدن بدن در نتیجه کمبود اسید آمینه‌های حیوانی میباشد نه از کمبود غذای طبیعی . سلولهای سرطانی دائما " پروتئین میسازند (سنتز Sinthese) - کلودری می‌نویسد " گاهی مشاهده شده که سرطان بدخیم (Malignancy) همراه با سنتز غیر طبیعی و حتی همراه با بوجود آمدن پروتئین غیر طبیعی جلو می‌روند . برای رشد غده سرطانی پیوسته پروتئینهای تازه ظاهر میشوند و حال آنکه در شرایط طبیعی سنتز با تجزیه کنترل میشود ، یعنی از یک طرف سلولهای تازه بوجود می‌آیند و از طرف دیگر می‌میرند " ص ۱۵۲ . سپس کلودری از گاسپرسن (Gasperson) می‌آورد " بنظر میرسد که بین سلولهای بدخیم سرطانی و سلولهای نرمال مربوط به پیشرفت سیستم پروتئین سازی یک فرق اساسی وجود دارد . در سلولهای غده بدخیم دستگاههای جلوگیری کننده که معمولا " در فعالیت سیستم پروتئین سازی یک محدودی معین میکنند کم و بیش از کار می‌افتند " (ص ۱۵۱ - ۱۵۲) . پروتئین ، و باز هم پروتئین ، خواننده عزیز ، این همین پروتئین است که آقایان پزشکان مصرف آنرا شب و روز به بزرگ و کوچک توصیه می‌کنند . همانطور که می‌بینید این پروتئین‌ها و این اسید آمینه‌ها بدرد غده سرطانی می‌خورند .

کلودری تصدیق میکند که " سلولهای بدن انسان غیر قابل تصویری شخصیت‌های کوچک و پیچیده هستند که شاید از بیشتر از ده هزار قسمت مختلف تشکیل شده‌اند . تشخیص فرمولهای ریاضی چهار - پنج عضو ترکیب کننده کاری است بسیار مشکل چطور ممکن است با هزارها عضو گوناگون معامله کرد ؟ " (۲ - ۱۵۱) بلی ، زیست شناسانی که از ساختمان و فعالیت یک سلول اینقدر کم اطلاع دارند ، سرنوشت تمام مردم را در دست گرفته‌اند ، حسابهای مهندس اصلی (طبیعت) را به آتش سپرده‌اند و خیال می‌کنند که میتوانند این سلولهاروزانه چقدر چربی ، مواد ناشاسته‌ای ، پروتئین ، ویتامین و غیره احتیاج دارند . با این حسابهای پوچ ، غلط و خطرناک هم مغز خود و هم مغز مردم زودباور را بکلی خراب کرده‌اند .

یاخته‌شناسان بیشمار گواهی جمع‌آوری کرده‌اند که نشان میدهد کم خوری در وجود آمدن سرطان یا روی رشد آنها اثر دارد . در زمان جنگ بین الملل در

نتیجه حیره‌بندی‌ها در دانمارک، روسیه، آلمان و اتریش تلفات سرطانی کمتر شد. بنظرهیندهد **Hindhede** پرخوری درویدادهای سرطانی اثر زیاد دارد. کاودری از تجربیاتی که روی حیوانات انجام گرفته نمونه‌ها می‌آورد. مک کی **MacCay** نشان میدهد که محدود کردن تغذیه از بروز سرطان جلوگیری می‌کند و یا از سرعت رشد آن میکاهد. پیوند سرطان بموشهای پرخور بمقدار غذای خورده شده آنها بستگی دارد. موشهایی که با غذای محدود زندگی میکنند پیوند سرطان را برآب سخت‌تر از موشهای پرخور قبول می‌کنند. مک کی و دوستانش روی موشهایی مطالعه کرده‌اند که بقدری کم غذا می‌خورند که فقط نمیرند ولی رشد نکنند. یک‌دسته از آنها هفتصد روز و دسته دیگر را نهصد روز جوان نگه داشته‌اند و نگذاشته‌اند که آنها به بلوغ برسند. در صورتیکه در شرایط معمولی طول عمر آنها ششصد روز است. وقتی به این موشها مجدداً "بحد کافی" غذا دادند بیش از هزار و چهارصد روز یعنی بیشتر از دو برابر طول عمر "طبیعی" زنده ماندند. مدارک بعدی نشان داد که بین ۱۹۸ موش که با رژیم "نرمال" تغذیه می‌کردند ۱۵۰ مورد سرطان مشاهده شد. ولی بین ۲۰۰ موش کم خوراک فقط ۳۸ غده سرطانی دیده شد.

دفعات تلاش کردند از دفاتر بیمه مدارکی بدست آورند که نشان دهد چه رابطه‌ای بین وزن بدن و مرگ و میرهای سرطانی وجود دارد. ۶۷۲۰ ۷۷۴ بیمه‌نامه بررسی شد. در هر یکصد هزار سند برای وزن بالاتر از نرمال ۳۷، وزن نرمال ۳۲ و کمتر از نرمال ۲۴ مرگ نشان داد. یک حساب خیلی قابل توجه ولی قابل تأسف برای مدت ۵۰ سال از ۱۹۰۰ تا ۱۹۵۰ همزمان با "پیشرفت" علم پزشکی، پیشرفت مرگ و میرها از سکنه و سرطان از این قرار است. در مدت ۵۰ سال برای یکصد هزار مرگ از سرطان از ۶۴ به ۱۳۹/۶ رسیده، همچنین از بیماریهای قلبی ۲۴۴ رسیده به ۴۷۸/۱، یعنی تقریباً دو برابر. حالا جالبتر از این، در ۱۹۶۴، یعنی در مدت ۱۴ سال مرگ در نتیجه سرطان از ۱۳۹/۶ به ۱۵۱/۳ (در یکصد هزار نفر) رسید. همچنین در بیماریهای قلبی از ۴۷۸/۱ به ۵۰۸/۶ رسید. این صورتهارا دانشمندان آمریکائی از دفاتر رسمی شرکتهای بیمه بدست آورده‌اند و هیچ خجالتی هم نکشیده‌اند. حالا حساب کنید با این سرعت جلو بروند بعد از ۵۰ یا ۱۰۰ سال به کجا میرسند. بین حیواناتی وحشی در محیط طبیعی سرطان شناخته نشده‌است. بعد از این که میمونهای اسیر را مدت طولانی با غذای غیر طبیعی تغذیه نمودند

یک یا دو تا غده سرطان مانند در آنها مشاهده شد. در عمق دریاها، آنجا که دست خرابکارانه انسانها نرسیده است غده سرطانی بکلی نایاب است. کاودری تصدیق می‌کند که کیفیت غذا در بروز سرطان خیلی موثر است. او مینویسد "بالاخره حقیقت آشکارا نشان میدهد که حیواناتی که با غذای طبیعی تغذیه می‌کنند بسرطان کمتر تعایل دارند تا آنهائیکه با غذای کاملاً "تصفیه شده تغذیه می‌کنند". یگانه دسته بزرگ از موجوداتی که از سرطان بکلی مصونند در عمق دریاها زندگی می‌کنند. این حقیقت بیشتر اهمیت پیدا می‌کند بدلیل اینکه جمعیت موجودات دریاها سه برابر موجودات روی زمین است. متأسفانه اکنون مردم "متمدن" آب دریاها را نیز مسموم می‌کنند.

بالاخره حین این جستجو زیست‌شناسان با عامل اصلی سرطان روبرو میشوند، به آن نگاه می‌کنند حتی تصدیق هم می‌کنند ولی با تمام بیعلاقگی و خونسردی از بغل آن رد میشوند مثل اینکه خواسته آنها چیز دیگری است. کاودری مینویسد عقیده‌ای که مصرف زیاد بعضی مواد غذایی یا فقدان آنها میتواند در بدن انسان سبب سرطان بشود کم‌کم زمینه پیدا می‌کند. " (صفحه ۲۲۰). آنها اثرات غذای طبیعی را صریحاً "میبینند. کاودری مینویسد "بالاخره مدارکی بدست می‌آید که نشان میدهد بعضی حیوانات که با غذای طبیعی تغذیه می‌کنند کمتر به سرطان طان مبتلا میشوند تا آنهائیکه با غذای تصفیه شده تغذیه می‌کنند. " این غذای تصفیه شده از کازئین، مواد نشاسته‌ای، روغن دانه پنبه، ویتامین و مواد معدنی مصنوعی تشکیل میشود.

یاخته‌شناسان از صحرا موشهائی جمع می‌کنند که صد درصد از سرطان مصون هستند، آنها را در قفسه‌ها نگهداری می‌کنند، مثل بچه‌های ظریف با آنها رفتار میکنند. با غذای "استاندارد" آنها را تغذیه میکنند، با هم دیگر جفت‌گیری و میدارند، سخت حفاظت می‌کنند، نمیگذارند آنها با هیچ نوع ماده سرطان‌زای فیزیکی، شیمیائی یا بیولوژیکی تماس یابند. با وجود این هشتاد درصد این موشها "خود بخود" و بدلیل "نامعلومی" به سرطان مبتلا میشوند. خیلی تعجب‌آور است که چطور کاودری نمی‌بیند همین محیط غیرطبیعی و غذای غیرطبیعی باعث سرطان میشود؟ زیست‌شناسان چهارصد عامل سرطان‌زا پیدا کرده‌اند با وجود این کاودری مینویسد "در همه غده‌های سرطانی که پزشکان مطالعه کرده‌اند کمتر از

یک درصد آنها احتمالاً" با این عاملهای سرطان زا روبرو بوده اند. در مقابل این ما دیدیم که چطور غذای غیر طبیعی از صد موش سالم هشتاد موش سرطانی بوجود میاورند. در یک آزمایش دیگر از ۱۹۸ موش ۱۵۰ تای آنها سرطانی میشوند. با محدود کردن نسبی غذا این رقم از ۱۵۰ به ۳۸ تنزل مییابد. حالا ببینیم با وجود این همه مدارک ارزنده زیست شناسان به کدام نتیجه رسیده اند، کاودری به یک نتیجه تعجب آور میرسد. او میگوید " همه این مطالعاتیکه روی حیوانات انجام گرفته است روی انسان پیاده کردن به احتیاط نیاز دارد. انسان یک موجود همه چیز خور است که از هر طرف دنیا جور به جور غذاها جمع می کند ولی موجودات دیگر از گیاهان ساده محلی تغذیه می کنند. طول عمر انسان خیلی زیاد تر از حیوانات آزمایشگاهی است. چسبیدن به این رژیم فرضی، برای سالهای زیاد یعنی تقریباً " یک چهارم قرن که پیشرفت پنهانی سرطان احتیاج دارد عملی نیست " .

آقای کاودری و شرکا شما پیدا کردید که غذای طبیعی از سرطان جلوگیری می کند، به عبارت دیگر غذای غیر طبیعی باعث این بیماریهای خطرناک می شود. آیا مهمتر از پخت و پز چیزی هست که غذای طبیعی را به غیر طبیعی تبدیل کند؟ چرا آزمایشها و مطالعات خود را ادامه میدید؟ شما در حقیقت عامل اصلی بیماری خطرناک را کشف کردید، دیگر دنبال چه میگردید؟ کدام عامل مهمتر از پروتئین حیوانی و اسید آمینه های حیوانی میتواند این دیو شیطانی را در بدن انسان بوجود آورد؟ این پروتئین و این اسید آمینه های که به بچه، بزرگ، به بیمار و ناتوان با صدای بلند توصیه می کنید. شما عامل سرطان را پیدا کردید پس چرا این خبر مهم را به اطلاع عموم مردم نمی رسانید؟ برای مردم دلسوزی می کنید که مبادا از لذت غذای پخته محروم بمانند. شما اشتباه می کنید که فکر می کنید بروز سرطان ۲۰ - ۲۵ سال وقت می خواهد نه آقای کاودری فقط یک ثانیه لازم است که یک سلول از همسایه های خود جدا شده و به سرطان تبدیل شود. شما هیچ بچه را سراغ ندارید که با سرطان بدنی آمده باشد؟ شما به بچه دو ساله سرطانی برخورد کرده اید؟ مطمئن باشید اگر صنعت پخت و پز و داروسازی مردم متمدن با همین سرعت پیشرفت کند چند نسل دیگر هشتاد درصد مردم مثل موشهای آزمایشگاهی با سرطان بدنیا می آیند. شما حقیقت را اعلام کنید بگذارید که مردم خودشان تصمیم بگیرند که آیا آنها

میخواهند با غذای طبیعی سالم تغذیه کنند یا با غذای غیرطبیعی و خطرناک خودشان را به هلاکت برسانند.

خیلی عجیب است. چطور این پزشکان و زیست‌شناسان گمراه شده‌اند که هنوز نفهمیده‌اند که پخت و پز عاملی است غلط و خطرناک که قانون طبیعت را پایمال می‌کند و باعث همه نوع بدبختیهای مردم میشود. کاودری آنجیزی را که عقبش میگشت در دست خود گرفته و باز هم در تاریکی جستجوی خود را ادامه میدهد. اکنون همه جا از خطر سیگار صحبت می‌کنند. سیگار سعی دارد با سم نیکوتین، این سم نمیتواند سلول بسازد. پروتئین گوشت و لبنیات است که قادرند سلول بسازند. وقتی بدن برای ساختن سرطان آمادگی پیدا می‌کند و حاضر میشود، برای یک محل ضعیف و مناسب جستجو می‌کند که از آنجا کار خود را شروع کند. ریه که از اثر نیکوتین ضعیف شده جای مناسبی برای بروز سرطان میشود. معمولاً "قسمتهای بدن که بیشتر در حرکت است و یا دائماً ضربه می‌خورد جای مناسبی برای بروز سرطان میشود. گاهی یک قسمت از دست یا پا به یک جا می‌خورد و زخم کوچک پیدا می‌کند این زخم یک مدت خوب نمیشود و تبدیل به سرطان میشود.

من خودم در بعضی از جاهای بدنم غده‌های کوچک داشتم. زیر پوست بیضه‌ام یک غده‌ای به بزرگی یک نخود پنهان شده بود که بعد از خامخواری روز بروز کوچکتر شد تا یک روز پوست را سوراخ کرد. وقتی فشار دادم یک تکه گوشت مرده سیاه بیرون آمد. روی انگشتان من دو تا زخم کوچک وجود داشت که سالها خوب نمیشدند. معلوم بود که اینها گوشتهای بیگانه هستند که برای خود مانده‌اند و به گشت بدن نمی‌خواستند بچسبند و جوش بخورند. با چشم خود مشاهده کردم که چطور این گوشت بیگانه کم‌کم گوشت بدن مرا می‌خورد و جلو میرود و بزرگتر میشود. بعد از خامخواری چند سال بی‌حرکت ماند، جوش خورد و ناپدید گردید.

کاودری از بایگانی دادگاههای آمریکائی مدارکی بدست آورد که نشان میداد کارگرانی که در کارخانه موقع کار یک زخم کوچک روی دست یا پا یا یک قسمت از دیگر بدن بر میداشتند این زخم یک مدت خوب نمیشد و به سرطان تبدیل میشد که گسترش پیدا می‌کرد و باعث مرگ کارگر میشد. دادگاه کوتاه بین این زخم ناچیز را باعث مرگ میدانند و صاحب کارخانه را به پرداخت خونبها محکوم می‌کرد. بیشمار دادرسی مشابه در پرونده این دادگاهها وجود دارد.

علم پزشکی که شهرتش همه جای دنیا فرا گرفته است، همه مردم نسبت به آن احترام قائلند و امید همه بیماران هستند، عوض اینکه بیماران را معالجه کنند خودشان بیماری می‌سازند و پخش می‌کنند. بطور قطع ثابت شده که مصرف غذای پخته باعث همه بیماری‌ها و سایر بدبختی‌های انسانی است. پزشکان در بیمارستان‌ها بیماران را صبحانه، ناهار و شام فقط غذای پخته می‌خورانند. عجیب این است که پزشکان و زیست‌شناسان در مطالعات علمی هیچ‌وقت بین غذای خام و پخته فرقی نمی‌گذارند. آنها سال‌های سال مطالعه کرده‌اند و نتیجه گرفته‌اند که یک انسان روزانه فلان قدر پروتئین، فلان قدر مواد نشاسته‌ای و فلان قدر چربی لازم دارد ولی این پروتئین، چرب یا نشاسته پخته است یا خام، مرده است یا زنده برای آنها فرقی ندارد حتی آنها بیشتر موارد مواد پخته ترجیح می‌دهند. چه‌جور علم است که هنوز نتوانسته‌است بفهمد که پخت و پز عملی است غیر طبیعی و مضر. تمام اختیارات را به آشپز بی‌سواد می‌دهند که هر چه بخواهد بخرد، قاتی کند، روی آتش بگذارد، بپزد، به جوشاند، به سوزاند و به اطاق بیماران بفرستد. مهمترین مسئله که تغذیه باشد تمام اختیاراتش بدست آشپز نادان شده است.

پزشکان هنوز نمی‌دانند که بدن انسان به غذای خام احتیاج دارد که بدون غذای طبیعی هیچ انسان نمی‌تواند زنده بماند ولی آقا یا خانم پزشک خیلی راحت مصرف آنرا قدغن می‌کند و با گرسنگی مردم را قتل عام می‌کند. جگر من داغ دیده از این گونه نادانی پزشکان. وقتی آنها عکس‌العمل‌های مفید و شفا بخش را با داروهای سمی قطع می‌کنند چه قدر به خود می‌بالند که بیماری را معالجه کردند، درد را ساکت کردند، قلب از گرسنگی کار نمی‌کند، کلیه از گرسنگی از کار افتاده است، پزشک از گرسنگی ارگان‌ها چیزی نمی‌داند. مقدار معین شده ویتامین، پروتئین، چربی و مواد نشاسته‌ای پخته، سوخته و مرده را غذای کامل برای انسان می‌دانند. ارگان‌های همه پخته‌خوارها هم گرسنه و هم مسموم شده هستند. این ارگان‌های گرسنه با یک چهارم یا یک پنجم ظرفیت خود کار می‌کنند، وقتی این یک پنجم هم تمام

میشود پزشک عوض اینکه به آنها غذای طبیعی بدهد و به کار به اندازد تصمیم میگیرد این ارگانها را پیوند بزند و تجربیات خود را کاملتر بکند، او پیوند می زند و بیچاره بیمار ساده لوح را راحت می کشد. آیا برنارد باز هم برای بدست آوردن تجربیات خود مردم را مثل حیوانات آزمایشگاهی می کشد؟ آیا وجدان این آدم کش هیچ ناراحت نیست؟ در مجالس، در بیمارستان، در مطب رل دانشمندی بازی میکند، دانشمندی که عوض اینکه به ارگان گرسنه غذای طبیعی بدهد تا کار کند، آنرا می برد و مانند یک آشغال در آشغال دان می اندازد و یک ارگان مصنوعی جای آن می گذارد. اگر این کار را در موقع تصادفات بکار ببرند ما میتوانیم بگوئیم که علم پزشکی یک عمل مفید انجام داده است ولی آنها ارگانهای گرسنه و مسموم شده را که نمیتوانستند با غذای زنده گیاهی بکار بیندازند می برند و دور می اندازند. دار و ندار بیمار را از دستش می گیرند و او را راحت می کنند، می کشند.

برای این کار کثیف چه اسمی باید بگذاریم؟ اگر این جنایت نیست پس چیست؟ اگر آدم کشی نیست پس چیست؟ اگر کلاه برداری نیست پس چیست؟ کسی وجود ندارد که این جنایتکاران را به محاکمه بکشد. آنها خودشان برای خود داوری می کنند.

کسی حق ندارد برای جنایتی که مرتکب می شوند آنها را مجازات کند. آنها می کشند و حاضر آماده منتظر یک قربانی دیگر هستند. اکنون دیگر علم پزشکی شهرت سابق را ندارد. پخته خواران نیز از ناتوانی آن بستوح درآمده اند، مقادیر هنگفتی پول خرج می کنند نه فقط هیچ نتیجه نمی گیرند بلکه روز بروز بدتر میشوند چون پزشکان نه فقط پخته را منع نمی کنند بلکه صدها نوع سم دیگر به نام دارو یا ویتامین مصنوعی به آن اضافه می کنند. مردم تمام عمر کار می کنند، زحمت می کنند، دروغ می گویند، دزدی می کنند که پول جمع کنند تا در موقع بیماری این پولها را به دکتر تحویل بدهند و از این دنیا تشریف ببرند. یک آقای با دکتر قرار میگذارد که چهل هزار تومان پول بدهد برای یک عمل جراحی همسرش. این آقای محترم ۲۰ هزار تومان نقد میپردازد و برای باقی ۲۰ هزار تومان یک چک وعده داری می نویسد. کار به عمل جراحی نمی رسد. دکتر با اولین آمبول خواب آور زن را میکشد. این پزشک بیرحم و چپاولگر نه فقط ۲۰ هزار تومان را پس نمیدهد بلکه برای چک هم اجرا صادر می کند و وصول می کند.

حالا ببینیم دارو چیست؟ نیاکان ما قبل از کشف آتش در جنگها و غارها زندگی می‌کردند، با میوه‌ها و ریشه‌های جنگلی تغذیه می‌کردند و با چنان سلامتی برخوردار بودند که با دست خالی با جانوران وحشی گلاویز میشدند. بعد از اینکه آتش کشف گردید و مردم به غذای پخته عادت کردند این عادت که به زودی به اعتیاد تبدیل شد چنان گسترش پیدا کرد که مردم چشم باز کردند این عادت را دیدند خیال کردند که اینطور بوده و همین طور هم باید باشد. هیچ‌کس در عادت پخته‌خواری چیزی غیر طبیعی و مضر مشاهده نکرد. میلیون‌ها پزشک، دانشمند و زیست‌شناس آمدند و رفتند هیچ‌کدام از آنها جسارت نکرد عمل پخت و پز را محکوم کند و آنرا باعث بیماری‌ها اعلام کند، علل خصوص که بیشتر مردم غذای "لذیذ" خوردن را هدف زندگی خود می‌دانند.

دانشمندانی ظاهر شدند مانند پاستور، کخ و غیره که میکروب را کشف کردند. آنها مشاهده کردند که یک عده از مردم بیمار می‌شوند ولی دیگران که مقاومت بدن آنها قویتر است اصلاً بیمار نمی‌شوند. عوض این که علت ضعیف شدن بدن را جستجو کنند و علتش را در پخت و پز ببینند و مصرف آنرا محکوم کنند به سند داروسازی بنا گذاشتند که خیلی زود پیشرفت کرد و به حال کنونی رسید. بعداً مردم دیدند که آتش بعضی مواد حیاتی را در غذای طبیعی نابود می‌کند و باز هم عوض اینکه مصرف آتش را قدغن کنند شروع کردند به ساختن ویتامین‌های مصنوعی که آن هم سم خالص است. عموماً "همه داروها سم هستند و معلوم است که سم در هیچ شرایطی قادر نیست کار مفید انجام بدهد. وظیفه سم فقط مسموم کردن است. مهمترین کاری که دارو انجام میدهد قطع کردن عکس‌العمل‌های شفا بخش بدن است که پزشکان بیماری تصور می‌کنند. کم‌کم پزشکان متوجه می‌شوند که داروها به غیر از مسموم کردن هیچ کار دیگر نمی‌توانند انجام بدهند، بعضی‌ها سعی می‌کنند کمتر دارو تجویز کنند ولی معمولاً "مجبورند نسخه بنویسند؛ اگر ننویسند نمی‌توانند پول بگیرند.

پزشکانی که عقل دارند، انسان واقعی هستند، رخم دارند باید روی تابلوی خود بنویسند "بروید خام‌خواری کنید دیگر بیمار نیستید" در مطب را ببندند و بروند برای خود کار دیگر پیدا کنند، آنها باید علناً اعلام کنند که "ما دیگر

نمیخواهیم با غذای مرده، با پروتئین حیوانی و داروهای سمی باعث مرگ مردم بشویم، ما تا بحال اشتباه کرده ایم، فعالیت ما غلط بوده، اکنون حقیقت را شناختیم مصرف غذای پخته را محکوم می کنیم، مصرف داروها را محکوم می کنیم و آرزو داریم که با این راه ساده و طبیعی همه به سلامتی کامل برسند.

آیا در این دنیا یک نفر انسان حقیقی پیدا میشود که خودگذشتگی بکند و بخاطر مردم ستم دیده این دنیا حقیقت را تصدیق کند و به داد آنها برسد؟ این کار خیلی ساده است، همه کس می تواند بفهمد که پخت و پز عملی است غیرطبیعی و مضر که قانون طبیعت را می شکند، غذای زنده را می کشد، کلیه مواد حیاتی را محو و نابود می کند و باعث بیماریها می شود. راستی این پزشکان چه جور آدمهائی هستند که این حقیقت آشکار رانمی بینند. اکنون دیگر نمیتوانند بگویند که خام خواری چیست؟ خبر نداریم. اکنون همه جا صحبت از خام خواری است. اعلامیه های ما همه جا پخش شده، به دیوارها نوشته شده است، جواب ایشان چیست؟ می ترسند بیماران را با غذای طبیعی تغذیه کنند؟ بلی می ترسند، از سلامتی بیماران نمی ترسند بلکه از خالی ماندن جیبشان می ترسند. چه شغل خوب و آسان و بی زحمت دارند. هنگفتی پول می گیرند برای اینکه اسم دوسه سم را روی کاغذ بنویسند، در بیمارستانها بیماران را اول لخت می کنند بعد می کشند. خواننده عزیز مقصود من اقرار گفتن و توهین کردن نیست، من فقط حقیقت را می گویم، حقیقت هر قدر هم تلخ باشد باید گفته شود. این آنتی بیوتیکها، سرم ها، کورتیزنها و مانند اینها تا بحال کسی را سلامتی نبخشیده اند. اکسیژن چگونه؟ وقتی بیمار را به اکسیژن می بندند بدانید که دوسه روز دیگر این بیمار زنده نیست. وقتی از آنها می پرسیم شما که میدانید این کار نتیجه ندارد چرا می کنید؟ جواب می دهند "وظیفه ما این است که دوسه ساعت هم شده بیمار را بیشتر زنده نگه داریم" ولی برای من معلوم نیست آیا اکسیژن زندگی بیمار را طولانیتر یا کوتاه تر می کند.

خوب توجه کنید اگر آشپزخانه بیمارستانها را خاموش کنید هیچ بیماری در بیمارستان نمی میرد، همه بیماران کاملاً سالم به خانه های خود برمی گردند. حرفهای من خیالاتی نیست، من با هزاران مورد ثابت کردم کسی که خام خوار میشود دیگر یک دینار به پزشک و دارو پول نمی دهد چون دیگر بیمار نیست. این نهضت دنیا را از جهنم به بهشت تبدیل می کند. اگر این نهضت را پزشکان ایرانی در دست

بگیرند احترام و شهرت ایران را در تمام جهان به حد اعلا می‌رسانند .

پزشکانی که این حرفها را می‌خوانند ، بی تفاوت می‌مانند و برای اصلاح روش خود هیچ اقدامی نمی‌کنند آنها واقعا "جنایتکار هستند ، آدم کش هستند و پاکاملا" احق هستند . فرمولهای غلت علمی یاد گرفتن و حفظ کردن علامت عاقل بودن نیست . در بیمارستان همیشه بیمارانی هستند با ارگانهای گرسنه و فرسوده که تمام بدنشان پر از سم است . وضعیت آنها به جایی رسیده است که دو سینی غذای سمی و چند نوع دارو سمی کافی است که این بیماران بمیرند . پزشک این کار را میکند و بیماران را می‌کشد . آیا این پزشک گناهکار نیست ؟ او آدم کش نیست ؟ من نباید این حرفها را بزبان بیاورم ؟ در صورتی که اگر پزشک عوض این دو سینی خوراک سمی و چند نوع دارو سمی این بیماران را با میوه و سبزی زنده تغذیه می‌کرد آنها زنده می‌ماندند . بیشتر پزشکان بعد از خواندن کتاب خام خواری و شنیدن گزارشهای خام خواران حقیقت را قبول میکنند و می‌توانستند راجع به اصلاح تغذیه بیمارستانها به مقامات صلاحیتدار برنامه پیشنهاد کنند ولی این کار را نمی‌کنند چون می‌ترسند همکاران آنها را سنگ‌باران کنند . هر یک از آنها اینطور فکر می‌کند " من چرا باید این کار را بکنم ؟ بگذار سایرین بکنند ، من از این کار پول گیر می‌آورم و معاش خود را تامین می‌کنم " همه اینطور فکر میکنند و کشتارها مثل سابق ادامه پیدا میکند .

بطوریکه خواننده گرامی مشاهده کرد غده سرطانی دایما "با پروتئین سروکار دارد ، پروتئین می‌خورد ، پروتئین می‌سازد ، سنتز می‌کند ، شکار می‌کند و خلاصه همیشه عقب پروتئین می‌گردد . اگر در جایی که خودش مستقر است پروتئین کافی پیدا نمی‌کند دستهایش را بطرف سرتاسر بدن صاحبش دراز می‌کند و وقتی همه پروتئین‌های موجود در بدن می‌بلعد و تمام میکند شروع به بلعیدن گوشت‌های بدن صاحبش می‌کند تا بالاخره هم او را می‌کشد و هم خودش نابود میشود .

همه اینها کار همین پروتئین است که پزشکان خدای خود کردند و می‌پرستند ، همین پروتئین که دهها کیلو گوشت‌های زائد می‌سازد که بعدا " مردم می‌خواهند از این گوشت‌های لعنتی خلاص شوند نمیتوانند . پزشکان برای عمل کردن و بریدن این گوشت‌ها برای هر کیلو ۲۵۰۰ ریال مطالبه می‌کنند . با این حساب این افسریازنشته که با خام خواری ۹۰ کیلو از وزنش کم کرد (۱۶۰ کیلو بوده و اکنون ۷۰ کیلو وزن

دارد. عکس و بیوگرافیش در کتاب خام‌خواری چاپ چهارم گنج‌انیده‌ام (مجبور بود ۲۳۵۰۰۰ ریال پول خرج کند ولی با خام‌خواری بدون یک دینا خرج به مقصود خود رسید بعلاوه پول‌هایی که برای غذا رساندن به این گوشت‌های زائد خرج می‌کرد دیگر خرج نمی‌کند. بعد از عمل کردن با خوردن چند دفعه چلوکباب، سبزی قرمه و آبگوشت جای این گوشت‌های عمل کرده را دو مرتبه پر می‌کرد ولی اکنون با غذای طبیعی حتی یک گرم گوشت زائد تولید نمیشود.

گرسنگی

بیماری یعنی گرسنگی ارگانها و مسموم شدن آنها. این حقیقت بزرگترین کشف قرن بیستم است. بقدری بزرگ و مهم که لازم است میلیون‌ها دفعه در سراسر دنیا تکرار شود تا به مغز همه پخته‌خوارها محکم جا بگیرد. پخته‌خواران خوراکی‌های پخته را که اهدا " ارزش غذائی ندارند غذا می‌نامند ولی به میوه‌جات که غذای اصلی انسان است چندان اهمیت نمی‌دهند و چیز لوکس و غیر ضروری حساب می‌کنند. وقتی یک پخته‌خوار که هنوز کتاب خام‌خواری را نخوانده می‌شنود که خام‌خواران چیز پخته نمی‌خورند تعجب می‌کند و می‌گوید " مگر می‌شود بدون نان زندگی کرد؟ مگر میشود تنها با میوه شکم را سیر کرد ".

واقعا " کسی که اولین دفعه خام‌خواری را شروع می‌کند هر چه میوه و سبزی می‌خورد احساس سیری نمی‌کند، دلیلش چیست؟ آیا میوه و سبزی ارزش غذائی کافی ندارند؟ بعضی‌ها اینطور فکر می‌کنند ولی همینطور که پخته‌خواران همه جا سیاه‌را سفید و سفید را سیاه می‌بینند، اینجا نیز سخت اشتباه می‌کنند. آنها ده‌ها سال خوراکی‌های پخته خورده شکمشان را با آن پر کرده‌اند بخيال اینکه به بدن غذا می‌دهند ولی بدن چون به این خوراکی‌های مرده و غیرطبیعی احتیاج ندارد گرسنه می‌ماند. قلب و کلیه و کبد و ریه و ارگانهای دیگر بدن برای فعالیت طبیعی خود فقط و فقط به غذای زنده گیاهی احتیاج دارند. جهاز هاضمه انسان مواد پخته را بزور قبول می‌کند، روزها و گاهی هفته‌ها زحمت می‌کشد تا آنها را از بدن دور کند. در این مدت پخته‌خوار پرخور از خود راضی است، از خوردن خوراکی‌های پخته

" لذت " می برد ، خود را کاملاً " سیر تصور می کند چون مطابق توصیه پزشکان به مقدار کافی پروتئین و چربی و مواد نشاسته ای و کالری وارد بدن کرده و هیچ وقت به فکرش نمی رسد که ارگانهای او از گرسنگی حقیقتی می نالند و دارند آخرین نفس خود را میکشند و احتمال دارد همین فردا کار به آخر برسد .

در این شرایط وقتی شخص با حقیقت آشنا میشود مصرف مواد پخته را قطع میکند و با غذای طبیعی تغذیه می کند هر چه میوه و سبزی می خورد احساس سیری نمی کند ، چرا ؟ چون ارگانهای او که دهها سال گرسنگی کشیده بودند ، از غذائی که سخت احتیاج داشتند محروم مانده بودند و همیشه حسرت آنرا میکشیدند اکنون بفراوانی گیرشان آمده که هرچه میل دارند بخورند ، جهاز هاضمه نیز کاملاً "آمادگی" دارد آنها را هضم کند ، در این شرایط شخص چهار پنج برابر آنکه احتیاج روزانه یک انسان کامل باید داشته باشد غذا مصرف میکند تا این ارگانهای گرسنه را سیر کند ، آنها را با سلولهای سالم مجهز کند و بحال طبیعی برگرداند .

هیچ کس از پخته خواران تصورش هم نمیتواند بکند که مواد گیاهی در حال زنده چه قدر غذای پر ارزش است و چه مقدار کمی از آن قادر است احتیاجات روزانه بدن یک انسان را تامین کند . فقط خام خواری که چندین سال تجربه پشت سر گذاشته و یک کودکی که هنوز طعم مواد پخته را نچشیده میتواند به این حقیقت پی ببرد ، اینجاست که کمی بیشتر شرح بدهیم . همینطور که گفتیم مواد پخته اصلاً "

ارزش غذائی ندارد . ارگانها برای فعالیت خود از آن استفاده نمی کنند . تمام پختنیهای دنیایمانی توانند حتی یک سلول بسازند که قادر شود کار کلیه را انجام دهد و ادرار را تصفیه کند . این نوع سلولها فقط از غذای زنده گیاهی بوجود می آیند . وقتی یک خام خوار قلابی بهانه می آورد که به غذای طبیعی دسترسی پیدا نکردم مجبور شدم یک چلوکباب بخورم ، این چلوکباب نه فقط بدن را سیر نکرد بلکه گرسنه تر هم کرد چون اگر قبلاً "یک سیب خورده بود نصف آنرا نیز نغله کرد چون این سیب مجبور میشود یک قسمت از انرژی خود را صرف کند تا ضرر چلوکباب را از بدن دور سازد . پس نتیجه می گیریم که غذای که ارگانهای پخته خواران را تغذیه می کند نصف غذای زنده گیاهی است که گاهی بدون توجه زیاد مصرف می کند . معلوم است که این مقدار کم غذای طبیعی نمیتواند احتیاجات ارگانها را تامین کند .

این غیرکافی بودن غذای طبیعی باعث میشود که قلب و کلیه و سایر ارگانها تدریجا " بسوی از محلال بروند و از کار به افتد . هیچکس در علم پزشکی خیر ندارد که این ارگانهای بیچاره گرسنه هستند ، آنها به مواد مرده پروتئینی ، چربی و نشاسته‌ای احتیاج ندارند ، این مواد مرده عوض اینکه به ارگانها غذا بدهند آنها را مسموم میکنند . بعد از صدها نوع معاینات و آزمایشات پزشکان تشخیص می‌دهند که این ارگان خراب شده یا دارد خراب میشود . ولی چرا خراب میشود ؟ آیا برای خراب شدن یک دلیل هم وجود دارد یا نه ؟ آنها با این چیزها کاری ندارند ، این بیچاره‌ها هیچ وقت نمیتوانند بفهمند که این ارگانها گرسنه هستند و فقط غذای طبیعی می‌خواهند که فوراً " شروع به کار کنند ، غذایی که حتی یک گرم از آن در بیمارستانها پیدا نمی‌شود . کی آنها باید بفهمند که خودشان در آشپزخانه‌های بیمارستانها بیماری می‌پزند و بتمام دنیا پخش می‌کنند . البته کالری زائد مواد پخته یک انرژی زائد نیز تولید می‌کند ، انرژی بدون ترمیم که روی ارگانهای گرسنه و ضعیف یک بار خسته‌کننده نیز اضافه می‌کند . وقتی طبیعت می‌خواهد برای انسان غذا تهیه کند کلیه عناصر ترکیب دهنده یعنی مواد اولیه غذا را به مقدار محاسب شده مطابق احتیاجات بدن ما در گیاهان جمع می‌کند . آتش کلیه حسابه‌ای طبیعت را بهم می‌زند . بعضی عناصر عالی و حیاتی را که پزشکان چند نوعش را شناخته‌اند و ویتامین نام گذاشته‌اند و هزارها نوعش که هنوز نتوانسته‌اند بشناسند می‌کشد و نابود میکند ، ولی عناصر ساده و کم ارزش مانند پروتئین ، مواد چربی ، مواد نشاسته‌ای ، کالری و غیره که مصالحه ساده ساختمانی ، مواد سوختنی و انرژی کاذب هستند و به مراتب بیشتر از احتیاجات بدن هستند در غذا باقی می‌مانند . کالری زائد حرارت زائد تولید نموده به عضلات انرژی زائد می‌رساند و آنها را به حرکت در می‌آورد .

این انرژی زائد ، این فعالیت عضلانی زائد و این حرارت غیر ضروری روی ارگانهای گرسنه ، مسموم شده و فرسوده دائما " فشار می‌آورند و آنها را خیلی زودتر از کار می‌اندازند . کارگرهای ساختمانی زودتر پیر می‌شوند و بیشتر مریض میشوند ، قلب وزنه‌برداران و ورزشکاران ورزشهای سنگین زودتر مریض میشود . در کتاب خام‌خواری چاپ چهارم عکس یک افسر باز نشسته داریم با ۱۶۰ کیلو وزن که مدتی

نیز وزنه برداری می کرده است. بدن او زیر فشار این سنگینی کاملاً "عاجز و ناتوان" شده بود. این آقا با خام خواری ۹۰ کیلو از وزن خود را حل می کند و الان با وزن ۷۰ کیلو با بجه های خود همگی خام خوار و کاملاً "سالم و خوشبخت زندگی میکنند. اگر در نظر بگیریم که این آقا اقلان ۳۰ کیلو سلولهای زائد را با سلولهای اصلی مبادله کرده معلوم میشود که یک انسان ۴۰ کیلوئی ۱۲۰ کیلو گوشتهای زائد بدوش گرفته آنها را تغذیه می کرد (البته با غذای خودش، با غذای مرده) و با خود حمل میکرد. این کار همین پروتئین و همین اسید آمینه است که پزشکان گمراه به بزرگ و کوچک توصیه می کنند. این آقای ۱۶۰ کیلوئی با ارگانهای گرسنه و فرسوده بیشتر وقت خود را در بیمارستانها می گذرانید. از همه نوع ناراحتیها دائماً "زجر میبرد. خوب توجه کنید یک شخص ۱۶۰ کیلوئی با ارگانهای گرسنه و لاغر. کدام پزشک باور می کند؟

قتل عام علم پزشکی

گفته گفته است که حقیقت همیشه باید تکرار شود. پزشکان ظاهر شدند گویا مردم را از بیماریها نجات دهند ولی با غذای پخته و داروهای سمی خودشان بیماری میسازند و پخش می کنند. بیمارستانها با آشپزخانه و داروخانه های خود کارخانه های بیماری سازی هستند که مردم رانه فقط هزارهزار بلکه میلیون میلیون قتل عام می کنند. این حرف افترا نیست. اگر من نتوانم حرفهایم را ثابت کنم هیچوقت به خودم این اجازه را نمی دهم به مردم تهمت بزنم. در طبیعت بیماری وجود ندارد، مردم توسط غذای پخته و داروهای سمی، دو عامل اصلی بیماریها، خودشان بیماری میسازند. علم پزشکی علمی است غلط، متضاد و مضر. پزشکان آزمایشگاه طبیعت را نمی بینند، به طبیعت نگاه نمی کنند، به آزمایشگاههای خود وارد شدند و یک دنیای مصنوعی برای خود و مردم میسازند. در این آزمایشگاه همه چیز را غلط می بینند، غلط تشخیص میدهند و غلط نتیجه میگیرند. آنها بین مواد خام و پخته فرقی نمی گذارند، سفید را سیاه و سیاه را سفید می بینند، مفید را مضر و مضر را مفید تشخیص میدهند. پروتئین حیوانی پخته و گندیده را مفید قرار میدهند و میوه و سبزی خام را که از طرف طبیعت یگانه غذای انسان تعیین شده

قدغن میکنند. فقط با این دستور ابلهانه آنها میلیونها افراد بشر را به کشتن میدهند. وقتی این قبیل اشخاص به باشگاه ما میایند من میگویم هر چه پزشک قدغن کرده است از امروز فقط آنرا بخورید، میخورند، چند روز عکس العمل را که پزشک بی خبر آن را بیماری تصور کرده بود تحمل میکنند و معالجه میشوند. پزشکان به مردم بیمار و ناتوان دستور میدهند کباب و باز هم کباب بخورند. کبابی که از جسد مرده یک حیوان می گیرند و با پیاز میخوابانند تا نرم شود وزیر دندان حل شود. این نرم شدن چه معنی دارد؟ یعنی بگردد، بیوسد و تماما "به سم تبدیل شود. با همین کباب دو بچه مرا با دست خود کشتم.

پروتئین حیوانی با اسید آمینه های خود پزشکان را دیوانه کرده است. اصلاً" چطور این آقایان ثابت کرده اند که این نوع پروتئین و اسید آمینه برای بدن انسان لازم و مفید است؟ این کار در عمل آنها ثابت نکرده اند و هیچوقت نمی توانند ثابت کنند، اگر بخواهند ثابت کنند بلکه برعکس آنها میتوانند ثابت کنند که ما کرده ایم. آنها چون به کباب و بیفتک معتاد شده اند زیر فشار این اعتیاد خیال میکنند که اسید آمینه های حیوانی برای انسان لازم است. من خودم ۵۳ سال این پروتئین را خوردم به آستانه مرگ رسیدم وقتی مصرف آنرا قطع کردم دوباره متولد شدم. دخترم آنهید ۲۲ سال به این پروتئین لب نزد مگر چه شد؟ فقط سالمترین فرد این دنیا شده است. ما آن ماده را غذا حساب می کنیم که بتواند به تنهایی احتیاجات بدن یک موجود زنده را تامین کند. همه گیاهان خام این خاصیت را دارند ولی گوشت پخته به تنهایی در ۲۸ روز انسان را مسموم می کند و می کشد. همین خاصیت را هم شیر و تخم مرغ دارند. این حقیقت را گاو بهتر از دانشمند میداند. بعد از اینکه چند ماه به بچه خود شیر میدهد وقتی علف بلند میشود گاو بچه خود را با لگد از خود دور می کند و شیر را قطع میکند. انسان بی عقل این شیر را بزور از گاو می گیرد، آنرا می پزد و خشک می کند، از آن پنیر، کره، ماست درست میکند. اینها چیزهای غیرطبیعی هستند که انسان خودش میسازد، ولی پزشکان در آزمایشگاه در آنها چیزهایی می بینند مانند پروتئین، کلسیم و غیره که خیال میکنند شیر یا پنیر یا تخم مرغ غذاهای مفید هستند، چه نادانی و حشتناکی. آنها شیر را غذای کامل و مفید اعلام می کنند. طبیعت تخم مرغ را برای انسان نساخته،

تخم مرغ برای این است که یک جوجه از آن سیرون بیاید. اکنون تخم مرغها را بقدری خراب کرده اند که دیگر از آنها جوجه در نمی آید.

غذای زنده طبیعی وقتی پخته شد دیگر از ارزش غذائی بکلی می افتد و در بدن اختلالات گوناگون بوجود می آورد. میدانیم که غذای پخته سلولهای زائد میسازد، سموم مختلف تولید نموده در بدن ذخیره می کند، از طرف دیگر ارگانها گرسنه می مانند. خلاصه، بیماری یعنی گرسنگی ارگانها و مسموم شدن آنها.

پزشکان برای معالجه این بیماری صدها نوع سموم مختلف جمع آوری کرده به اسم دارو، قرص، شربت، آمپول، دنیا را پر کرده اند. آیا کدام یک از این داروها قادر است ارگانهای گرسنه را سیر کند، سلولهای زائد را بکشد و سموم مختلف را از بدن خالی کند؟ هیچ وقت چنین دارویی وجود ندارد و نخواهد داشت. فرض کنیم دارویی پیدا شد که توانست سم را دفع کند، سلولهای زائد را بکشد و ارگانها را سیر کند، این کار چه فایده ای دارد وقتی عامل بیماری یعنی غذای پخته هر روز به بدن وارد میشود؟ پس برای معالجه این بیماری فقط جریان عامل باید قطع شود. راه دیگر وجود ندارد. چه فایده اگر آب استخر را پاک کنیم وقتی آب آلوده دائماً بطرف استخر جاری است. ما باید سعی کنیم که آب آلوده به استخر وارد نشود. من فعالیت غلط پزشکان را محکوم می کنم و باعث همه بیماریه ها و مرگ و میرهای زودرس اعلام می کنم. این حقیقت است. آنها نمیدانند چکار می کنند، آشپزخانه منزل ایشان مجهزتر و کامل تر از سایرین است، این است که آنها مریض تر از بیماران خود هستند و زودتر از آنها دچار سکت می شوند. آنها هر چه در دانشگاه یاد گرفته اند کورکورانه عمل می کنند و خیال می کنند که به مردم کمک می کنند. اکنون ۱۵ سال است که من با کتابها و بروشورهای بزبانهای مختلف به آنها گوشزد می کنم، اکنون آنها از جریان آگاهی دارند و باز هم در بیمارستانها غذای پخته و داروهای سمی حکمفرما است. اکنون آنها مردم را ندانسته نمی کشند بلکه می دانند چکار میکنند. آنها کسب شرم آور خود زیر پوشاله محترم علم ادامه می دهند. من گفتم و باز هم تکرار می کنم، اگر این پزشکان آشپزخانه های بیمارستانها را خاموش کنند و عوض یک بشقاب غذای پخته یک بشقاب سالادهای خام به بیماران بدهند دیگر هیچکس در نتیجه بیماری نمی میرد. چرا آنها این کار کاملاً ساده، آسان و طبیعی را

نمیخواهند انجام بدهند؟ شاید بهانه بچینند ده بیماران حاضر نیستند از غذاهای پخته دست بکشند، این درست نیست، اگر پزشکان دستور بدهند "این غذا را باید بخورید، این راه نجات شما است" هیچکس نمی تواند مخالفت کند همینطور که مخالفت نمی کنند وقتی می گویند "شکمتان را باید باز کنیم". احتمال دارد که پزشکان حقیقت را شناخته اند ولی می ترسند اگر به بیماران بگویند "علاج شما در خام خواری است، دیگر پخته نخورید" در نتیجه این دستور دو کلمه ای همه بیمارانها، داروخانه ها و مطبها تخته میشوند.

علم پزشکی و داروسازی از هدف اصلی و اسانی خود برگشته و به یک تجارت وحشتناک درآمده است. کارخانه ها و شرکتهای داروسازی با جان مردم بیگانه بازی می کنند، میلیونها افراد بشر را با داروهای کشنده مسموم می کنند، می کشند و میلیارد ها پول گیر می آورند. پزشکان عوض اینکه به بیماران بگویند "ارگان شما گرسنه است و مسموم شده، بروید غذای طبیعی بدهید تا کار کند". عوض اینکه این دستور رایگان را بدهند و بیمار را نجات دهند برای یک یا دو ساعت عمل در حدود یک سال کار مزد یک کارگر پول می گیرند و بیمار را می کشند. این کسب کثیف و شرم آور زیر عنوان محترم علم انجام می گیرد. مردم برای کلمه علم احترام زیاد قائل هستند، بنظر من علم پزشکی در شرایط پخته خواری کثیف ترین علم دنیا است که باعث مرگ میلیونها افراد بشر میشود. در دنیا همه جور علم وجود دارد. دزد نیز با علم خاصی دزدی می کند که گیر نیفتد، جنگ نیز با علم جلومی برند که هر چه بیشتر دشمن کشته شود، قصاب با علم سر حیوان را می برد و تکه تکه میکند. پزشکان پخت و پز را چیز غیر طبیعی و مضر میدانند. آنها خیال می کنند که این عادت عادی و معمولی است که همیشه بوده و باید همیشه باشد. بنظر آنها از جای دیگر باید چاره بیماریها را کرد، ولی این کار غیر ممکن است. در این راه آنها صدها سال زحمت کشیده اند ولی چه نتیجه ای گرفته اند؟ این که انسان از همه موجودات دیگر بیشتر بیماری دارد. پزشکان به علم خود خیلی افتخار می کنند، به آن می بالند و همه دستورات و نتیجه گیریهای آن صحیح و بی نقص تلقی می کنند ولی یک دقیقه فکر نمی کنند که اگر این فرمولها و دستورات صحیح بود پس این بیماریها چیست؟ مگر اینها را باد آورده است؟ اگر علم پزشکی راست می گفت این

همه بیماریها مال حیوانهای جنگلی بود و انسان محفوظ از آنها بود چون آنها علم پزشکی ندارند ولی ما داریم . پس چرا برعکس شده است ؟

پزشکان روشنفکر و انسان دوست بیدار شوید ، بخود بیایید و حقیقت را بپذیرید ، آشپزخانه های بیمارستانها را خاموش کنید و مانع مرگ بیموقع مردم شوید . این کار کوچک نیست که ما شروع کرده ایم ، باور کنید همه این بیماران که صعب العلاج حساب می کنند با این راه خیلی ساده معالجه می شوند . فقط مصرف غذای پخته را قطع کنید و همه بیماران را سالم و شاداب از بیمارستان مرخص کنید . یک بشقاب غذای پخته با یک بشقاب غذای خام و چند نوع میوه عوض کردن کافی است به عوض اینکه جسد بیماران را از بیمارستان به گورستان بفرستید آنها را کاملاً " سالم به خانه های خود برگردانید .

خام خواری بزرگترین انقلابی است که در طول تاریخ بشر بوقوع پیوسته است ، آن بالاتر از همه انقلابها قرار دارد ، یک انقلابی که همه بیماریها را که بزرگترین بدبختی انسانها است از این دنیا بر می چیند و علم پزشکی را که با پخته خواری و دارو خواری که تمام دنیا را فرا گرفته است باطل می کند . من دعوت می کنم به همه اشخاص انسان دوست ، وطن پرست و خیر به کمک جمعیت خام خواران بشتابند ، ایران را مرکز این نهضت عظیم قرار دهیم و احترام ایران را در چشم همه ملتها بالا ببریم . در این راه از خود دولت ، از سنا ، از مجلس شورای ملی و از وزارت بهداشتی یاری می خواهیم . پزشکان بی اندازه کوتاه بین هستند ، آنها خیال می کنند که ما خام خواری را باید علمی پابت کنیم . من علم پزشکی را محکوم می کنم ، با فعالیت های غلط خود باعث بیماریها اعلام می کنم . ما چطور می توانیم با فرمولهای غلط علمی حقیقت را که چون روز روشن آشکار است ثابت کنیم ؟ مگر قانون طبیعت احتیاج به ثابت کردن دارد ؟ هدف علم پزشکی چیست ؟ مگر این نیست که مردم را به سلامتی کامل برسانند ؟ آنها که نتوانسته اند به این هدف برسند ، آنها می خواهند که ما حرفهای خود را ثابت کنیم ، خیلی خوب ، هر کس خام خوار می شود دیگر بیمار نیست و به پزشک و دارو احتیاج ندارد . آیا بالاتر از این مدرکی وجود دارد ؟ هر کس شک دارد بگذار خودش امتحان کند . در این دنیا از نوزاد گرفته تا پیرمرد همه بیمارند ، کافی است فقط یک یا دو ماه خام خواری مطلق بکنند که نتیجه را

خودشان ببینند، هیچکس نمی‌تواند این حقیقت را انکار کند، من با کتابهای ارمی، فارسی، انگلیسی، آلمانی و هندی هزاران نفر را در ایران و میلیونها نفر در خارج از بیماریه‌ها نجات دادم.

صدها سال بعد وقتی همه دولت‌ها به هوش آمدند، پخت و پز را رسماً "محکوم" کردند و مثل مواد مخدر مصرف آنرا قدغن کردند آن زمان خوشبختی که اثر هیچ نوع بیماری وجود نخواهد داشت و کلمه بیماری فقط در کتابهای تاریخی خواهند یافت مردم آن زمان می‌گویند اجداد ما چقدر نادان و بی‌عقل بودند که غذای طبیعی وزنده را با آتش می‌کشتند و برای خود بیماری می‌ساختند. در این باره دکتر حجازی قشنگتر می‌نویسد. او نقل می‌کند که "یک فضا‌نورد مریخی که از زمین برگشته کنفرانس می‌دهد که در زمین چه خبر است. این فضا‌نورد می‌گفت که آخرین تحقیقات به این نتیجه رسیده است که در کره زمین حیات وجود دارد و موجوداتی هستند که شور و درک دارند اما شما تصویری از انسان ندارید و بنده برایتان توضیح می‌دهم. یک‌مشک یا خیک است که چهار تا دست دارد. این خیک یا مشک با این دست‌هایش روی زمین حرکت می‌کند و تلاش می‌کند و پیوسته تکثیر هم می‌شود. مشاهده شده است که همیشه بجان هم می‌پرند، همدیگر را آتش می‌زنند، پوست می‌کنند، تمام این کارها برای این است که بیشتر بخورند و پیوسته این مشک را پر کنند. اما کار عجیبی که ما هنوز نفهمیده‌ایم که چیست این است که غذاهای سالم و میوه‌های شاداب و گل‌های بسیار لطیف و همه‌ا دویه‌های طبیعی که طبیعت در اختیارشان گذاشته و این همه تلاش، آدم‌کشی و جنایت را که برای بدست آوردن آنها می‌کنند نمی‌خورند بلکه آنها را به خانه می‌آورند، پوست می‌کنند، سر و ته آنها می‌زنند، آنها را توی آب می‌ریزند و همه را با هم مخلوط می‌کنند، بعد آنها را نمک می‌زنند، بعد قفل می‌زنند، بعد روغن می‌ریزند، بعد مواد دیگری به آن اضافه می‌کنند و بعد می‌جوشانند و بعد می‌سوزانند... بعد می‌خورند، بعد مریض می‌شوند، بعد به عده‌ای بنام دکتر پول می‌دهند و التماس می‌کنند تا به زور با دوا و تنگه و گریه‌زاری آنها را از توی مشک بیرون می‌آورند و جان مشک را نجات می‌دهند. این عقل فضولی است که در کار (عقل کل) دخالت می‌کنند و بعد این همه بیماریه‌ها را بوجود می‌آورند^۴ به این حرف‌های آقای حجازی من اضافه می‌کنم که بیشتر از همه دکتر هافضولی می‌کنند،

بیشتر از همه در عقل کل دخالت می‌کنند ، بیشتر از همه می‌جوشانند ، می‌سوزانند و یک دنیا سم به آنها اضافه می‌کنند و کار را به اتمام می‌رسانند . کتابهایی که فعالیت غلت پزشکان را انتقاد می‌کنند و محکوم می‌کنند خیلی زیادند مانند "قتل عام پزشکی در پزشکی افترا" تالیف دانشمند نامی ایوان ایلیچ ، متأسفانه این کتاب نمی‌تواند راه نجات را به مردم ارائه دهد .

واقعا " در چه زمان بدی ما زندگی می‌کنیم ؟ اعتیاد مغز مردم را خراب کرده ، آنها را کاملاً " گیج کرده است . هیچکس درست نمی‌بیند و درست فکر نمی‌کند . بیشتر از همه پزشکان خودشانرا گم کرده‌اند و نمی‌دانند چکار می‌کنند . مردم به من توصیه می‌کنند که به این اندازه سخت‌گیری نکنم ، در قبال پزشکان کمی ملایم رفتار کنم ، آنها را توهین نکنم . خواننده عزیز اگر شما ببینید یک شخص کارت را بدست گرفته سر یک بچه را می‌خواست ببرد شما با این شخص چطور رفتار میکنید ؟ دست خون‌آلود او را می‌بوسید ؟ برای این عمل کثیف او را تحسین می‌کنید ؟ آخر این پزشکان صد نفر ، هزار نفر را نمی‌کشند ، آنها میلیونها را قتل عام می‌کنند ، بدون عذر علناً " مردم بیگناه را می‌کشند .

البته بیشتر خوانندگان که این حرفها را می‌خوانند خیال می‌کنند که من افترا می‌گویم ، آنها را توهین می‌کنم . " مگر پزشکان آدم‌کش هستند " آنها می‌گویند . بله آدم‌کش هستند و چه جور آدم‌کش ؟ اگر آنها آتش آشپزخانه‌های بیمارستانها را خاموش کنند و بیماران را با غذای طبیعی تغذیه کنند آنوقت من قبول می‌کنم که آنها آدم‌کش نیستند بلکه بشردوست هستند . من هر چه می‌گویم حقیقت را می‌گویم ، حقیقت را لخت و با قاطعیت به گوش مردم می‌رسانم که شاید آنها را بیدار کنم . کسی که شیر خشک را به بچه‌ها می‌خورد او آدم‌کش نیست ؟ کسی که کباب پخته و گندیده را (توی پیاز خوابانده نرم کرده) به بیماران تجویز می‌کند آدم‌کش نیست ؟ کسی که غذای زنده گیاهی ، میوه و سبزی خام را به بیماران قدغن می‌کند آدم‌کش نیست ؟ کسی که با غذای پخته و داروهای سمی ارگانهای مردم را خراب می‌کند ، گرسنه نگاه می‌دارد و مسموم می‌کند ، عوض این که به آنها غذای طبیعی بدهد و بکار بیاندازد ، می‌برد و دور می‌اندازد ، او آدم‌کش نیست ؟ دانشمندان قلابی مانند بارنارد آنقدر آدم‌ها را کشت که اگر به آنها می‌گفت " بروید فقط میوه

و سبزی خام بخورید " آن بیچاره‌ها امروز زنده بودند ، او آدم کش نیست ؟ با این آدم کشان من چه جور باید رفتار کنم ؟ لازم است دست آنها را ببوسم که باعث مرگ دو بچه من شدند و حالا باعث مرگ میلیون‌ها افراد بشر می شوند ؟

من پانزده سال پیش جزوه فارسی منتشر کردم و در بدر به مطب پزشکان ، به بیمارستانها ، به دانشگاه‌ها ، به هیات دولت رایگان توزیع کردم . از آن وقت تا امروز رادیو ، تلویزیون ، روزنامه‌ها و مجله‌ها راجع به خام‌خواری زیاد گفته و نوشته‌اند ، در نتیجه همه پزشکان ایرانی از جریان خبر دارند و نمی‌توانند بهانه بیاورند که درباره خام‌خواری چیزی نمی‌دانند ، با وجود این آنها به شغل کشیف خود به همان ترتیب ادامه می‌دهند . بگذار اشخاص کوتاه‌بین مرا بی تربیت حساب کنند ، بگذار پزشکان از من برنجند ، هیچ برای من فرقی ندارد ، بگذار آنها بدانند که با آنتی‌بیوتیکها ، مسکن‌ها و پروتئین‌های حیوانی هزاره‌ها مردم را به گورستان فرستادن کار پاک و انسانی نیست بلکه از کشیف هم بدتر این جنایت است . آنها بالاخره باید بدانند که همه داروها سم هستند و هیچ وقت در هیچ شرایطی سم نمی‌تواند کار مفیدی انجام دهد ، کار سم فقط مسموم کردن و کشتن است . همین داروها و پروتئین‌های حیوانی باعث مرگ بچه‌های بیگانه من شدند . جگر من خیلی داغ دیده از نادانی پزشکان که هنوز نمی‌خواهند بفهمند که غذای پخته ارزش غذایی ندارد و اگر پروتئین حیوانی برای انسان مفید است باید این پروتئین را مثل گرگ زنده زنده و گرم گرم با پوست و استخوان بخورند .

نادانی پزشکان چه اندازه است که نه فقط نمی‌دانند که پختن کار غلط و مضر است بلکه بنظر آنها پختن مفید هم است که هضم غذا را آسانتر می‌کند و میکروبها را می‌کشد . آنها نمی‌بینند که وقتی غذا را می‌پزند تمام مواد حیاتی را خود آتش می‌خورند ، هضم می‌کند و برای هضم کردن انسان چیزی باقی نمی‌گذارد به غیر از تفاله و مواد سوختی که آن هم در بدن می‌سوزد و از بین می‌رود . بنظر آنها هضم گندم کامل مشکل است ، برای اینکه هضمش آسانتر بشود سبوس آنرا میگیرند ، بعد سفید می‌کنند ، بعد سفیدتر می‌کنند ، سپس می‌پزند ، دو مرتبه می‌پزند ، این را کافی نمی‌دانند تماما " خشک می‌کنند . در هر کدام از این عملیاتها هضم گندم آسانتر میشود چون که همه مواد حیاتی را با صاف کردن و سپس با پختن نابود

می‌شود و فقط تفاله گندم و مواد سوختنی گندم می‌ماند که بدون اینکه به ارگانها غذا برساند می‌سوزد و از بین می‌رود. بنظر پزشکان همه این عملیات مفید است چون که هضم آن آسانتر میشود مخصوصاً " برای زحمت ندادن جهاز هاضمه بیماران سخت‌توست تجویز می‌کنند. این هم یکی از پیشرفتهای علم پزشکی محسوب میشود. می‌گویند پختن میکروبها را می‌کشد، شاید این حرف درست باشد یا نه ولی چیزی که مسلم است این است که آن آنتی بیوتیکهای طبیعی که بدن را از میکروبها حفظ می‌کند با آتش نابود می‌شوند. علاوه بر این میکروبها با سلولهای اصلی بدن کاری ندارند آنها با سلولهای زائد دشمنی دارند.

من خودم تا ۲۵ سال پیش تمام عمرم را با پزشکان سروکار داشتم، زحمت کشیدم، پول جمع می‌کردم آنها از دستم می‌گرفتند. ۲۵ سال پیش من همه نوع بیماری جمع کرده بودم، یکی دو ماه مانده بود که من سخته کنم، اکنون ۲۵ سال من پیدا کردم. در این ۲۵ سال من حتی یک دینار به پزشک و دارو ندادم. ۵۳ سال من از دست سرماخوردگیها رنج می‌کشیدم. برونشیت مزمن، گریپ، آنژین، هفته‌ها در تب و عرق می‌سوختم. این ۲۵ سال من در هوای آزاد و سرد تا ۲۰ درجه زیر صفر می‌خوابم، حتی یک دفعه توی اطاق خوابیدم، گاهی بدنم مثل یخ میشود، کجا هستند این میکروبها؟ اگر گاهی یک بوئی یا یک چیز بیگانه وارد بینی‌ام میشود چند قطره آب بینی‌کار خودش را می‌کند، آب بینی خام‌خواران بهترین آنتی بیوتیک است. من این ۲۵ سال را پیدا کردم چند سال هم زنده به نام آنها هم پیدا کرده‌ام. من خیال نمی‌کنم آدمی مثل من که ۵۳ سال کلیه ارگانها را خراب کرده باشد بتواند این خرابیها را کاملاً " برطرف کند و تا ۱۵۰ الی ۲۰۰ سال زندگی کند. اگر من فردا بمیرم این از خام‌خواری نیست بلکه نتیجه ۵۳ سال پخته‌خواری است. فعلاً " خودم را خیلی دور از مرگ احساس می‌کنم.

فقط خامخواری مطلق سلامتی می‌آورد

کسانی که تازه خامخوار میشوند معمولاً " میگویند خامخواری کردن کار مشکلی است. باید گفت که اشخاص بسیار کمی هستند که معنی خامخواری را در عمق خود

درک می‌کنند. چقدر انسان باید روشن‌فکر و عاقل و دوراندیش باشد که تمام دانائی خود، آنچه را که همیشه از رادیو و تلویزیون، کتاب و روزنامه یاد گرفته است از مغز خود بیرون بریزد و قبول کند که با یک راه خیلی ساده و طبیعی همه بیماریها معالجه میشوند و اصلاً "بیماری از دنیا ریشه‌کن میشود و مطب و بیمارستان و داروخانه همه تعطیل میشوند.

کسانی که خام‌خوار میشوند معمولاً "میگویند هر قدر غذای خام می‌خوریم سیر نمیشویم. دلیل این کار چیست؟ آیا میوه و سبزی ارزش غذایی کافی ندارند؟ بعضیها اینطور فکر می‌کنند ولی همانطور که پخته‌خوارها همیشه سیاه را سفید و سفید را سیاه می‌بینند در اینجا نیز سخت در اشتباهند. آنها دهها سال شکمشان را با غذای پخته پر کرده‌اند، جهاز هاضمه را بیخود مشغول کرده‌اند، احساس سیری کاذب کرده‌اند و خیال کرده‌اند که به بدن غذا رسانیده‌اند ولی ارگانها که غذای طبیعی لازم دارند گرسنه مانده‌اند. نه فقط گرسنه مانده‌اند بلکه با غذای پخته مسموم نیز شده‌اند. اکنون که غذای پخته را کنار گذاشته‌اند و با غذای طبیعی تغذیه میکنند ارگانها که دهها سال حسرت اینرا می‌کشیدند و خیلی به این غذا احتیاج دارند ولی سالهای دراز از آن محروم بوده‌اند با خوشحالی آنرا قبول میکنند و احتیاجات خود را تامین میکنند و سیر میشوند. در نتیجه معده تقریباً خالی و همیشه آماده برای قبول غذای تازه است. غذای پخته برعکس چون غذا نیست، غیر طبیعی و بیگانه است، بدن آنرا به آسانی قبول نمی‌کند، مدت‌ها در معده نگاه میدارد و با زحمت فراوان آنرا از معده رد میکند. گاهی اصلاً "برمیگرداند بجای اولیه خود.

پخته‌خوار خیال میکند که پر بودن معده علامت سیر بودن بدن است ولی این اشتباه بزرگی است. وقتی غذای طبیعی وارد معده میشود معده وظیفه خود را در چند دقیقه انجام میدهد و بلافاصله به روده‌ها تحویل میدهد، روده‌ها به نوبت غذا را به ارگانها می‌سپارند و تغاله را دفع میکنند. خلاصه معده پخته‌خوارها سیر ولی بدن گرسنه است. معده خام‌خوارها خالی ولی بدن سیر است. چون دهها سال ارگانها گرسنگی کشیده‌اند اینست که خام‌خوار تازه وارد چهار پنج برابر آنچه احتیاج روزانه یک انسان کامل است غذا مصرف می‌کند تا این ارگانهای گرسنه را سیر کند، آنها را با سلولهای سالم مجهز سازد و بحال طبیعی برگرداند.

خامخوار تازه وارد وقتی غذای طبیعی را کافی میخورد و بدنرا کاملاً " سیر میکند باز هم احساس گرسنگی میکند . این دیگر گرسنگی حقیقی نیست ، گرسنگی کاذب است . شخص تریاکی هر قدر غذا بخورد از تریاک سیر نمیشود . غذای پخته با تریاکفرقی ندارد . هر دوسم دارند و اعتیاد بوجود میآورند . مسئله خامخواری خیلی مهم است . غذای پخته سم است ، بیماری و مرگ ناگهانی است ، هیچکس مرگ را دوست ندارد .

وقتی غذای پخته میبینید مرگ خود را میبینید . آن غذا هر قدر هم دوست داشتنی باشد یقیناً " از جان خود بیشتر دوست ندارید . هر قدر غذای پخته خوشمزه تر باشد آنقدر زودتر شما را میکشد . در خامخواری البته کمی اراده لازمست ولی از همه مهمتر عقل لازمست ، عمیق فکر کردن ، به دانائی طبیعت ایمان آوردن و تصمیم قطعی گرفتن لازمست .

پخته خواری مردم را چنان اسیر خود کرده که مردم برای فرار از خامخواری دنبال بهانه میگردند ، " مهمان داریم چکار کنیم ؟ " " مهمان میرویم چکار کنیم ؟ " " مسافرت میرویم چکار کنیم ؟ " " در اداره چکار کنیم ؟ " و خیلی بهانه های دیگر . خواننده عزیز وقتی به مهمانی میروید و میبینید مردم دور میز نشسته اند و خوراکیهای " لذیذ " تناول میکنند شما که حقیقت را شناخته اید کمی اراده داشته باشید ، در جلوی مردم خود را چون یک نمونه قرار دهید ، به آنها بفهمانید که اشتباه میکنند . آنها غذا نمیخورند بلکه بیماری میخورند ، برای خود مرگ درست میکنند و ندانسته خودکشی میکنند . خیلی دیده شده که اشخاص چاق و چله ظاهراً " سالم جلو میز مهمانی معده خود را پر کرده اند ، همانجا بزمین افتاده و فوت کرده اند . شما خامخوار بی اراده اگر خود را عاجز نشان دهید و جلوی مردم شروع کنید به خوردن غذای پخته هم به خود ضرر رساندید و هم برای تبلیغ خامخواری حرفهای شما بی اثر گذاشتید . اگر شما مسافرت میروید یک کیف پر از خشکبار و میوه همراه داشته باشید . اگر با ماشین خودتان میروید یک یخچال یخی بخرید و با میوه و سالاد آنرا پر کنید . در اداره اگر یخچال دارید همه چیز میتوانید در آن بگذارید ، اگر در بیابان کار میکنید یک مشت خشکبار در جیب خود بریزید و راه بیافتید . دیگر بهانه لازم نیست .

اگر شما به غذای طبیعی دسترسی پیدا نکنید آیا میتوانید با تریاک خود را سیر کنید؟ همین کار را مرتکب میشوید وقتی وارد استوران میشوید و یک پرس چلوکباب میخورید. این چلوکباب نه فقط به ارگانهای شما غذا نرسانیده، نه فقط بدن شما را سیر نکرده بلکه گرسنه تر کرده چرا که اگر دیروز یک سیب خورده بودید نصف آنرا هم نغله کرده اید یعنی نصف سیب انرژی خود را باید مصرف کند تا ضرر چلوکباب را خنثی کند و یا از بدن بیرون براند. اگر قبول کنیم که غذای پخته ارزش غذایی ندارد پس همه پخته خوارها که غذا میخورند همین نصف میوه و سبزی خام است که گاهی برای تفریح میخورند. ببینید غذای طبیعی چه اندازه کامل و ارزنده است که این مقدار کمش میتواند مردم را روی پا نگاه بدارد البته نصف زنده با ارگانهای گرسنه و مسموم شده.

چرا میگوئیم خامخواری مطلق واجب است؟ این هم دلیل دارد. وقتی غذای پخته وارد بدن میشود یک قسمت از آن میسوزد حرارت زائد تولید میکند که پخته خوارها با آب و کولاه با جای و غیره آنرا خاموش میکنند. یک قسمت از آن سلولهای زائد میسازد و آنها را تغذیه می کند. از طرف دیگر غذای پخته سموم مختلف تولید نموده و به بدن پخش می کند. اگر این سم که هر روز با غذای پخته وارد بدن میشود در بدن باقی بماند مردم را مسموم نموده در عرض چند ماه به هلاکت میرساند ولی بدن همیشه در حال دفاع است، قسمت عمده این سم را هر روز توسط ادرار، مدفوع و عرق و غیره از بدن دور میسازد، فقط دو سه درصد آن در بدن باقی میماند که بین مفاصل، در رگها و غیره مخفی میشود و دائما "روی هم جمع میشوند. وقتی خامخوار قلابی هفته یک دفعه غذای پخته بخورد این دفعه دیگر دو سه درصد آن نیست که در بدن میماند بلکه تمام صد درصد آن در بدن باقی میماند و سعی که در بدن حل شده و حاضر بود دفع گردد بار دیگر بجای خود بر میگردد و سلولهای زائد که گرسنه مانده و در حال مردن هستند دوباره جان میگیرند.

کسانی که کتاب خامخواری را خوب مطالعه می کنند و سخت تحت تاثیر قرار می گیرند تصمیم میگیرند خامخوار شوند، شروع می کنند، کارت عضویت میگیرند، چند ماه خامخواری می کنند و نتیجه خوب میگیرند، به همه تعریف میکنند که چطور از همه ناراحتیها نجات پیدا کردند، گاهی به کارهای جمعیت نیز کمک می کنند،

حق عضویت را مرتبا "میپردازند، زود زود به باشگاه رفت و آمد میکنند. مدتی میگذرد ملتفت میشویم دیگر پیدایشان نیست، لابد دستورات کتاب را فراموش کرده و دوباره پخته‌خوار شده‌اند. دائما "کهنه‌ها میروند و تازه‌ها میایند. نزدیک به نهصد نفر عضو شدند ولی از آنها فقط چهل پنجاه نفر روزی ۱۰ ریال به باشگاه کمک می‌کنند.

بعضی‌ها که سخت بیمارند و جانشان در خطر است خامخوار میشوند. از بیماری که خلاص میشوند خیال میکنند حالا که خوب شدند میتوانند دوباره پخته‌خواری کنند، مثل اینکه خامخواری یک دارو است. یک نمونه تاسف‌آور داریم، حالا ما را نشان بر جان که عکسش همراه بیوگرافی در صفحه آخر کتاب خامخواری چاپ شده است در عرض دو سال خامخواری روز بروز حالش بهتر میشد، در اداره کار می‌کرد ولی مدتی دیدم پیداش نیست، او که هر روز از اداره به باشگاه می‌آمد و حتی به ما کمک می‌کرد و از فعالیت ما فیلم میگرفت. معلوم شد که رفته پخته‌خواری کرده حالش بهم خورده و رفته بیمارستان، معلوم است که کار بیمارستان چیست آنجا مردم را می‌کشند. این خانم بیچاره را نیز با عمل غلط کشتند و از بین بردند. همین اشتباه را من خودم نیز مرتکب شدم. دختر بیچاره من در ده سالگی در یک بیمارستان هامبورگ زیر دست یک پزشک جلاد در آستانه مرگ رسیده بود. او را از بیمارستان بیرون کشیدم، با خامخواری بطور محزه آسائی نجات دادم و به ایران آوردم. خیال کردم که او دیگر معالجه شده است و میتواند مثل سایرین همه چیز بخورد کمی میوه زیاد بخورد. این اشتباه باعث شد که بچه را از دست بدهم. بزرگوار کتابهای خود هیچوقت از خامخواری مطلق دستوری نداده است. اکنون نمیخواهم دیگران این اشتباه را بکنند. بعضی پزشکان که خامخوار میشوند عقیده دارند که خامخواری را کم کم شروع کنند تا عادت کنند. میگویند آوانسیان نیز همین عقیده را دارد. من هیچوقت چنین چیزی نگفتم. کسی که میخواهد کم کم خامخواری را شروع کند یا خامخواری را فقط امتحان کند خام و پخته را قاطی نکند، در هفته چند روز پخته بخورد و چند روز خام خواری کند و مقایسه بکند که چطور روزهای پخته‌خواری احساس سنگینی نمیکند و ناراحت است ولی برعکس روزهای خامخواری سبک و راحتی احساس میکند. این امتحان فقط برای دو سه هفته میشود انجام داد.

مردم عادی به حرف علم علاقه زیاد دارند. آنها مایلند راجع به خامخواری از دهان پزشکان حرفی بشنوند. دوست دارند خامخواری با حرفهای علمی ثابت شود. هیئت مدیره نیز عقیده دارد که اگر راجع به فلسفه خامخواری پزشکان سخنرانی بکنند مردم بیشتر علاقه نشان میدهند، بیشتر جمع میشوند، مخصوصاً کسانی که تازه میخواهند خامخوار بشوند. ما همین کار را هم کردیم. آقای دکتر محمد کار را آوردیم و رئیس هیئت مدیره هم کردیم ولی بزودی معلوم شد که این آقایان پزشکان هر قدر هم به غذای طبیعی علاقه داشته باشند باز هم از حسابهای علمی و آزمایشگاهی راجع به ترکیبات غذایی و خاصیتهای مختلف میوهجات یکمرتبه نمیتوانند دست بکشند. اگر آنها راجع به این حسابهای پیچ و بی ارزش صحبت نکنند و فقط بگویند "غذای پخته و حیوانی نخورید و غذای گیاهی هر کدام و هر وقت و هر قدر دوست دارید بخورید" اگر این دستور دو کلمه ای را بگویند دیگر هیچ حرفی ندارند که بزنند و هر قدر هم حرف بزنند بیخود و بی ارزش و حتی مضر است.

آزمایشگاه طبیعت راست میگوید یا آزمایشگاه پزشکان

مسئله پروتئین مغز مردم را کاملاً خراب کرده آنها را دیوانه کرده است. وقتی را دیوانه کرده است. وقتی راجع به خام خواری صحبت میشود اولین سئوالیکه پخته خوارها میکنند این است پس پروتئین چه میشود "وقتی طبیعت بدن انسان را ساخته کلیه موادی را که بدن برای فعالیت طبیعی خود احتیاج دارد با حسابهای دقیق جمع آوری کرده و در یک غذای گیاهی جا داده است پس گیاهان بتنهائی غذای کامل هستند و هیچ چیز در آنها کم یا زیاد نیست وقتی این غذای طبیعی و زنده را با آتش میکشند کلیه مواد حیاتی که در آن موجود است میمیرد و نابود میشود.

زیست شناسان پخته خوار در مواد غذایی چند عنصر را پیدا کرده اند که اسم گذاری کردند: پروتئین، ویتامین، مواد معدنی و غیره. آنها مشاهده کرده اند که موقع پختن این ویتامینها نابود میشوند، حساب کرده اند هر یک از آنها تماماً نابود میشود دیگری ۵۰، ۶۰، ۷۰، ۸۰ درصد از ارزش خود میکاهد، اگر یکی در ۵۰ درجه دیگری در ۶۰، ۷۰، ۸۰ درجه حرارت نابود میشود، دانشمندان بجای اینکه پخت و پز را محکوم کنند و مصرف

آنها را در داخل بیمارستانها ممنوع کنند شروع میکنند به مصنوعی ساختن مواد خراب شده. اگر پخت و پز را قدغن کنند این علمی نمیشود، این کار ساده است که ارزش علمی ندارد بعلاوه مردم را چگونه میتوانیم از خوردن غذاهای لذیذ باز داریم. یک لحظه فرض کنیم که ویتامینهای مصنوعی واقعا" بدرد میخورند، آنها تا بحال ۳۰، ۴۰، و ۵۰، یا ۱۰۰ عدد از اینها را کشف کرده‌اند پس این ۱۰ هزار یا ۱۰۰ هزار نوعش که هنوز کشف نکرده‌اند چه میشود؟

ما میدانیم که گندم زنده غذای کاملی است. وقتی گندم زنده را در فرها آتش قوی میسوزانند آنها را به خاکستر تبدیل میکنند. این خاکستر را که اسمش را نان گذاشته‌اند بجای غذا به رخ مردم میکنند. معلوم است که با خوردن این خاکستر مردم بیمار میشوند، وقتی به دکتر مراجعه میکنند یا ویزیت‌گران میپزدازند و دکتر در عوض این پول اسم چند ویتامین مصنوعی را روی یک کاغذ کوچک مینویسد و به بیمار میدهد، آیا این چند نوع ویتامین مصنوعی که بغیر از سم چیزی نیستند میتوانند جای ویتامینهای را که بیمار در عوض دهها سال در نان نابود کرده پرکنند؟ میتوانند نان را به گندم زنده تبدیل کنند؟ راستی این علم است یا مسخره بازی؟ نا این مسخره بازی پزشکان با جان مردم بازی میکنند.

خواننده عزیز خوب توجه کنید مردم پخته‌خوار دهها سال هزاران نوع مواد حیاتی غذا را در آشپزخانه خود نابود میکنند و اکنون با دوسه قرص شیمیائی میخواهند این خرابیها را تعمیر کنند. پروتئین حیوانی یعنی مواد گوشتی مانند کباب، استیک، آبگوشت، خورشت، مرغ، ماهی، لبنیات و غیره. پزشکان در مواد حیوانی چیزهایی پیدا کرده‌اند که اسم آن را اسید آمینه گذاشته‌اند، نمیدانم از کجا گرفته‌اند که این پروتئین یا این اسید آمینه‌ها برای انسان مفید است. آنها فقط خیال میکنند، فرض میکنند چون در حقیقت پروتئین حیوانی با اسید آمینه‌های خود خطرناکترین دشمن سلامتی مردم است. آنها اینطور خیال میکنند فرض میکنند ولی ما یقین داریم که هر کس پروتئین حیوانی میخورد بیمار است و هر کس نمیخورد سالم. کسی که به باشگاه ما می‌آید و ستولاتی میکند من میگویم هر چه دکتر گفته بر عکس آنها عمل کند، گوشت و لبنیات تجویز کرده نخورید، میوه و سبزی خام را قدغن کرده بخورید. بیچاره بچه‌های من ۱۴ سال چه زجرهایی کشیدند، چه رنجها تحمل کردند این کباب لعنتی نرم، "خوشمزه"، گندیده، کلیه ارگانهای بچه‌هایم را مسموم و

خراب کرده بوده در تبریز، تهران، هامبورگ، پاریس، سوئیس به معروفترین پزشکان مراجعه کردم. هرنوع آزمایش که وجود داشت انجام دادم ولی هیچکدام از این دانشمندان فکرش را هم نکرد که بدون غذای طبیعی هیچکس نمیتواند زنده بماند. نادانی این دانشمندان پخته خوار حد و حدودی ندارد. بیشتر از ۵۰ درصد مردم که به باشگاه می آیند ناراحتی معده، کلیت، گاستریت، زخم معده، زخم اثنی عشر و غیره دارند که میترسند میوه خام بخورند پزشک به آنها توصیه میکند کباب گندیده و نرم بخورند ولی میوه خام نخورند. این بیچاره ها باور میکنند که پزشک حتماً چیزی میداند و نمیتواند اشتباه کند مخصوصاً که همه پزشکان همین دستور را میدهند. این دستور را اجرا میکنند روز بروز حالشان بدتر میشود تا بالاخره مرگ بیموقع به سراغ آنها می آید.

پروتئین و باز هم پروتئین خدای پزشکان است آنها پروتئین را میپرستند شیر که یکی از مضرترین غذاهاست پزشکان در آزمایشگاه خود آنرا آزمایش میکنند آنجا پروتئین میبینند، کلسیم میبینند و شیر را که غذای خیلی ناقصی است مفید و حتی غذای کامل تصور میکنند و به مردم معرفی میکنند. طبیعت شیر را بوجود آورده است که نوزادان پستانداران چند ماه از آن استفاده کنند تا غذای طبیعی فراهم شود. گاو خیلی خوب میفهمد که شیر غذای کامل نیست و فقط برای کمک ساخته شده است آنها برای مدت خیلی کوتاهی. ۱ و بعد از اینکه چند ماه به بچه خود شیر داد او را لگد میزند و از خود دور میکند و شیر را قطع میکند. شیر و لبنیات غذاهای خیلی مضر و خطرناک هستند ولی پزشکان اینطور فکر نمیکنند آنها در شیر و ماست و پنیر چیزهایی میبینند و خیال میکنند برای انسان مفید است و خوردن آنها را توصیه میکنند.

مسئله پروتئین مردم را کاملاً گیج کرده است. پروتئین یعنی مواد گوشتی. پخته خواران دائماً به فکر گوشت هستند که مبدا لاغر شوند. من در کتاب خامخواری شرح داده ام که پخته خوارها دو بدن دارند، بدن اصلی و بدن کاذب از غذای پخته سلولهای زائد، مفتخور و بی ارزش بوجود می آیند. گوشت، نان، برنج تماماً مواد حیاتی خود را در آتش میسوزانند و فقط پروتئین نگه میدارند که به بدن کاذب غذا برساند. در کوچه تماشا کنید چطور شکم گنده ها پشت سر هم عبور میکنند. صورتهای گردبارنگ قرمز مردم خیال میکنند اینها علامت سلامتی است ولی اشتباه میکنند در حقیقت اینها علامت بیماری است. بدن اصلی این اشخاص، ارگانهای آنها بسیار لاغر و ضعیفند. اگر سلولهای زائد بدن دروغین این اشخاص را یکمرتبه خالی کنیم فقط پوست و استخوان باقی میماند، یک اسکلت

وحشتناک که از گورستان بیرون آمده است. ولی خوشبختانه خامخواری بدن دروغین آنها را یکمرتبه خالی نمیکند مثلاً اگر ۱۰ کیلو خالی میکند در عوض بدن اصلی ۳ - ۴ کیلو چاقتر میشود در نتیجه ۷ - ۶ کیلو از وزنش کاسته میشود. یک خامخوار داریم که ۱۶۰ کیلو وزن داشته با ۶ ماه خامخواری ۲۰ کیلو وزن کم میشود و او اکنون یک انسان سالم ۷۰ کیلوئی میباشد (عکس ایشان در کتاب خامخواری مندرج است). حالا توجه فرمائید اگر حساب کنیم که موقع خامخواری بدن اصلی او ۳۰ کیلو چاقتر شده پس نتیجه میگیریم که یک انسان پخته خوار ۴۰ کیلوئی ۱۲۰ بار را بدوش گرفته روی زمین حرکت میکرد، پول گیر می آورد تا به این بدن دروغین به این گوشتهای وحشتناک غذای دلخواه خود را برساند. این همین گوشت، همین پروتئین است که از کمبود آن پزشکان وحشت میکنند. همین اسید آمینه است که شب و روز فکر آنها را مشغول کرده است. این علم است که ۱۲۰ کیلو پروتئین بدوش یک شخص ۴۰ کیلوئی بار میکند. حالا ببینیم طبیعت چه میکند، طبیعت یعنی پروردگار توانا دقیقاً حساب کرده است که بدن انسان یا حیوان برای فعالیت طبیعی خود از هر یک از مواد حیاتی (آنکه زیست شناسان پروتئین، ویتامین و غیره نام نهاده اند) به چه اندازه لازم دارد جمع کرده و یک غذای خام گیاهی قرار داده است. حساب طبیعت کاملاً دقیق است، هر یک از غذاهای خام گیاهی در حال زنده غذای کامل و حساب شده است.

کار طبیعت را تماشا کنید، یک دانه کوچک را درون خاک می اندازند طبیعت از این دانه ناچیز درخت عظیمی بوجود می آورد و بهترین و ارزنده ترین غذای طبیعی مانند بادام، گردو، پسته، سیب یا گلابی از آن آویزان میکند. این آزمایشگاه طبیعت است. وقتی مایک سیب یا انگور یا گردو میخوریم مطمئن هستیم که هر قدر پروتئین ویتامین و سایر ترکیبات غذایی که بدن ما احتیاج دارد قرار دارد و هم آنهاست که ما میشناسیم و اسم گذاشته ایم و هم آنهاست که هنوز نمی شناسیم بازنده هائی که طبیعت معلوم کرده است در آنجا موجود است، نه چیزی زیاد است و نه کم، بطوریکه از این نوع غذاها سلولهای سالم و کامل موجود می آیند که تمام ارگانها را به بهترین وجه به فعالیت طبیعی میگمارد.

من عقیده دارم که همه غذاهای گیاهی به تنهایی غذای کامل هستند بدلیل آنکه قبل با علف جنگل، زرافه با برگ درخت، شتر با خاربیابان، اسب با کاه وجو، گاو و گوسفند با یونجه تغذیه میکنند. انسان هم میتواند با یک نوع میوه احتیاجات بدن خود را تامین نماید. البته ما هیچوقت مجبور نیستیم بایک نوع غذا زندگی کنیم. ولی اگر در جایی بیفتیم که فقط یک نوع غذا وجود داشته

باشد، نمیمیریم و بزودی مثل حیوانات دیگر میتوانیم با یک نوع غذا تغذیه کنیم. من وقتی تغذیه حیوانات را مثال میزنم مردم اعتراض میکنند که "ما حیوان نیستیم" خیر ما نیز یک نوع حیوان هستیم فقط یک زبان با چند تا انگشت اضافه داریم. فرق ما با پستانداران دیگر این است که آنها نشخوار میکنند و مقدار زیادی سلولز دفع میکنند. ولی چون انسان به غذای فشرده و کم سلولز عادت کرده است دستگاه گوارشی ما به این نوع غذاها عادت کرده است. انسان اصلاً میوه خوار بوجود آمده است.

حیوان با یک نوع غذا تغذیه میکند و مایعی (آنزیم) که این غذا را میشکند همیشه به فراوانی حاضر است چون حیوان به این نوع غذا عادت کرده است. انسان چون غذاهای مختلف میخورد معمولاً آنزیمهای مختلف حاضرند که این غذاها را بشکنند و برای جذب حاضر کنند. وقتی ما یک غذای شیرین مثلاً "خرما یا عسل میخوریم و از آنها سیر میشویم معلوم میشود آنزیمی که این خرما و عسل را میشکند تمام شده ولی آنزیمهای دیگر حاضرند مثلاً "خیار، گوجه فرنگی یا یک غذای دیگر را بپذیرند و آنها را بشکنند. حیواناتی که با یک نوع غذا تغذیه میکنند آنزیمی که این غذا را باید بشکند همیشه به فراوانی حاضر است. آنها به مقدار زیادی غذای سلولزدار میخورند، سلولز را دفع میکنند و یک مشت غذایی که از آنجا گیر می آورند از لحاظ ارزش غذایی با بادام و گردو و سیب و انگور فرقی ندارد.

بطوریکه من مکرراً تکرار کرده ام هر کدام از غذاهای گیاهی خام غذایی کامل است. طبیعت چیزی ناقص درست نکرده است خار بیابان، برگ درخت، بنجه و یا میوه ظاهراً به هم شباهتی ندارند ولی باطناً یک خاصیت دارند یعنی غذای کاملند که همه چیز در خود دارند ولی تمام غذاهای پخته دنیا همگی با هم بغیر از تفاله و سم چیز دیگری نیستند. اینکه پزشکان میگویند این پروتئین دارد و دیگری ویتامین ب دارد و آ دارد، این فلان خاصیت را دارد، دیگری برای قلب یا کلیه خوب است یا برای کبد و همه این حرفهای پوچ و بی ارزش و بیشتر موارد کاملاً "برعکس حقیقت. اصلاً" حسابهای غلط و متضاد آزمایشگاهی باعث این همه بیماریهای مختلف میشود چون هر چه مفید است بنظر پزشکان مضر و هر چه مضر است بنظر آنها مفید است.

وقتی که ما غذای طبیعی میخوریم، هر نوع که میخواهد باشد، مطمئن هستیم که همه ویتامینها، پروتئینها و سایر مواد شناخته را جمعاً وارد بدن میکنیم. پزشکان عقیده دارند که ویتامینها که ظاهر غذا نشان میدهند بدون

تغییر شکل به بدن میرسد. این اشتباه است ویتامینها ترکیباتی هستند که بعد از وارد شدن به بدن میشکنند تبدیل به مواد اولیه (اتمها) میشوند که در همه گیاهان شبیه هم هستند. سپس بدن مطابق احتیاجات خود ترکیبات جدید میسازد. پس همه اظهارات پزشکان راجع به ترکیبات که ظاهر غذا را نشان میدهد همگی بوج، غلط، متضاد و خطرناک هستند مانند این که پروتئین حیوانع را با آسید آمینه‌های خود مقید و میوه زنده را مضر تلقی میکنند.

پس این حسابهای غلط و خطرناک را چرا ادامه میدهند؟ چرا مطالعه اساسی نمی‌کنند؟ چرا عمیق فکر نمی‌کنند؟ آنها خیال میکنند هر ماده‌ای که خود در غذاها میبینند همین را دارند و چیز دیگری نیست و برای اینکار صورتهای طول و دراز تهیه می‌کنند که از بالا به پائین صفحات کتاب را پر می‌کنند. این صورتهای هیچ ارزشی ندارند چون ظاهرش در هر مواد غذایی فقط چند نوع عنصر نشان میدهد ولی باطنش همه چیز را که بدن یک موجود زنده احتیاج دارد، داراست. مثلاً "در حار بیابان یا در علف جنگل یا برگ درخت آنها میتوانند همه موادی را که فیل، شتر یا زرافه احتیاج دارند پیدا کنند یا ببینند؟ پس این حیوانات کتاب ندارند که ببینند پروتئین از کدام گیاه و ویتامین را از کدام باید بدست بیاورند. پزشکان محترم این حسابهای غلط و خیالی را از مغزتان بیرون کنید، با این حسابهای متضاد و غلط مغز خود را خراب کرده‌اید کافی نیست مغز همه مردم را نیز خراب می‌کنید. آنها را گیج می‌کنید، همه کوچک و بزرگ داتما" از پروتئین و ویتامین صحبت می‌کنند. وقتی با ترکیبات غذایی شناخته شده توانستید یک برگ سبز بسازید آنوقت مطالعات شما ارزش پیدا می‌کند. ما خامخواران وقتی غذای طبیعی میخوریم میدانیم که همه چیزی که بدن ما احتیاج دارد میخوریم. ما به دانائی طبیعت ایمان داریم و میدانیم که طبیعت هیچوقت اشتباه نمی‌کند، غذای ناقص درست نمی‌کند پس حسابهای آزمایشگاهی که این فلان ویتامین را دارد و آن یکی فلان ویتامین را، این فلان خاصیت را دارد و آنیکی فلان این برای چشم مفید است و آنیکی برای قلب، این حرفها کاملاً "چرند و دروغ است ما به این حرفها اِدا" احتیاج نداریم بنابراین کتابهایی که با این حسابها و صورتهای صفحات خود را پر کرده‌اند نباید خوانده شود. این قبیل کتابها را خواندن نه فقط وقت تلف کردن است بلکه راهنمای غلطی است که مردم را از راه راست منحرف کرده در راه غلط و خطرناک قرار میدهد.

گاهی خوانندگان مطلبی را میخوانند که زیاد به آن توجه نمی‌کنند. پزشکان توصیه می‌کنند پروتئین مرده و گندیده حیوانی غذای اصلی انسان است نه غذای زنده طبیعی و با این توصیه باعث مرگ نه فقط صدها یا هزاران نفر بلکه باعث مرگ میلیون‌ها نفر میشوند یعنی میلیون‌ها انسان را قتل عام میکنند. داروها نیز در این کار کثیف جای خود را محفوظ نگاه میدارند. پزشکان انساندوست و روشنفکر وقت آن رسیده است که دیگر بیشتر از این نمی‌توانید مردم بیگناه و زودباور را با غذای پخته و داروهای شیمیایی قتل عام کنید. آتش‌آشپزخانه‌های بیمارستانها را خاموش کنید و بیماران داغ‌دیده را با غذای طبیعی نجات دهید. شما به مسئله تغذیه هیچ توجهی ندارید. هیچ وارد آشپزخانه نمی‌شوید، آزاد گذاشته‌اید که آشپز هر نوع غذای بیماری‌زا را که خودش میخواهد بپزد و جلوی بیماران بگذارد. شما خیال می‌کنید که اگر عادت پخته‌خواری بدین طریق ادامه پیدا کند میتوانید با داروها و با عمل جراحی بیماران را معالجه کنید. اینکار غیرممکن است شما باید عامل بیماری را از میان بردارید و این عامل همین پخته‌خواری است که شما اصلاً به آن توجه نمی‌کنید، و داروهای سمی نیز باعث همین کار هستند. علمی که شما سالهای سال با ایمان کامل یاد گرفته‌اید مغز شما را با فرمولهای پیچیده اشغال کرده است. شما هیچوقت نمی‌توانید باور کنید که با تعویض یک بشقاب غذای طبیعی همه بیمارها برطرف میشود و کلیه فرمولهای علمی راجع به ترکیبات غذایی باطل میشود.

در اینجا بیجا نیست بار دیگر تکرار کنیم که پزشکان در آزمایشگاه ساختمان ظاهری گیاه را می‌بینند و از باطن آن خبر ندارند. غذاهای گیاهی ظاهراً از همدیگر فرق دارند، هر یک چند نوع ویتامین، پروتئین و غیره نشان میدهد ولی باطناً هر یک از آنها دارای همه موادی است که بدن یک انسان احتیاج دارد. طبیعت آنها را کامل تهیه کرده است بطوریکه آنها باطناً همان خاصیت را دارند، بمعنی اینکه اگر شخصی یکنوع غذا بخورد یا صد نوع این صد نوع از یک نوع چیزهای زیادی ندارد، این حساب غذاهای اصلی مانند سیب، انگور، بادام، خرما، و غیره مربوط است. گیاهانی هستند که بطور چاشنی استفاده میشوند مانند پیاز، سیر، دارچین، نعناع و ترخون و غیره نمیشود آنها را غذای اصلی حساب کرد. پس نتیجه می‌گیریم که ترکیبات ظاهری گیاهان با بو و طعم و رنگ از همدیگر فرق دارند ولی باطناً کاملاً شبیه هم هستند. بعد از خوردن اتمهای این ترکیبات از هم جدا میشوند سپس بدن ترتیب این اتمها را

عوض کرده از آنها ترکیبات دلخواه خود را میسازد. پس ترکیب ظاهری گیاهان مسئله‌ای نیست و مردم احتیاج ندارند با این حسابهای بیمعی و پوچ و متضاد وقت خود را تلف کنند.

ضمناً "اگر پزشکان میخواهند با این آزمایشات و مطالعات باصطلاح علمی بجائی برسند این میل خودشان است بگذار این حسابها را برای خود نگاه دارند تا زمانی که توانستند حتی یک سلول زنده بسازند و به ما نشان دهند. اشخاص عادی چکار دارند که بدانند در این غذا چه هست و چه نیست؟ همه که نمیخواهند پزشک شوند چرا با این حسابهای پوچ، بیمعی و غلط میلیونها کتاب میسازند، رادیو، تلویزیون، روزنامه و مجله بکار می‌اندازند و سر مردم را گیج میکنند.

من نوشته‌ام که هر یک از غذاهای گیاهی کامل است که میتواند احتیاجات یک موجود را تامین کند. این عین حقیقت است که یک دفعه دیگر تصدیق می‌کنم ولی این حقیقت به آسانی قابل هضم همه کس نیست. بیشتر مردم

بآسانی باور نمی‌کنند که انسان میتواند با یک نوع غذا زندگی کند. بگذار آنها در عقیده خود باقی بمانند چون انسان بقدری غذاهای متنوع گیاهی دارد که هیچوقت مجبور نمیشود مثل حیوانات دیگر با یک نوع گیاه زندگی کند ولی اگر مجبور شود نمی‌میرد.

در خاتمه لازم است توضیحی بدهیم که به گیاهان خاصیت‌های مختلف نسبت دادن بیخود است بمعنی اینکه یک غذای زنده گیاهی برای همه بیماریها خوب است و همه گیاهان زنده برای یک بیماری مفید است. وقتی ما غذای خام گیاهی بخوریم هر نوعی که میخواهد باشد مطمئنیم که غذای سالم میخوریم ولی کسانی که پخته میخورند فقط تفاله، سم، بیماری میخورند و برای خود تدارک مرگ را میبینند.

لازم میدانم راجع به سرگذشت جمعیت خامخواران توضیحاتی بدهم .
 سالها پیش وقتی من ملتفت شدم که باعث مرگ دو فرزندم دستور بیعقلانه
 پز شک بود که میوه و سبزی خام را (یعنی یگانه غذای اصلی انسان) برای آنها
 قدغن کرده بود مطالعات خود را ادامه دادم و به این نتیجه رسیدم که پخت و
 پز عملی است غیر طبیعی، غلط و خطرناک که کلیه مواد حیاتی را در غذای
 طبیعی میکشد، نابود میکند و آنها را به تفاله و سم تبدیل نموده باعث این همه
 بیماریها و سایر بدبختیهای انسان میشود .

وقتی به این کشف بزرگ نائل شدم برای بیدار کردن مردم این دینا کلیه
 پس اندازهای خود را بکار بردم ، بزبانهای ارمنی ، فارسی و انگلیسی کتابها
 چاپ کردم و سه هزار کتاب و صدها هزار اعلامیه به همه کشورهای جهان به
 بزرگان و رهبران ، دانشمندان ، روزنامه ها ، مجلات و غیره فرستادم . از همه جای
 دنیا برای کتاب من سفارشها آمد ، دهها هزار نامه به من رسیده که ثابت میکند
 در همه جای دنیا مردم با خامخواری از بیماریهای سخت نجات پیدا میکنند .
 وزارت بهداشت هندوستان کتاب انگلیسی مرا مفید تشخیص داده و رسماً " از من
 اجازه چاپ گرفته و به زبانهای هندی منتشر کرد . تصمیم داشتم کتاب خود را
 به زبانهای فرانسه ، آلمانی ، اسپانیولی و عربی ترجمه و منتشر کنم و همچنین از
 نامه های خیلی جالب کتابها بسازم و فعالیت جهانی خود را گسترش دهم ولی
 دوستان و خامخواران ایرانی اصرار داشتند که جمعیتی و باشگاهی در تهران
 تاسیس کنم .

با چند نفر از موسسان مبلغی بین خود پول جمع کردیم ، اساسنامه ای
 تنظیم کردیم و کار را شروع کردیم . دو اطاق همکف بزرگ خود را با آب و برق
 و تلفن برایگان در اختیار باشگاه گذاشتم و دو سال و نیم تمام وقت خود را در
 اداره جمعیت و باشگاه و رستوران بکار بردم . اعضاء جمع کردم که به فلسفه من
 و به اساسنامه جمعیت مؤمن و وفادار بودند و فعالیت میکردند ، کمک میکردند ،
 جلسه های دوستانه تشکیل میدادند ، هدیه جمع میکردند ، راجع به نتیجه ای که
 از خامخواری عایدشان شده بود سخن میگفتند و مثل یک فامیل بزرگ شوخی می-
 کردند و به این طریق ۵۰۰ - ۴۰۰ نفر عضو جمع کردیم .

یکسال پس از تشکیل جمعیت آقای جواد رضانی که سخت بیمار بود و پزشکان معده و اثنی عشر او را بریده و تعبیراتی در شکم ایشان انجام داده بودند در حال مرگ (به گفته خودشان) به باشگاه آمد و عضو شد، خامخوار شد و از مرگ نجات پیدا کرد. او با علاقه خاصی به فعالیت جمعیت چسبید و به عضویت هیت مدیره انتخاب شد. متأسفانه ایشان فلسفه عمیق و کاملاً ساده خامخواری را هیچوقت نتوانستند درک نمایند. ایشان گاهی میگفتند "فکر من هنوز به فکر آوانسیان نرسیده ممکن است یکروز به آنجا برسد". من سالها منتظر این روزها بودم ولی بیخود. آقای رضانی میگفت من (آوانسیان) نباید به پزشکان و به علم پزشکی حمله کنم و فعالیت غلط آنها را محکوم کنم. ولی من این عقیده را نداشتم و دوست داشتم حقیقت را رک به مردم بگویم.

وقتی کارهای باشگاه کمی رونق پیدا کرد طبقه اول خانه خود را خالی کرده با یکسوم کرایه‌ای که دلالتها پیشنهاد میکردند به اطاقهای قبلی اضافه کردم و در اختیار باشگاه گذاشتم (سه دانگ خانه به همسرم تعلق دارد، من از قسمت خود کرایه نمیگیرم).

باخرج خود در مخصوصی به خیابان باز کردم و یک زیرزمین ۳۵ مترمکعب نیز برای انبار ساختم. اعضای جمعیت جلسه‌های مرتب تشکیل میدادند، چند نفر از اعضای فعال بین خود هیئت مدیره‌ای تعیین کردیم و برای اینکه به آقای رضانی ثابت کنم که او در نظریات خود اشتباه میکند به او اجازه دادم که خود هیئت مدیره را انتخاب کند. او دکتر محمد کار، استاد دانشگاه پزشکی تهران را بعنوان رئیس هیئت مدیره انتخاب کرد. این دکتر کتابی نوشتند بنام "خامکیاهخواری" پر از فرمولهای پوچ و بیمعنی آزمایشگاهی و خودش نیز با سخنرانیهای بی‌ارزش وقت حاضرین را تلف میکرد. او بزودی در باشگاه بلوانی بر پا کرد که ما مجبور شدیم طبق اساسنامه جمعیت ماده ۲۹ ایشان را از عضویت اخراج کنیم. ایشان با چند نفر از همفکران خود رفتند سرمایه گذاری کردند و در خیابان (وزراء) باشگاهی بنام "خامکیاهخواری علمی" باز کردند، هر نفر ۵۰ هزار تومان ضرر کردند و بستند. چند نفر نیز از کار خود پشیمان شده به باشگاه ما بازگشتند.

آقای رضانی از این عمل غلط خود عبرت نگرفت بلکه برعکس بجای یک پزشک دو سه پزشک برای سخنرانی وارد باشگاه کرد.

فلسفه خامخواری که در کتاب "خامخواری" تفصیر شده و با راهنمایی این کتاب جمعیت خامخواران تشکیل شده است به چند نکته اساسی که غلط و مضر

بودن علم پزشکی را ثابت میکند اینجا ذکر میکنم و فعالیت غلط پزشکان را علناً محکوم میکنم.

(۱) در طبیعت بیماری وجود ندارد. بیماری نتیجه تغذیه غیر طبیعی است که مردم خودشان آنرا بوجود آورده‌اند. در درجه اول پزشکان هستند که در بیمارستانها با غذای پخته و داروهای سمی، دو عامل اصلی بیماریها، بیماری میسازند و مردم را میلیون میلیون قتل عام میکنند.

(۲) کلیه فرمولهای آزمایشگاهی راجع به ترکیبات غذایی مانند پروتئین، ویتامین و غیره بقدری غلط، متضاد و مضر هستند که پروتئین حیوانی با اسید آمینه‌های گندیده و کاملاً "به سم تبدیل شده را مفید اعلام میکنند و مصرف آنرا توصیه میکنند ولی میوه و سبزی زنده و شاداب را که یگانه غذای انسان است مضر تلقی کرده و مصرف آنرا منع میکنند.

(۳) قانون طبیعت میگوید که همه غذاهای گیاهی به تنهایی غذای کاملند. مثلاً "خار بیابان، برگ درخت و علف جنگل هیچ شباهتی با هم ندارند ولی احتیاجات بدن زرافه و قیل و شتر کاملاً" یکی هستند. پس غذاهای گیاهی ظاهراً فقط چند عنصرشان را نشان میدهند ولی باطناً "همه موادی که بدن یک موجود زنده احتیاج دارد دارا هستند. بطوریکه اگر یک نوع گیاه بخورید یا صندوح این صندوح از یک نوع چیز زیادی ندارد. پزشکان فقط ظاهر گیاه را میبینند و از باطن غذا خبر ندارند بطوریکه هر چه خودشان در آزمایشگاه میتوانند ببینند خیال میکنند که فقط همانها هستند و برای آنها فرمولها تهیه میکنند، صفحه‌های کتاب را پر میکنند و به فروش میرسانند. با این کار کوتاه بینانه و کودکانه هم خودشان گول میخورند و هم مردم را گول میزنند.

(۴) پزشکان برای گیاهان خاصیت‌های مختلف تعیین میکنند. این برای قلب خوب است و آنیکی برای کبد، این برای اعصاب خوب است و دیگری برای چشم و این قبیل تصورات و خیالبافی‌ها کتابهای "علمی" میسازند. در حقیقت همه غذاهای زنده گیاهی یک خاصیت دارند بطوریکه یک گیاه برای همه بیماریها خوب است و همانطور همه گیاهان برای یک بیماری خوب است.

(۵) در دنیا فقط یک بیماری اساسی وجود دارد که عبارت است از گرسنگی ارگانها در نتیجه کمبود غذای طبیعی و مسموم شدن این ارگانها توسط غذای پخته و داروهای شیمیائی. این خرابکاریها و نارسائی‌ها در ارگانهای مختلف بدن به شکلهای مختلف و به علایم مختلف ظاهر میگردد که پزشکان بعنوان بیماریها و علایم آنها طبقه‌بندی کرده‌اند و صدها نوع اسامی علمی برای آنها اختراع کرده‌اند. بعبارت دیگر یک بیماری اصلی را صدها بیماری تصور میکنند.

۶) دارو یعنی سم . سم در هیچ شرایطی نمیتواند کار مفیدی انجام دهد .
کار سم فقط مسموم کردن است . سم اعصاب مردم را خرد میکند و بیحس میکند و
مقاومت سلولهای بدن را در مقابل میکربها از بین میبرد و عکس العملهای شفا
بخش بدن را قطع میکند . هیچ بیماری با دارو معالجه نشده است و هیچ انسانی
با دارو به سلامتی حقیقی نرسیده است . معالجه با دارو یکنوع جادوگری مدرن
علمی است که توسط پزشکان اجرا میشود .

۷) در دنیای امروز کمبود مواد غذایی وجود ندارد ، بلکه ازدیاد مواد
غذایی وجود دارد . پزشکان دانشا " از رادیو تلویزیون و در مطبوعات از کمبود
مواد غذایی صحبت میکنند و مردم را میترسانند . من تعجب میکنم که چطور
بین میلیونها نفر دکتر و دانشمند و زیست شناس حتی یک نفر هم پیدا نشده است
که رسماً " اعلام کند که مردم پخته خوار ۸۰٪ غذای طبیعی را با آتش نابود می-
کنند . من این حقیقت را سالها پیش در کتابم نوشته و گفته ام ، چرا توقعی که
در تلویزیون از کمبود غذایی یا از کمبود پروتئین صحبت میکنند اضافه نمیکند
که یک نفر هم در تهران وجود دارد که کاملاً " مخالف این عقیده است .

من علم طب را با قاطعیت و جسارت هرچه تمامتر محکوم میکنم و باعث همه
بیماریها اعلام میکنم . من هرچه میگویم عین حقیقت است . من علاج همه
بیماریها را پیدا کردم و با هزارها موارد آنرا ثابت کردم . در مقابل همه
دستگاههای پیچیده آزمایشگاهی ، برنامه دانشگاهی ، میلیونها کتاب علمی فقط
یک دستور یک کلمه ای همه بیماریها و سایر بدبختیهای انسانها یکمرتبه ناپدید
میگردند و این دستور یک کلمه ای میگوید " نیز " این دستور طبیعت است ، قانون
ابدی طبیعت است ، هر کس این قانون را بشکند جان خود را از دست میدهد .
این یک دستور کوتاه این دنیا را از جهنم به بهشت تبدیل خواهد کرد . هرگونه
دزدی ، دروغگوئی و آدمکشی و جنگهای داخلی و بین ملتها برای این است که هر
چه بیشتر مرغ و ماهی و ویسکی و شامپاین بخورند . اگر مردم بدانند که با یک
تومان گندم و خرما میتوانند بدنهای خود را کاملاً " سبز کنند دیگر این کارها
لازم نیست .

من اکنون بکمک طبیعت یک اسلحه در دست گرفته میخوام با میلیونها
پزشک و با میلیونها پخته خوار و پرخور و معنادین مبارزه کنم . این اسلحه
دستور ، امر طبیعت است . " نیز " ، " مواد حیوانی نخور " . این اسلحه خیلی قوی
و قاطع و کامل است ولی نادانی مردم پخته خوار جلوی من یک دیوار سیاه کشیده
است که عبور کردن از این دیوار کار آسانی نیست . ما میبینیم که علم پزشکی زیر

نقاب بشر دوستی یک تجارت وحشتناک برپا کرده است. اگر پزشکان قبول کنند که پخت و پز کار غلطی است و آنرا رسماً تأیید کنند و یا تغذیه بیمارستانها را عوض کنند، طولی نمیکشد که کلیه بیمارستانها، مطبها و داروخانهها تعطیل بشوند ولی آنها دکانی باز کرده‌اند و بدیهی است که هر دکاندار آرزو دارد مشتری زیادی داشته باشد. آنها تجارت خود را قانونی کرده‌اند، وولتها پشتیبان آنها هستند. آنها اگر سالها پیش این حرفهای مرا که در کتاب خامخواری نوشته بودم قبول میکردند بیشتر اشخاصی که در سالهای اخیر در ایران بیموقع فوت کردند اکنون زنده بودند. در ردیف آنها دکتر اقبال، رئیس نظام پزشکی که مرا به دادگاه سپرد که تنبیه کنند خودش تنبیه شد و از این دنیا رفت خوشبختانه دادگاه شکایت نظام پزشکی را بی‌اساس خواند، آنرا رد کرد و به نفع من حکم صادر کرد.

ولی پزشکان از من دست نکشیدند، آنها از راه دیگری سعی میکنند فلسفه مرا از بین ببرند. برای این منظور آنها در جمعیت ما یکنفر را پیدا کرده‌اند بنام آقای جواد رمضانی که به کمک آنها شتافته است و به عوض یک پزشک سه پزشک زیر نقاب خامخوار وارد جمعیت ما کردند.

من راجع به جریان این جمعیت و باشگاه زیاد تکیه میکنم زیرا مجبورم ثابت کنم که چطور ۶ سال تمام وقت خود را تلف کردم، از فعالیت جهانی باز ماندم، زحمت کشیدم، پول خرج کردم ولی تمام این زحمات بهدر رفت چون چند نفر آدم منقلب جمعیت، باشگاه و رستوران را با کلیه اموال و اثاثیه از دست من و اعضای حقیقی جمعیت درآوردند و به دست مخالفین سپردند. آقای جواد رمضانی یک تاجر ثروتمند، پول پرست، ظالم و فعال، شاید انسان بدی نباشد و نیت بد نداشته باشد ولی چون نتوانست معنی عمیق فلسفه خیلی ساده و عالی خامخواری را درک نماید بر خلاف عقیده من خیال میکند که توسط علم زودتر به مقصد میرسد. ایشان به عقیده خود بقدری ایمان داشت و به زرنگی خود چنان اطمینان داشت که تصمیم گرفت کاری کند که مرا از باشگاه برکنار کرده و خود را بجای من بگذارد، فلسفه علمی خود را بجای قانون طبیعت بگذارد، کتاب "بخور و خوشکل شو" دکتر مجدی را بجای کتاب "خامخواری" بگذارد و به کمک پزشکان باشگاه را به تصرف خود درآورد. برای رسیدن به این هدف خطرناک مجبور شد صدها نوع تخلفات، قانون شکنی، دروغ پردازی، تهدید، زورگویی، صحنه سازی وغیره پشت سر هم بکار ببرد. اول سعی کرد مهندس محمدرضا مهنابی و مهندس منوچهر صفارزاده را (دو عضو هیئت مدیره) از راه خود دور سازد.

آقای مهتابی یک جوان ۲۸ ساله مهندس کشاورزی که از بیماری سخت کلیه با خامخواری نجات پیدا کرده بود چند ماه به تعمیر باشگاه کمک کرد. او جوانی با استعداد بود که تمام سیمکشی، لوله‌کشی، نقاشی و نجاری باشگاه را بکمک آقای صفارزاده افتخارا" انجام داد. سپس ۶ ماه تمام باشگاه و رستوران را اداره کرد. در تهیه سالادهای خام مطالعه کرد و کتابی بعنوان "غذاهای خام گیاهی یگانه غذای انسان" نوشت. آقای مهتابی میخواست شرکت کشاورزی برای جمعیت تاسیس کند ولی ناتمام ماند زیرا زمین پیدا نشد. آقای مهتابی ثروتی نداشت و اگر ما حقوق ناچیزی برای اداره باشگاه داده و او را نگاه داشته بودیم باشگاه ما به این وضع اسفناک دچار نمیشد ولی آقای رضانی بقدری او را اذیت کردند که از ما فرار کرد و به دوستانش گفته بود "من میروم پخته میخورم و میمیرم". همانطور هم کرد. به خرمشهر رفت در یک بانگ کشاورزی استخدام شد از خانه و دوستان و جمعیت دور شد، تنها ماند، پخته‌خواری کرد، بیماری کلیوی دوباره ظاهر شد و او را کشت.

آقای منوچهر صفارزاده برای باشگاه خیلی زحمتهای کشید، کمکها کرد ولی چون بهتر از همه فلسفه عمیق خامخواری را درک کرده بود و همیشه از آن دفاع میکرد این است که آقای رضانی به چشم دشمنی به او نگاه میکند. بدین طریق هیئت مدیره پراکنده شد. آقای صفارزاده به شیراز رفت، قای ابوالفضل صدارت به جهرم رفت، ماندند آقای رضانی و آقای کیهانی، آقای ابوالفضل کیهانی شخصیت مهمی نیست او از بستگان آقای رضانی است و فراج وفادار اوست. من در این حوالی سه چهار بار به خارج مسافرت کردم، خامخواران در همه جای دنیا از من دعوت میکنند، میخواهند مرا ببینند و من گاهی به دیدن آنها میروم. در این مواقع آقای رضانی میدان را خالی دید و دیکتاتوری خود را بجریان انداخت.

ما اسانامه‌ای داریم که از طرف حقوقدانان باتجربه تنظیم شده که همه چیز را پیش بینی کرده‌اند و اختیارات مرا چنان محکم کردند که جلوی این قبیل تخلفات گرفته شود. ولی آقای رضانی قانون نمیشناسد. میل او برای او قانون است.

اعلامیه اسانامه ما میگوید "ما امضاء کنندگان زیر تحت عنوان هیئت موسسان که در سایه مجاهدت دانشمند بزرگ جناب آقای آرشاویز در آوانسیان مبتکر و بنیانگذار مکتب خامخواری که نظرات ایشان بطور وضوح در کتاب خامخواری توجیه و تفسیر شده کرده‌ام آمده‌ایم تحت عنوان هیئت موسسان،

جمعیت مرکزی خامخواران را در تهران تشکیل و آقای آرشاویز در او انسیان را
بسمت دبیر دائمی جمعیت انتخاب کرده و اساسنامه جمعیت را در ۳۵ ماده و یک
تبصره تصویب مینمائیم .

راجع به شرایط عضویت ماده ۲۸ تبصره ۱ میگوید " مطالعه عمیق کتاب
خامخواری و آشنائی کامل با مطالب آن " ، پس اولین شرط عضو شدن قبول مکتب
و فلسفه خامخواری است که در کتاب خامخواری مندرج شده است . ولی آقای
رمضانی و شرکاء حتی کتاب خامخواری را مطالعه نکرده و فلسفه عمیق آنرا درک
نکرده‌اند . آنها کتابهایی مانند " بخور و خوشکل شو " " بخور و نیرومند شو "
تالیف آقای دکتر مجدی و کتاب " تغذیه سالم " تالیف آقای دکتر نواب را که
فقط چند کلمه از کتاب من (خامخواری) برداشت کرده‌اند ، باقی مطالب پوچ و
بی‌ارزش " علمی " که من علنا " محکوم کرده‌ام از کتابهای خارجی جمع‌آوری کرده
این کتابها را ساخته‌اند که مردم ساده لوح را سرگرم کنند ، از راه صحیح منحرف
سازند و سود ببرند .

ماده ۹ اساسنامه میگوید " همه تشکیلات جمعیت تحت رهبری و ریاست
دبیر دائمی آقای آرشاویز در او انسیان مبتکر و بنیانگذار مکتب خامخواری اداره
خواهد شد . " ولی آقای رمضانی برخلاف اساسنامه همه تشکیلات جمعیت را به
دست گرفته و حکمرانی میکند .

طبق ماده ۱۷ اساسنامه " هیئت مدیره جمعیت مرکب از پنج نفر میباشد که
برای یک سال انتخاب میشود . دو نفر آن از طرف دبیر دائمی جمعیت تعیین و
منصوب میشود و سه نفر دیگر از طرف مجمع عمومی با اکثریت آراء از بین اعضای
جمعیت انتخاب و افتخارا " انجام وظیفه خواهند نمود " .

ماده ۲۱ میگوید " چنانچه هریک از سه نفر اعضای انتخابی هیئت مدیره از
خط مشی جمعیت انحراف حاصل کند ، تا تشکیل مجمع عمومی از شرکت در جلسات
هیئت مدیره محروم خواهد شد . " آقای رمضانی یکی از این سه نفر اعضای
انتخابی هیئت مدیره بوده است . ماده ۲۹ اضافه میکند " در صورتیکه هریک از
اعضاء سه ماه متوالی بدون عذر موجه در جلسات حضور نرساند و یا حق عضویت
نپردازد و یا بر خلاف اساسنامه و ضوابط جمعیت رفتار نماید ، از عضویت اخراج
خواهد شد . قبول مجدد اعضای برکنار شده با تصویب دبیر دائمی جمعیت
امکان پذیر است " .

پس طبق ماده ۱۸ - ۲۱ - ۲۹ آقای رمضانی و آقای کیهانی قانونا " از
عضویت جمعیت محروم بودند و هر حرکاتی که آنها بر علیه من انجام داده‌اند
غیر قانونی و زورگونی بوده است .

من اگر میخوام بموقع میتوانستم از اختیارات خود استفاده کرده آنها را برکنار کنم و اداره جمعیت را بدست بگیرم ولی هر قدر که عجیب بنظر می-آید من به آقای رضانی برای روحیه فعال و پر تحرکش علاقه خاصی داشتم، مخصوصاً " که او برای جمعیت فعالیت میکرد، کمک میکرد، در باغ خود سمینار تشکیل داده بود. من نمیخواستم او را برنجانم. من همیشه منتظر بودم که او اشتباه خود را قبول کرده به طرف ما برگردد. او با گفته خود "شاید یکروز عقل ما به عقل آوانسیان برسد" حالا ملتفت میشوم شاید با این حرفها مرا مسخره نمیکرده است و خودش را عاقل و مرا بی عقل حساب میکرد چرا که خودش علم پزشکی را قبول دارد ولی من ندارم.

او به عقیده خود چنان ایمان داشت که برای پیشبرد هدف خود همه نوع تخلیفات، قانون شکنی، تهدید، زورگویی و دروغ پردازی بکار انداخت، او میگفت " برای مبارزه آدم باید از همه گونه وسائل و طرح استفاده کند. در ماده ۳۲ اساسنامه میخوانیم " برای تمرکز درآمدهای حاصله دبیر دائمی و خزانه دار جمعیت در یکی از بانکهای ایران حساب جاری افتتاح خواهند نمود و اختیار برداشت با دو امضای نامبرده گان انجام خواهد گرفت. " آقای رضانی یکی از دوستان و همکلاسان خود را آقای مستعان را دفتردار کرده که هر پولی که از فروش رستوران، دفتر و عضویت وصول میشود به بانک میرسد و به حساب شخصی رضانی میریزد. آقای رضانی این پولها را چکار میکند به چه مصارفی میرساند هیچکس خبر ندارد و به هیچکس حساب پس نمیدهد. آقای مستعان یک آدم عاقل و درستکار است ولی چون آقای رضانی او را سر این کار گذاشته است نمی تواند برخلاف دستورات او عمل کند.

ماده ۷ اساسنامه میگوید " جمعیت خامخواران هیچگونه دخالت در علم طب نمیکند، هیچ نوع معاینات و آزمایشات از افراد بعمل نمی آورد و برنامه های غذایی مختلفی برای بیماریهای بخصوصی تعیین نمیکند، زیرا خامخوار حقیقی هیچوقت مریض نمیشود و نیازی به طبابت و اقدامات پزشکی (به استثنای تصادفات) ندارد. " ولی آقای رضانی مهری ساخته بودند به عنوان " روزهای یکشنبه، سه شنبه از ساعت ۴ تا ۸ و پنجشنبه ها از ۱ تا ۳ سخنرانی و بیماران وسیله پزشکان و متخصصین تغذیه برایگان معاینه و معالجه میشوند. " این مهر را روی اعلامیه هائی که من با خرج خود چاپ کرده بودم میزد. آقای رضانی برای تبلیغ پولی خرج نمیکند. نظام پزشکی از من کسایت کرده بود که من به کارهای پزشکی دخالت میکنم، اکنون آقای رضانی اینکار را میکند. آقای کیهانی روی همین اعلامیه هائی که من چاپ کرده و نوشته بودم " این نهضت بزرگ

اولین بار در ایران بوسیله یک ایرانی آقای آرشاویز در آوانسیان پایه‌گذاری شده و با نشر کتابها بزبان خارجی به سراسر دنیا اعلام گردیده است". خط میکشید و همانطور نام من با بنیانگذار خامخواری را قلم میزد. این بیگانه پرستان می‌گویند که خامخواری تازگی ندارد، آن از زمانهای خیلی قدیم بوده. این درست است که خامخواری که کتاب "بخور و خوشکل شو" تفصیر کرده تازگی ندارد.

مدتی در باشگاه تب‌سوزنی را بکار انداختند. زن و بچه و پیر و جوان کنار دیوار با سوزنهای فرو رفته در گوش و بینی و لب و پیشانی و دست و زانو مثل مجسمه ساکت نشسته منتظر بودند که حالا بیماری از نوک سوزن بیرون میپرد و آنها را نجات میدهد. نادانی مردم پخته‌خوار چه صحنه‌های خنده‌آوری که به وجود نمی‌آورد. دکتر نواب از بلندگوی باشگاه سخنرانی کرده اعلام میکند که با عقیده آوانسیان موافق نیست. خیلی خوب آقای دکتر نواب اگر شما با فلسفه آوانسیان موافق نیستید در این باشگاه چکار میکنید؟ در دنیا میلیونها پخته‌خوار هستند که با فلسفه آوانسیان مخالفند مگر همه آنها حق دارند که وارد باشگاه ما بشوند و بر ضد آوانسیان سخن بگویند؟

وقتی من راجع به این جریانات برای اطلاع اعضاء اعلامیه صادر کردم این کار خشم آقای رضائی را برانگیخت، او قفل در حیاط را که خودم بیل زده و آنرا گل‌کاری کردم عوض کرد که من برای آبیاری باغچه نتوانم وارد حیاط شوم. در دفتر مرا قفل کرد و من مجبور شدم از راهرو در جدیدی به دفترم باز کنم. در ورودی باشگاه از راهرو نیز از پشت قفل است.

نوبت به انتخاب هیئت مدیره جدید رسید. آقای رضائی از چند نفر جوان خواهش کرد که دعوتنامه‌ها را تهیه کنند. دعوتنامه‌ها نوشته شد و در پاکت گذاشته شد. آقای رضائی این پاکتها را برای تمبر زدن و پست کردن به خانه خود برد ولی حتی یکی از آنها پست نشد، بطوریکه هیچکدام از اعضاء جمعیت از انتخابات هیئت مدیره جدید خبر نداشت. در این روزها آقای رضائی کلیه کارتکسهای اعضاء را جمع کرده به خانه خود برد. به آقای مستعان دستور داده بود که هیچکس را به عضویت قبول نکند. این کار یک جرم بزرگ است. یکنفر از آقای رضائی پرسید که فلان آقا میخواست عضو شود چرا قبول نکردید؟ جواب داد "از قیافه‌اش خوشم نیامد". هیچ دیکتاتوری در دنیا حاضر نمیشود چنین جواب گستاخانه‌ای بدهد. آقای رضائی در منزل خود دوست، آشنا، همسایه، فامیل و غیره همه پخته‌خوارها را جمع کرد دست هرکدام یک کارت عضویت داد که روز انتخابات وارد باشگاه شوند و به او رای دهند.

روز انتخابات معین شده آقای رضانی با گروه خامخواران قلابی خود وارد باشگاه میشود، متن یک اساسنامه جدید، با نام جدید، با مرکز جدید، با فلسفه جدید که در خانه خود فقط با یک رای "مخفی" آقای رضانی تصویب شده بود قرائت میکند. گروهی از پزشکان و سایرین که باز هم خودش با یک رای "مخفی" انتخاب کرده بود معرفی میکند و میگوید "هرکس که موافق است دست بلند کند" چند نفر از مزدوران با تعجب دست بلند میکنند و رضانی اعلام میکند "تصویب شد". چند نفر از اعضای قدیمی که فقط برای غذا خوردن وارد باشگاه شده بودند اعتراض کردند. من از خانه خود وارد باشگاه شدم و اعلام کردم که آقای رضانی از نیلی وقت پیش از عضویت جمعیت محروم است بطوریکه نه حق رای دادن دارد و نه انتخاب کردن و انتخاب شدن. این انتخاب غیر قانونی و قلابی است. آقای رضانی این انتخابات را به ثبت رساند، ما اعتراض نکردیم چون این جمعیت جدید به جمعیت ما مربوط نیست، این جمعیتی است با نام جدید، با هدف جدید، با محل جدید، با اساسنامه جدید، با کتابهای جدید، با بنیانگذار و دبیر جدید و با مؤسسين جدید. هرکس آزاد است یک هدف برای خود انتخاب کند، چند نفر از همفکران را دور خود جمع کند، جمعیت تشکیل دهد و به ثبت برساند ولی در تاریخ دیده نشده که یک گروه غیر قانونی وارد جمعیت مخالفین خود بشود، در آنجا برای خود یک انتخابات قلابی تشکیل دهد، مؤسسين اصلی جمعیت را برکنار سازد و تمامی دارائی جمعیت اصلی را به تصرف خود درآورد. این کار شبیه به این است که دشمن شهری را محاصره کند، چند نفر از ساکنین شهر دروازه را باز کنند و شهر را به دشمن بسپارند. جمعیت خامخواران با فعالیت غلط پزشکان مخالف است، ماده ۱۷ اساسنامه میگوید "خامخوار حقیقی هیچوقت مریض نمیشود و نیازی به طبابت و اقدامات پزشکی ندارد". راجع به تصادفات ما جراحان خامخوار میسازیم که بدون آنتی بیوتیک، بدون سرم و بدون پروتئین حیوانی عمل خواهند کرد. بمن میگویند این پزشکان که خامخوار هستند و راجع به خامخواری صحبت میکنند چرا مخالف هستید؟ این درست نیست. دکتر مجدی بمردم میگوید "گاهی پخته هم بخورید اشکال ندارد" و خودش هم میخورد. دکتر نواب عقیده دارد که خامخواری را باید تدریجا شروع کرد و خودش هم همین کار را میکند. از قیافه دکتر رشتی (یکی از اعضای هیئت مدیره جدید) میشود فهمید که او خامخوار نیست. این پزشکان باشگاه خامخواران را مرکز تبلیغ قرار داده‌اند و برای مطب خود مشتری جمع میکنند تا معروفیت پیدا کنند. دکتر نواب رئیس

هیئت مدیره شده، ریاست او از چه قرار است؟ فقط اینکه هفته‌ای یکساعت راجع به پروتئین و ویتامین صحبت کند و بس؟ رئیس باید ریاست کند و به کارهای باشگاه برسد.

من تعجب میکنم که دکتر مجدی، دکتر نواب، دکتر رشتی و سایر اعضا هیئت مدیره که آقای رضانی انتخاب کرده هر قدر هم مخالف فلسفه من باشند ولی اشخاص محترم و قابل احترام هستند چطور آنها قبول کردند که به این انتخابات قلبی با این صحنه سازی شرم آور شرکت کنند و بنیانگذار و دبیر دائمی جمعیت آوانسیان را برکنار کنند، آقای رضانی را بجای آوانسیان دبیر قرار دهند، باشگاهی را که آوانسیان بوجود آورده و ۶ سال تمام آنرا اداره کرده از دست او بیرون بیاورند و باتمام وسائل و موجودات باشگاه را بزور تصرف کنند. آنها اینقدر باید بدانند که جمعیت خامخواران بدون آوانسیان و بدون کتاب خامخواری نمیتواند وجود داشته باشد. باید اضافه کنم که اساسنامه جمعیت خامخواران در قوت خود باقی است و این حق آقای رضانی نیست که در خانه خود این اساسنامه را تغییر بدهد و اختیارات بنیانگذار و دبیر دائمی جمعیت را حتی یکذره تغییر دهد. اعضای واقعی جمعیت خامخواران اگر غیرت داشته باشند میتوانند رضانی را با مزدوران و با اعضای قلبی او بجای خود بنشانند. اولین هدف جمعیت خامخواران این است که پزشکان را وادار سازیم احاقهای بیمارستانها را خاموش کنند و بیماران را با غذای طبیعی نجات دهند. اگر دکتر نواب، دکتر مجدی، دکتر رشتی بتوانند به این هدف برسند، آنها دوستان ما و دوستان بشریت تلقی خواهند شد.

در این صورت من مطمئن میشوم که جمعیت بدست اشخاص لایق و قابل اعتماد افتاده است و خود نیز به کارهای جهانی خود میرسم و در غیر اینصورت خواهش من این است که باشگاه را به صاحبان اصلی خود برگردانند و دیگر در کارهای باشگاه دخالت نکنند. جمعیت ما احتیاج به سخنرانی "علمی" ندارد. ما وقتی دستور طبیعت را قبول داریم "پخته نخورید، حیوانی نخورید، غذای خام گیاهی هر کدام را که دوست دارید بخورید" احتیاج به شنیدن حرفهای دیگر نداریم.

آقای رضانی خود را عالم تصور میکند. وقتی خامخواران دور من را میگیرند و سئوالاتی میکنند آقای رضانی وارد صحبت میشود و از کلوکز و گلوکوژن صحبت میکند. روزی موقع مشاجره آقای ابوالفضل کیهانی شروع به فحاشی بمن کرد. او دستش را بلند کرد و پشت سر هم ۵ یا ۶ بار فریاد زد ارمنی - ارمنی

ارمنی، مثل اینکه ارمنی هم نوعی فحش است. من افتخار میکنم که ارمنی هستم و افتخار میکنم که ایرانی هستم. ملت ارمنی هیچوقت از هموطنان ایرانی بد رفتاری ندیده است، همیشه از احترام آنها برخوردار بوده است. بین ارمنه و مسلمانان اختلاف انداختن بدترین کارهاست. این حرکت فقط برای اشخاصی مانند ابوالضل کیهانی، نوکر حلقه بگوش رضائی لایق است.

برای اینکه مرا اذیت کند رضائی ۵ ماه کرایه مرا نپرداخته است. یکروز او مثل دیوانه‌ها وارد باشگاه شد دید که من با چند نفر راجع به خامخواری صحبت میکنم فریاد کشید "از اینجا برو بیرون" بعد به کارگری که تازه استخدام کرده بود دستور داد "اینرا بیانداز بیرون" این کارگر نیز مرا هول داد ازپله - های در ورودی بیرون انداخت و من قلط زنان بزمین افتادم و سرم بیک موتور خورد و زخمی شد. اگر خامخوار نبودم حتما "سکته مغزی کرده بودم. رفتیم کلانتری از آنجا به پزشک قانونی این کارگر میخواست خود را تبرئه کند و با صدای بلند تکرار میکرد "این میگوید اگر دست به میز بزنید لاغر میشوید" اینهم از خامخواری همایندقد یاد گرفته بود. آقای رضائی نیز کاغذهائی را میخواست به بازپرس نشان دهد که بازپرس آنها را عقب زد. حتما "آقای رضائی میخواست اساسنامه" معروف "خود را نشان بدهد و ثابت کند که خودش دبیر جمعیت است و من مزاحم. اینجا چکار میتوانستم بکنم. گذشت کردم و بیرون آمدم. اینهم آخرین صحنه کمدی یا تراژدی بود نمیدانم. اینهم از آقای رضائی بایدپرسید. او بارها به من تجدید کرد کاری می‌کند که من مجبور بشوم لخت از ایران فرار کنم. شاید رسم او اینطور باشد. چون جان خود را به فلسفه من مدیون است این هم یک نوع سپاسگذاری است. وقتی از ایشان می‌پرسند پس آوانسیان کجاست جواب می‌دهد "او علمی نیست".

اینجا من اعلام میکنم هر صدمه‌ای که به جان و مال من برسد از اوست. اکنون که من به باشگاه نمیروم مردم معالجه شده برای سپاسگذاری و برای کسب اطلاعات و خرید کتاب به منزل ما در طبقه دوم می‌آیند. ما یک جمعیت تشکیل دادیم با فلسفه‌ای که در کتاب خام خواری نوشته شده است. کسی که این کتاب را قبول ندارد نمیتواند عضو این جمعیت بشود. راجه به اصلاحات اساسنامه که نوشته شده مربوط به جزئیات اساسنامه و طرز اداره کردن باشگاه است نه اینکه فلسفه اساسی جمعیت را از میان بردارند و فلسفه کاملاً مخالف آنرا بیاورند و در جمعیت ما پیاده کنند. ما فرمولها و برداشتهای آزمایشگاهی راجعه به ترکیبات غذایی و خاصیتهای مختلف گیاهان قبول نداریم.

پزشکانی که می‌خواهند عضو جمعیت خام خواران بشوند باید مطب‌های خود را تعطیل کنند، برای بیماران نسخه ننویسند و سم تجویز نکنند. آنها بالاخره پزشک هستند نمیتوانند از دانش غلط خود بکلی دست بکشند، اگر این کار را بکنند آنها دیگر کاری ندارند که بکنند و حرفی ندارند که بزنند. آنها در باشگاه ما از ویتامین، پروتئین و از خاصیت‌های گیاهان سخنرانی میکنند. این حرف‌ها فقط چرند، افسانه‌ای، خیالبافی و ساختگی هستند. اول‌ها هفته‌ای سه دفعه سخن می‌گفتند، بعد شد هفته‌ای یک روز فقط یک ساعت. بزودی مردم از شنیدن این حرف‌ها خسته میشوند، حرف‌های آنها نیز تمام میشود، بعد چکار می‌خواهند بکنند؟ چقدر میتوانند مردم را گول بزنند؟ "بادام زمینی را حتماً با کنجد بخورید. نیم‌کیلو از این، ۳۰۰ گرم از آن، ۲۰۰ گرم از آن یکی قاطی کنید و بخورید که کامل بشود." اگر آنها بخواهند این قبیل دستور‌ها به مردم بدهند، هزارها نوع گیاه وجود دارد که میتوانند هزارها نوع برنامه‌های دروغی بسازند و میسازند.

آقایان پزشکان، شما که آمدید باشگاه ما و در آنجا از پروتئین صحبت میکنید، اگر واقعاً می‌خواهید به مردم این دنیا کمک کنید، بروید به رادیو و تلویزیون، به وزارت بهداشت، نزد رهبران و سران مملکتی، به آنها بگوئید که پخت و پز عملی است غلط و خطرناک که توسط مردم نادان به وجود آمده و با مردم "متمدن" تکامل پیدا کرده است و دنیا را به جهنم تبدیل نموده است. این کشتار - کشتا که در تمام دنیا فرا گرفته است و در مملکت عزیز ما نیز سرایت کرده است، برای این نیست که مردم پرخور بتوانند هرچه بیشتر مرغ و ماهی بخورند؟ بگوئید که اقلاً یک دفعه هم که شده اشاره کنند که پختن کاری است غیر طبیعی و غلط، یک دفعه اشاره کنند که در دنیا کمبود مواد غذایی وجود ندارد بلکه ازدیاد مواد غذایی وجود دارد.

آقایان دکتر نواب، دکتر مجدی و دیگر رشتی، شما که آمدید باشگاه جمعیت خامخواران را غیر قانونی اشغال کردید، اگر واقعاً نیت شما انسانی است، پول جمع کنید، اعانه جمع کنید، از دولت کمک بگیرید، بروید آفریقا و هندوستان، روزانه با یک مشت گندم زنده و چند عدد خرما این گرسنگان را سیر کنید و نجاتشان بدهید. اکنون مردم به این بچه‌ها طبق دستور پزشکان گوشت می‌خورانند بخیال این که اینها از کمبود اسید آمینه‌های گندیده و زهر آلود حیوانی گرسنگی کشیده‌اند. با این کار ابلهانه به گرسنگی بچه‌ها مسمومیت نیز اضافه می‌کنند که زودتر بمیرند.

هدف ما این بود که اعضای مؤمن و وفادار و فهمیده را جمع کنیم، جلسه‌های هفتگی یا اقلاً "ماهانه تشکیل بدهیم، برای فعالیت و تبلیغات کمیته‌ها بسازیم، مجله منتشر کنیم و بسوی هدف ما سریع پیش برویم. آقای جواد رضائی فهمیده که جمعیت خامخواران آتیه درخشانی دارد، ولی نه مثل من. من آرزو دارم اعضاء جمعیت زیاد شوند، حق عضویت زیاد وصول کنیم، مجله چاپ کنیم، درآمد زیاد داشته باشیم، برای پذیرائی مهمانان پانسیون‌ها درست کنیم تا کسانی که اراده قوی ندارند آنجا بخورند و بخوابند و سلامتی برسند. بعد غذاها و شیرینیهای خام درست کنیم و مانند ماست و کره بسته بندی کرده در شهر پخش کنیم. من می‌خواهم اینها با پولهای جمعیت تهیه شود که جمعیت ما ثروتمند شود و زودتر پیشرفت کند. ولی رضائی خیال دیگر دارد. او میخواهد سرمایه گذاری کند، برای غذا کارخانه بخرد، با کمک پزشکان "کلینیک" باز کند و برای خود بازار باز کند. او کتاب "بخور" را منتشر کرده که ۲۰ ریال تمام شده ۱۰۰ ریال می‌فروشد، ۲۰ ریال به باشگاه می‌دهد و ۶۰ ریال خودش برداشت میکند. مهتابی چاپ کتاب خود را به من واگذار کرده است، من آنرا ۲۲ ریال تمام کردم ۲۲ ریال هم به باشگاه حساب کردم. باشگاه آنرا ۱۰۰ ریال می‌فروشد و ۷۸ ریال از هر کتاب سود میبرد.

رضائی کارتکسهای اعضاء را به خانه خود برده نمیخواهد برگرداند. این یک جرم بزرگی است. وقتی مردم از او می‌پرسند اشخاصی هستند که میخواهند عضو بشوند، عضویت بپردازند چرا کارتکسها به باشگاه نمی‌آورید؟ او جواب می‌دهد "ما عضو نمی‌خواهیم". آیا رضائی خبر دارد که بدون عضو در دنیا جمعیت وجود ندارد و نمیتواند وجود داشته باشد؟ باشگاهی که با ورودیه‌ها، حق عضویتها و هدیه‌های هزار نفر عضو و با زحمتهای شش ساله‌ی آوانسیان تشکیل یافته است رضائی تجارتخانه خود تصور میکند. این آقا خیلی استعداد و جرات دارد که آشکارا، در جلو چشم مردم دنیا مال هزار نفر را ربوده و به تصرف خود درآورده است. او اعضای قدیمی را قبول ندارد، عضو جدید هم نمیخواهد، بنیادگذارش را هم کتک می‌زند و از باشگاه بیرون می‌اندازد. همه اینها بخاطر "علم پزشکی" پوسیده و شرم آور. اگر همه این زرنکیها برای یک هدف صحیح، عالی و انسانی بکار انداخته بود شاید قابل تحسین بود، ولی اکنون او به بزرگترین دشمنان بشیت خدمت میکند، شاید خودش هم واقف نیست که چکار میکند. در هر صورت جاه طلبی او به نتیجه رسید. او میخواست معروف شود، معروف شد. اسم او - در تاریخ ثبت گردید. ولی او باید خوب

بداند در دنیا هیچ کس نمیتواند حق بنیانگذاری خام خواری را از من بگیرد،
همینطور هم آقای جواد رضانی نمیتواند در جمعیت خامخواران جای مرا بگیرد.
من تا زنده هستم دبیر دائمی جمعیت هسم. این است قانون دنیا. رضانی
فقط خودش را رسوا میکند. مردم مرا میشناسند و از همه جای دنیا به سراغ من
میآیند.

از همه اینها گذشته، اگر روزی رضانی مطالعات خود را عمیقتر کند،
اشتباهات خود را قبول کند، از "علم پرشکی" دست بردارد، بطرف طبیعت
برگردد، تابع قانون طبیعت بشود، ما با آغوش باز او را می‌پذیریم و هر
زحمتهایی که او در حق من کرده نادیده می‌گیریم. در اخلاق خامخواران حقیقی
کینه‌جویی جا ندارد، ما اهل گذشت هستیم.

وقتی که من هزارها دفعه می‌گویم و می‌نویسم که خامخواری علاج واقعی همه بیماریهاست بیشتر مردم که با عقل دیگران فکر می‌کنند (و ۹۹٪ مردم پخته‌خوار اینطوری هستند) می‌گویند که با وجود این علم یزشکی عظیم با میلیون‌ها دانشمند با هنگفتی وسایل و دستگاه‌های پیچیده نتوانستند کاری بکنند، یک آدمی که پزشک هم نیست چطور میتواند علاج همه بیماریها را پیدا کند؟ این کارشدنی نیست. آنها فکر نمیکنند که قانون طبیعت بالاتر از همه علوم روی زمین قرار دارد. مخصوصاً پزشکان می‌گویند لازم است هزارها بیمار را قبل از خامخواری زیر همه نوع معاینات و آزمایشات قرار داد و سپس بعد از یک مدت خامخواری نتیجه را مقایسه کرد. ما یک هواپیما ساختیم که در هوا پرواز کند. پزشکان این را تصدیق نمیکنند، آنها می‌خواهند در طول ماه‌ها پرواز هواپیما را نگاه کنند و بعد قبول کنند که راستی هواپیما پرواز می‌کند.

من اینجا چند نامه و بیوگرافی از بیماران ایرانی می‌آورم که ثابت می‌کند کسانی که ماه‌ها و سالها در دست پزشکان رنج می‌بردند و روز بروز حالشان بدتر می‌شد، با خواندن کتاب خام‌خواری و عمل کردن دستورات آن در مدت خیلی کوتاه معالجه شدند. شاید پزشکان بگویند که این نامه‌ها ساختگی هستند یا صاحب نامه خودش نمیداند که معالجه شده، باید پزشک معاینه کند، آزمایشات به عمل بیاورد و بعد تصدیق کند که شخص واقعاً سالم است. در مدت بیست سال که شروع کردم کتاب منتشر کردن، صدها هزار نامه مشابه از همه ممالک دنیا به من رسیده است که خیال دارم از آنها کتابهای بزرگ بسازم تا شاید مردم پخته‌خوار و پرخور بیدار شوند و بهوش بیایند.

بنام خداوند مهربان

در فامیل ما میگردن ارثی است من هم گرفتار بودم وقتی به طبیب مراجعه میکردم میگفتند چاره ندارد. سالها مسکنهای گوناگون بود که کمی درد را ساکت میکرد آنهم بعد از مدتی در اثر مصرف زیاد دیگر اثری نداشت. علاوه بر میگردن درد شدیدی در ستون فقرات ناحیه گردن داشتم، شدت درد بقدری بود که نمیتوانستم سرم را تکان بدهم همچنین در زانوهایم که بعداً از عکسبرداری معلوم شد که آرتروز است و دکترها میگفتند باید مدارا کنی و با کمی فیزیوتراپی

و کشش بهتر میشود چاره ندارد. در اثر خوردن دواهای زیاد و تزریقات گوناگون که شاید درد را تخفیف بدهد اضافه بر تنگه درد خوب نشد. بمرض قند هم گرفتار شدم. وقتی در ایران نتوانستم کاری بکنم به اسرائیل و بعد به لندن رفتم، اولین چیزی که باعث حیرت دکترها شد مسمومیت ما ایرانیها از مصرف بیش از حد دارو بود که این بود که بلافاصله دواها و قرصها را قطع کردند و بوسیله سبزی و میوهجات و مایعات سالم و آب گوارا شروع کردند. بمن روزی ۲ لیتر آب خوردن، مقداری سبوس گندم تجویز میکردند البته خیلی بهتر شدم ولی شام پزشکها تذکر دادند که باید با این مرض مدارا کنی چون ریشه کن نخواهد شد. وقتی به ایران برگشتم بخواست خداوند مهربان کتاب خامخواری بدست رسید بقدری در من اثر کرد و جالب بود که یک روزه آنرا خواندم و فردای همان روز خامخواری را صد درصد شروع کردم البته به علم به اینکه از واکنشها نترسم خداوند بمن قدرت داد که توانستم واکنشهای سخت را تحمل کنم چون ایمان و امید داشتم و حالا که یکسال و ۴ ماه از آن تاریخ میگذرد خود را روز بروز شادتر و سالمتر احساس میکنم. از درد پا و گردن خبری نیست میگرنهای هر روزه به ماهی یکبار رسیده آنهم خیلی خفیف.

از همه مهمتر اینکه روش خامخواری طمع و جاه طلبی و حقد و حسادت را از شخص دور میکند و محبت جای آنرا میگیرد. بخواست خداوند تا آخر عمر این روش درست و مطلوب را ادامه خواهیم داد.

شیرین گیو

جناب آقای آرشا ویر آوانسیان

ضمن عرض سلام و تشکر از راهنمایی و فداکاری شما در مورد خدمت بمردمان مریض که دست آنها از همه جا کوتاه شده و همیشه اوقات از درد رنج میبرند در اثر رفتار دستورات صحیح شما در مورد اجرای دستورات خامخواری که تنها غذای درست طبیعت است نجات پیدا میکنند. اینک من یکی از افراد این مملکت هستم که بعلت بیماری دیسک کمری (پنجمین مهره کمری) که از سال ۱۳۴۴ مبتلا شده و در شغل شریف افسری خدمت میکردم همیشه اوقات از درد رنج میبردم بخصوص چون فرمانده بودم و وضعیت نظام اجازه نمیدهد که فرمانده در مقابل زیردستان خود کج راه برود یا کمرش خمیده باشد رنج میبردم که خوب نمیتوانم بدوم، قدم بکشم، راست بایستم، لذا بهمین منوال چون ادامه خدمات صفی برایم امکان

نداشت خدمت را بازنشسته نمودم در صورتیکه مر در ارتش شاهنشاهی بیش از ۱۶ سال فرصت نکرده و سنم ۳۸ سال بود لذا با ناامیدی در مورد رنج درد بمر و نارحتی معده در یکی از روزهاییکه بحرم حضرت رضا امام هشتم مسلمین مشرف شده بودم در اثر ناراحتی با یکی از خام خواران بنام حاجی غلامحسین باقریه برخورد کردم و ایشان مرا به دستورات آقای آوانسیان راهنمایی نمودند. اینک مدت ۷ ماه است که کاملاً "خام خوار شده‌ام و ابداً" ناراحتی‌های قبلی مرتفع شده و اساعه که مشغول نوشتن این مطلب هستم در باشگاه خام خواران از مشهد آمده‌ام که حضوراً از ناجی بزرگ آوانسیان تشکر کنم که این مرد بزرگ و خیر اندیش را موفق بدارد که با دستورات صحیح ایشان کلیه مردمان مریض و مردمان سالم دیگر که اگر بدستورات خام خواری توجه نمایند حتماً "روزی مریض خواهند شد. مجدداً" از شخص آوانسیان اظهار تشکر نموده موفقیت ایشان را در پیشرفت اینکار و خدمت بزرگ بمر دمان از درگاه خداوند مسئلت نمایم.

با اظهار تشکر فراوان سروان بازنشسته علی اکبر حمیدیان

محمد هاشم فراشاهی - تهران

جناب آقای آوانسیان با استفاده شایان قدردانی از کتاب خام خواری شما گذشته خود را با کمال اختصار بشرح زیر معروض میدارد باین امید که شاید این شرح حال بسیار مختصر برای تشویق هرچه بیشتر شما برای خام خواری که انتخاب کرده‌اید دهم برای کسانی که احیاناً این نامه بنظرشان میرسد مفید واقع شود.

این است شرح حال گذشته‌ام - قریب هفتاد سال از عمرم در پخته‌خواری یا به تعبیر رساتر در مرده خواری صرف کردم و بیماریهایی را پشت سر گذاشتم - هیچیک از بیماریهایم راباید ندارم که بوسیله معالجاتی که آقایان برای رهاشیم از آن مرضها انجام داده‌اند معالجه شده باشد و اگر مرضی بصورت ظاهر برای مدتی خودش را پنهان میکرد دلیل این نبود که معالجه شده بلکه بعلتی که من آنرا شناخته بودم موقتاً مرا رها میکرد و باز سراغم می‌آمد. از همه ناراحت کننده‌تر مرض قندم بود که حدود سی سال مرا رنج میداد و گذشته از اینکه پرهیز آن بسیار خسته کننده و آزار دهنده بود مرتب بایستی بدکتر مراجعه و قند خون و ادرار آزمایش نمائیم و روزی ششصد قرص ضد دیابت بخورم و آمپولها بزنم. این وضع ادامه داشت تا بوسیله فرزندم سرهنگ فراشاهی کتاب خام خواری بدستم رسید و با استفاده از نیروئیکه از استاد بزرگوارم گرفته بودم و باز بارشاد و راهنمایی

همان استاد بزرگوارم خام‌خواری را شروع کردم و از همان روزهای اول با اینکه مواد قندی مانند خرما و عسل و کشمش و غیره مصرف میکردم هیچگونه اثری از وجود مرض قند احساس نکردم بلکه عوارض دیگری که آزارم میداد مانند خفقان قلب و سرگیجه از من دور شد. اکنون در وضعی هستم که کاملاً راضی هستم و بهیچوجه حاضر نیستم که بجای اولیه بر گردم و سلامت خود را احقانه فدای یک لقمه غذای مرده کنم. با احترامات شایسته محمد هاشم فراشاهی.

غلامرضا + صباغ گل + متولد ۱۳۲۶ - قاین + اداره امور اقتصادی و دارایی
 اکنون یکسال از روزیکه در مسیر خوشبختی گام نهاده‌ام میگذرد. راهی که پس از نومیادی از ادامه زندگی برایم امید و خوشحالی و شادی همراه آورد. خلاصه زندگیم تا اول مردادماه ۲۵۳۶ شرح زیر بود.

با وجودی که قوی بودم از اول سال ۲۵۳۳ بعلت بی‌خوابی بدکتر اعصاب مراجعه نمودم و شروع بمصرف قرص‌های اعصاب و خواب‌آور و آرامش‌بخش کردم پس از گذشت ۳ ماه مبتلا به تشنج عصبی شدم و بدن‌بال آن تپش قلب که در شبانه‌روز بین ۱۲۵ و ۱۵۵ در نوسان بود و دائم در حال اضطراب بسر می‌بردم. سپس سرگیجه دائمی بسرانغم آمد و سوز دردی در ناحیه شانه‌هایم احساس میکردم و احساس خستگی شدید و دائم و بر اثر مصرف زیاد دوا و وزنم به ۸۲ کیلو رسیده بود. وضع عمومی طوری بود که اگر با کسی حرف می‌زدم طوری متشنج می‌شدم که ادامه صحبت برایم امکان پذیر نبود یک صفحه کتاب نمی‌توانستم مطالعه نمایم و استخوانهای دستهایم همیشه تا مغز آن درد میکرد و پنجه‌هایم گاهی چنگ می‌شد و بحالت نیمه فلج در می‌آمد و از زندگی قطع امید کرده و همیشه فکر میکردم فلج شدن در عنقوان جوانی را چگونه تحمل خواهم کرد. همیشه اوقاتم در مطب دکترها یا در آزمایشگاهها می‌گذشت. وضع عمومی روز بروز بدتر می‌شد. همیشه تنها و افسرده بسر می‌بردم و منتظر یک حمله که فلج شوم. بیک امید توسط یکی از دوستانم بمن رسید. کتاب خام‌خواری بدستم رسید. ظرف ۲۴ ساعت آنرا مطالعه و شروع بخام‌خواری نمودم. اول مرداد ماه ۳۶ در همان هفته اول سرگیجه و خستگی و درد دست و درد شانه بر طرف شد ولی ناراحتی‌های عصبی و تپش قلب بتدریج از ماه دهم بکلی بر طرف شد. با برطرف شدن هر عکس‌العملی خود را قویتر و شاداب‌تر احساس میکردم. ۱۵ کیلو از وزنم کم شد. امروز من خوشبختم و این شادی را مرهون زحمات استاد میدانم. این خلاصه را فقط کسانی می‌توانند

دریابند که خود گرفتار بودند، خوشبختی پس از ناامیدی چه نعمتی بالاتر از باز یافتن سلامتی است اطرافیان مخالف اکنون بعد از گذشت یکسال قبول کرده اند که تنها راه سلامتی در خام خواری است فقط برای استاد آرزوی موفقیت را دارم استاد کوهی بمن بخشید کاش می توانستم گاهی در عوض میدادم .
غلامرضا صباغ گل

دبیر دائمی جمعیت خام خواران

اینجانب محمود متشرعی متولد ۱۳۲۱ صادره از اراک شناسنامه شماره ۶۰۸۸

شغل مدیر داخلی پاپخانه نگین با اطلاع میرساند .
قبل از خام خواری دارای امراض ذیل بوده ام .

۱- ناراحتی اعصاب

۲- اسهال برنشیت مزمن

۳- ناراحتی کیسه صفراوی

۴- چرکین بودن کلیه ها

۵- پوسیدگی لوزه

که هر کدام از این امراض بنوبه خود بروز کرده و هیچ کدام از اطباء نتوانستند مرا معالجه نموده و فقط با دادن داروهای مسکن برای مدت کوتاهی مرا از شکنجه کشیدن راحت مینمودند و از شانس خوش بنده به بیشتر داروهای مسکن حساسیت شدید داشتم و بخاطر همین موضوع بتریاک روی آورده و از زندگی خود با تمام این امراض بیزار بودم تا اینکه مقاله ای راجع به خام خواری در مجله دانشمند خوانده و بجمع خام خواران پیوستم و ۲۰ روز بعد از خام خواری دیگر اثری از این امراض در من مشاهده نشد تا ۱۸ روز پیش که برای امتحان دوباره مدت ۳ روز پخته خواری کرده و تمام امراض عود کرد برایم ثابت گردید که خام خواری داروی تمام امراض و حتی بروز امراض پیش گیری میکند و بعد از ۳ روز پخته خواری لوزه هایم چرکین شده و کیسه صفرا یم پر شده بود و سه روز تب ۳/۵ درجه داشتم و اکنون که ۱۸ روز از این موضوع میگذرد با کمی عکس العمل دوباره سلامتی ام را به دست آورده و این سلامتی و زندگی خوش را مدیون شما دانشمند علیقدر عالم تغذیه میدانم و یک عمر رهین منت و این کشف بزرگ شما هستم - آوانسیان عزیز از تو متشکرم تو در عالم تغذیه اعجاز کرده ای و هیچ نیرویی نمیتواند مرا به پخته خواری بکشانند

شرح حال منوچهر صفارزاده عضو شماره ۲۱ جمعیت خامخواران ایران بتاريخ
شهریور ۱۳۵۳

در کودکی لوزه خود را از دست دادم (عمل کردند). تقریباً از دهسالگی
ورم رماتیسمی در پاهایم شروع شد که با قرص آمپول کمی تسکین می یافت. تادر
سن ۲۲ سالگی همراه با تب شدید و بستری شدن چند روزه تشخیص داده شد که
به بیماری رماتیسم قلبی و تابسامانی دریچه های آئورت و میترال دچار شده ام.
در ضمن تا حدود ۲۵ سالگی نیز مرتب خون دماغ میشدم. برای بیماری
رماتیسم چنانچه متداول است طبق نظر پزشک امپولهای پنی سیلینی (پنادور)
میزدم تا در بدنم عفونت ایجاد نشود و حالم وخیمتر نگردد.

چنانچه میدانید در بیماران رماتیسمی خستگی عضلانی (بویره در
ماهیه های پا) و تپش قلب در هنگام کار یا دویدن یا تند رفتن عادی است.
ظہرها پس از غذا اگر می خوابیدم هنگام بیدار شدن قلمب بشدت می طپید و
ناراحت میشد. هنگام خشم یا ناراحتی قلمب ناراحت میشد و بطور ناهنجاری
میزد. موقع خواب از کودکی دندان قرچه داشتم. وزن بدنم قبل از خامخواری
حداکثر ۴۹ کیلو بود. یکی دوبار دندان درد بسیار شدیدی گرفتم که با تجویز
مقدار زیادی آنتی بیوتیک تسکین یافت. گاهی حالت استفراغ صفرا بمن
دست میداد و سرم بشدت درد میگرفت.

حدود پنج شش سال پیش بعلت نقرتی که از گوشتخواری پیدا کرده بودم
تصمیم گرفتم گوشت را از برنامه غذایی خود حذف کنم و مدتی نیز اینکار را
ادامه دادم ولی بعلت ضعفی که در پاهایم احساس کردم بنزد پزشک رفتم و او
مرا به خوردن مقداری گوشت در برنامه غذایی تجویز کرد و من هم خواه ناخواه
دوباره به گوشتخواری برگشتم.

در اسفند ماه ۱۳۵۲ که از ایلام به تهران آمدم برای اولین بار با موضوع
خامخواری آشنا شدم. پسر خاله ام آقای علی متوسلانی و خامس چندی قبل از
آن با خامخواری آشنا شده و شروع به تجربه کرده بودند و در میان تعجب و
ریشخند یا عناد فامیل و دوستان خود خامخواری میکردند. حدود یک هفته پس
از آشنائی با خامخواران، خامخواری را بطور صد درصد و با ایمان کامل به فلسفه
آن، آغاز کردم و تا کنون که یکسال و نیم از آن تاریخ میگذرد با کمال خرسندی
به آن ادامه میدهم.

تا این تاریخ وزن من به حداقل ۴۲ کیلو رسید و اکنون کمی بیشتر شده و به حدود ۴۵ کیلو رسیده‌خبربان قلبم آرام‌تر و راحت‌تر شده. خواب بعد از غذا (بعد از ظهرها) دیگر ناراحت‌م نمیکند. خستگی عمومی و مخصوصاً خستگی عضلانی درپاها خیلی کم شده. خیلی کمتر عصبانی میشوم و ظرفیت کار کردم خیلی بیشتر شده و با اینکه تا حذف کامل آثار بیماریهای دیرینه و ریشه‌دارشاید سالها وقت لازم باشد ولی برای من تا هم اکنون هم کافیست که حقیقت فلسفه تغذیه طبیعی را خودم تجربه کردم و در پرتو خورشید این حقیقت‌جهت‌گیری‌های تازه‌ای برای خرسندی خود تامین نمایم.

دانشمند ارجمند و کاشف اسرار الهی آقای آرشاویز درآوانسیان

اولین پیدایش امراض در وجود بنده مربوط به سال ۱۳۳۵ یعنی ۲۷ سال قبل در سنین ۳۹ سالگی بوده که دچارشن یا ورم و سنگ کلیه شدم - سالها در عذاب و درد و رنج بسر برده و به بیمارستان پهلوی دکترهای متعددی درآمل و به بیمارستان‌های طهران و بیمارستان شوروی و پزشکان متخصص امراض کلیوی در تهران مراجعه در سال ۱۳۴۰ در بیمارستان خصوصی حافظ با مهدی لاله‌زارنو ۲۵ روز بستری و ضمن دفع سنگ کلیه با تشکیل شورای پزشکی و حضور چند پزشک متخصص اعلام نموده‌اند که کلیه چپ بایستی جراحی و گرفته شود - قبول ننمودم و با دارو و دوی تسکین دهنده خود را معتاد نموده و به زندگی زجرآور ادامه میدادم. بعداً دچار رماتیسم‌های راست از لگن خاصره تا ساق پا و بواسیر مقعد و پروستات و درد اعصاب و ناراحتی جسمی و بدن درد و ترشی روی دل شده و اغلب به سرماخوردگی و بسته شدن راه بینی تنگی نفس مبتلا و همیشه بلباس گرم و رختخواب چند لحافه پناه میبرددم و شب‌ها بر اثر گرمی و آتش‌کشیدن پاها تا سحر بیخوابی میکشیدم و در موقع خوردن غذا یا صحبت کردن خیس عرق شده به نفس زدن متواتر میافتادم. در سال ۱۳۵۲ (مردادماه ۱۳۵۲) دچار انفاکتوس قلبی شده که در بیمارستان پهلوی آمل یکماه بستری و دوماه در منزل استراحت مینمودم. پزشکان باصطلاح متخصص قلبی و کلیوی هر ماه دستور آزمایش‌های گوناگون و تجدید نسخه که هر دفعه میزان دارو و دوا افزایش مییافت میدادند در سال ۱۳۵۴ و ۱۳۵۵ و آخرین بار در آبانماه سال ۲۵۳۶ شدیداً دچار انفاکتوس و انسداد مجاری ادرار و تهییج بواسیر عفونی و درد کلیه و غیره و غیره گردیده‌ام و ماهها در بیمارستان پهلوی آمل بستری و ۴ دکتر متخصص

معالجه‌ام پرداختند که ظرف این چندسال هیچگونه تاثیری در معالجه آنها وجود نداشت. برای آخرین بار در تاریخ ۲۵۳۶/۸/۱۷ خانواده‌ام مرا بطهران حمل و در بیمارستان مهر تهران طبقه ششم بستری و پزشکان بنام دکتر توکلی دکتر صدر نائینی متخصص قلبی و کلیوی دکتر معالجه‌ام شده‌اند ولی عمل آنها همان عمل پزشکان قبلی بوده و در عمل آنها چیز تازه وجود نداشت و در اینجا از طرف پزشکان و بیمارستان اعلام شد که بایستی یکی دوماه در این بیمارستان بستری و سپس آماده برای جراحی قلب و کلیه و بواسیر و پرستارآماده‌گی پیدا نمایم که راه نجات پزشکان و بیمارستان آشکار و سندرگ من امضاء شده لا علاج با نوشتن وصیت‌نامه مرگ آور بانتظار روز مرگ منتظر بودم که درست در روز ۲۳۵۶/۸/۲۶ کتاب خام‌خواری تالیف شما در ۲۲۸ خط در پشت تخت بیماری بیمارستان مهر وسیله برادریم که خود صاحب آزمایشگاه نوبل در طهران بوده بعنوان هدیه بدستم رسیده که با مطالعه آن نور هدایت رستگاری تابان شده و دریچه رحمت خدائی برویم گشوده و قلبم و روحم و جسمم همگی گواهی داده‌اند که منبع نجات خود را یافته‌ام با پا فشاری ۱۶۰ هزار ریال هزینه بیمارستان برای هیچ و هزینه بی‌جا و غیر ضروری از بیمارستان قهرا" خارج شدم و در تاریخ ۲۵۳۶۹/۴ دستور کتاب یا رساله الهام بخش را اجراء نموده کلیه دارو و دواهای موجود را که بیش از سه هزار ریال بود به دور ریختم و ایمانم از پزشک و پزشکی آفت‌زا و داروهای مسموم کننده زایل شده و به فضل الهی با عمل صددرصد خام‌خواری که در حال حاضر ۶ ماه و ۱۲ روز است از همه دردها و رنج‌های جسمی و با بدنی سالم و با وزنی که از ۶۵ کیلو به ۵۷ کیلو تقلیل یافته و سبک شدم و صبح‌ها ساعت ۶ بیدار شده و با چالاکی با بدن لخت فقط با یک شورت به ورزش می‌پردازم خوابم عادی و بدون ناراحتی ادامه دارد و در وسط حیاط سرعت چند بار میدوم و هر روز بر نشاطم افزوده میشود و نیز مطمئن هستم که بجای ۶۶ ساله به دوران ۴۰ سالگی از لحاظ انرژی و نیرو رسیده‌ام عکس‌العمل‌های شفا بخش در همه این مدت ادامه دارد ولی بدون درد و رنج و زحمت و ناراحتی و برایم روشن است که تمام ارگانیزم بدن در حال تحولند و با اخراج مسموم ۶۶ ساله نیروی کاذب و درحال اضمحلال و توانائی سالم در حال احیاء میباشد و بجای تفکر سابق در نیستی و مرگ حال به سلامتی و عمر طولانی امیدوار شدم. دوستدار شما علی اصغر مشرفی.

سیامک متناصری - متولد ۱۳۳۱ شماره شناسنامه ۸۴۳ صادره از تهران .

ساکن تهران دانشجوی سال دوم رشته موسیقی و عضو دائم جمعیت خام‌خواران ایران بدینوسیله مختصراً شرح احوال خود را قبل و بعد از خام‌خواری اظهار میدارم .

اینجانب بیش از یک سال و نیم است که خام‌خوار هستم یعنی در اوائل بهمن ۱۳۵۲ بعلت فشار بیماریهای مختلف به خام‌خواری روی آوردم .

حدود دو سال قبل از این تاریخ به بیماری (ورم معده) که با دردهای متناوب همراه بود دچار شدم و پزشک که همواره مرا از خوردن سبزی و میوه خام و طبیعی منع میکرد هیچ کمکی به بهبود درد من نکرد و بعد از گذشت هشت یا نه ماه، فاصله این دردها کمتر و شدت آنها بیشتر شد . و بیهوایی خورد کننده و فشارهای عصبی نیز به آن اضافه شده که پس از مدتی قدرت هر نوع فعالیت را از من گرفت و در همین ایام مدت چهل روز در بخش اعصاب بیمارستان روزبه به استراحت پرداختم نه تنها حال من خوب نشد بلکه سردردهای من اضافه شد و این سردرد که میگرد مینامند بعدت یکسال یعنی تا شروع به خام‌خواری طول کشید و در این مدت یکسال بتدریج رو به شدت گذاشت در این مدت دوبار هر بار یکماه تا چهل روز در دو بیمارستان خصوصی دیگر بمداوا پرداختم و هر بار با یک بهبودی مصنوعی و موقتی ناشی از مصرف داروهای مخدر و مسکن بخانه بازگشتم با استفاده از این قرصها و داروهای بحال ضعف و خواب و بی‌حسی و با استفاده نکردن آنها بدردهای بدتر از اول گرفتار میشدم . سردرد و معده درد و بی‌خوابی مرا از پای درآورده بود و در بیست و چهارم ساعت آرزوی یکساعت خواب را داشتم تا اینکه با خام‌خواری و فلسفه تغذیه طبیعی آشنا شدم . دگر هرگز جز گیاه خواری هیچ نخوردم تا آنکه در کمتر از ده روز دردهایم بمقدار ۹۰٪ نود درصد تسکین یافت و توانستم بخوابم و پس از یکماه و نیم دگر اثری از بیماری در وجودم نبود جز اندکی ضعف که آنهم بزودی برطرف شد و بتدریج با کم کردن بیست کیلو وزن اضافه توانستم ورزش و کار بپردازم و اکنون در سلامت کامل و شکر بدرگاه خدا به زندگی ادامه میدهم و با آگاهی از اینکه بیماران در تمام دنیا بوسیله تغذیه طبیعی بیماریها نجاب پیدا کرده و میکنند همواره سپاسگرای بی‌پایان خود را به آرشاویز - درآونسیان . کاشف خام‌خواری و نویسنده آن کتاب تقدیم میدارم و آرزو مندم که روزی نه چندان دور افراد بشر از این کشف بزرگ تاریخی آگاه شوند و آن سپاس و قدردانی

را که شایسته این مرد بزرگ است برایشان تقدیم کنند .
با تقدیم احترام و با آروزی موفقیت به جمعیت خام خواران

من در خانواده‌ای چشم به دنیا گشودم که بیماری‌ای بنام پسوریازیس موروئی بود . پدرم ، برادرم و من به این بیماری دچار شدیم .
نشانه این بیماری خارشهای آزار دهنده‌ای است که در اثر خاراندن بصورت لکه‌های سیاهی در بدن در می‌آید و بتدریج گسترده‌تر میشود و سپس پوسته پوسته میشود که در اینحال اگر باز خارانده شود جایش زخم میشود .
برای این بیماری داروهای کورتونی مانند پماد تریکور مصرف میشود .
پدر من که خود پزشک بود انواع گوناگون داروها را برای معالجه بیماری خود یعنی همین بیماری ، مصرف کرده بود . اما نتیجه‌ای که میخواست بدست نیاورد حتی چند بار هم برای درمان به اروپا رفت و بکار هم تکه‌ای از گوشت او را برای آزمایش بریدند و رویش آزمایش کردند .

اما در مورد خودم تا آنجا که بیاد دارم بیماری با من بوده و از داروهای گوناگون تجویزی مصرف کردم وجود این بیماری را ابتدا در پشت گردنم حس کردم . با داروی دکتر متخصص مدتی اثر این بیماری محو شد - نمیدانم چه مدت گذشت که این بار بیماری در ناحیه پشت حدود کمر ظاهر شد و بعد به یک چشم راست و پس از آن به پلک چشم تغییر محل داد برای چشمم از قطره آنتی سنتی که قطره‌ای است ضد خارش و ضد حساسیت استفاده کردم و برای سایر جاهای بدنم از پماد تریکور استفاده کردم . تا مدتی بیماری بر طرف شد ولی دوباره عود کرد مضافاً اینکه این بار علاوه بر جاهای قبلی بر پشت دستم هم ظاهر شد و این همچنان ادامه داشت و وای بحالم اگر روزی دارو را فراموش میکردم مصرف‌نمایم چنان خارش بدنم را میگرفت که لحظه‌ای امان نمیداد .

حدود یکسال و چند ماه پیش گیاهخوار شدم و یکسال هم ادامه دادم .
در این فاصله در محله دانشمند چیزهایی درباره خام‌خواری به چشم خورد ولی چون مطلب در آن کامل و پیوسته نبود چیزی درباره خام‌خواری دستگیرم نشد و این بود که بهمان رژیم گیاهخواری ساده معمولی ادامه دادم ولی در این مدت تغییر مهمی در بیماری خود ندیدم .

سه ماه پیش اتفاقاً کتاب خام‌خواری بدستم رسید که با کنجکاوی و دقت خارق العاده‌ای خواندم و تصمیم گرفتم روش تغذیه خود را کاملاً عوض کنم و این تصمیم را هم اجرا کردم .

چند روز پس از خامخواری در یکی از مسافرتهایم قطره و پماد را فراموش کردم و بدون مصرف آنها به مسافرتم ادامه دادم با کمال تعجب دیدم که بیماری و خارش دیگر عود نکرد.

پس از حدود بیست روز که از شروع خامخواری میگذشت عکس العمل در بدنم بصورت ترشح قطرات چرک از مجرای ادرارم شروع شد. هر روز ده دوازده قطره چرک خارج میشد ولی حالم بتدریج بهتر از روز قبل میشد و خود را قویتر و چابکتر و سر حالتر از روز قبل احساس میکردم علاوه بر این ناراحتیهای لثه و داندانهایم که لق و پوسیده بود و بوی تعفن دهان و بواسیر و اعصاب و تا حدودی ریزش مو و سستی و ناراحتی و بی خوابی از میان رفتند. و از وزنم هم در ابتدا ۱۰ کیلو کاسته شد ولی اکنون پس از سه ماه تدریجا ۲ کیلو به وزنم اضافه شده.

عشقی

در فروردین پنجاه و سه نود کیلو وزن داشتم و مبتلا به سردرد و روماتیسم مزمن بودم. از اثرات روماتیسم دست چپ را بخوبی نمیتوانستم حرکت بدهم و قلمم ناراحت بود. دکترها تجویز کرده بودند که حتماً ماهی یک آمپول پنادور ۲۵۰۰۰۰ واحد تزریقی بنمایم و در این مورد خیلی تاکید کردند گفتند که اگر آمپول نامبرده تزریق نشود، روماتیسم عود خواهد کرد و برای قلب خطر جدی دارد.

اکنون هجده ماه است که خامخوار مطلق هستم. بیست کیلو وزن کم کرده‌ام و ناراحتی قابل توجهی ندارم. در باره خامخواری میگویم.
باش تا صبح دولتت بدمد کین هنوز از نتایج صحراست

کامبیز آبادیان

بتاریخ ۱۳۵۴/۶/۱۰

همیشه در این فکر بودم که چرا بطور کلی بیماری فقط برای انسان وجود دارد. و هیچ موجود زنده دیگری بیمار نمیشود و چرا انسان بندرت بمرگ طبیعی میمیرد. اکثر انسانهای امروزی در اثر بیماری رنج میبرند و بالاخره مرگ زودرس سراغ انسانها میاید. و در این زمان هر چه پزشکی شیمیایی پیشرفت میکند طول عمر انسان کمتر میشود. دو سال پیش کتاب خامخواری را برادرم خرید و با خواندن آن کتاب خامخوار شد اوایل چون از مفاد آن اطلاعی نداشتم و همچنین کلاس ششم متوسطه بودم آن کتاب را نخواندم ولی بعد از آن یعنی یکسال پیش که من آن کتاب را خواندم فهمیدم که انسان قرنهایست که در اشتباه بسر میبرد و هر چه زمان پیش میروند زندگی مصنوعی‌تر و بیماریها بیشتر میشود و ما از زندگی دور افتاده‌ایم بنابراین از همان زمان خامخواری را شروع کردم البته قبل از خامخواری من هیچگونه عارضه‌ای نداشتم ولی با خامخواری نیروی جوانم دو برابر شد و هیچگاه احساس خستگی نمیکنم و یکروزه به قله توجال میروم و اکنون از هر جوانی نیرومندتر هستم. خامخواری انسانی را عوض میکند و آن حالت قهر و کینه و جنگی که نزد پخته‌خواران وجود دارد و در خامخواران وجود ندارد تمام جنگها، کینه‌دو زیهادر اثر همین پخته‌خواری است زیرا غذایی که پخته میشود باید روزی که تمام جهانیان خامخوار شوند و انسان از فقر و گرسنگی و جنگی نجات یابد.

داریوش ابائییان

دیپلم طبیعی متولد ۱۳۳۴ تهران

جناب آقای آوانسیان
در حدود شش ماه پیش که با بدست آوردن کتاب خام گیاه خواری و مطالعه آن که حاوی مطالب بسیار ارزنده و آگاه کننده برای سالم زندگی کردن بود، به خصوص که دریافتیم بیشتر امراض و ناراحتیهای جسمی در اثر پخته خواریست، تصمیم گرفتم پخته خواری را کنار بگذارم و درسلک خام گیاه خواران قرار گیرم. اکنون مدت شش ماه است که خام گیاه خوار میباشم. البته لازم بیادآوریم که مدت بیست سال مبتلا به میگرن بودم که هر هفته یا پانزده روز یکبار گریبانگیر بود دردی که قرار و آرام از من ربوده بود.

خوشبختانه در شش ماهه اخیر که به خام گیاه خواری گرویدم این درد مرموز و نا مرئی دست از سرم برداشته و دیگر آن آدم مبتلا به میگرن نیستم و آسایش و آسودگی که از این موضوع بمن دست داده مرا بر آن داشت که سپاس قلبی خود را بحضور شما راهنمای خوب زندگی، بشما که با صرف وقت و تحمل مخارج سنگین و وقف زندگی خود برای ارشاد و راهنمایی مردم بسوی یک زندگی بدون ترس و دلهره از عوارض ناشی از پخته خواری در تلاش هستید تقدیم دارم.

دروود من و همه انسانهایی که با خام گیاه خواری از بسیاری از بیماریهای متداول امروز که ناشی از پخته خواریست فاصله گرفته اند، بشما انسان ارزنده جامعه ما. امیدوارم که قدم برداشته اید آرزوی قلبی همه ما است. موقعیت بیشتر شما در راهی که قدم برداشته اید آرزوی قلبی همه ما است.

مهری عدالت
امیرآباد شمالی خیابان دوازدهم، کوی کیائی کوچه مهرداد پلاک ۴
تلفن ۶۳۰۷۵۳

نام من محمد شهرت امانی نظام آبادی شغل کارمند سن ۴۳ ساکن تهران تا اوایل سال ۲۵۱ نوع تغذیه از لحاظ خام یا پخته برایم تفاوت نداشت و طبق معمول نظیر سایر افراد و برحسب عادت غذای پخته میخوردم و خام خوردن من منحصر به مقداری میوه و سبزی بود و در اوایل سال ۵۱ کم کم در معده خود احساس درد نمودم و چون روز بروز به شدت درد افزوده میشد بالاچار به چند نفر پزشک متخصص مراجعه نمودم که پس از آزمایشات مکرر و عکس برداری تشخیص دادند که معده ام لیز شده و اثنی عشرم دارای زخم حاد است. فشار خونم در آن موقع ۱۶ بود و زنم ۷۸ کیلو طبق اظهار نظر پزشکان معالجم بایستی برای بهبود کامل لااقل ۶ سال تحت مداوا باشم و ضمناً بایستی از خوردن میوه خام خودداری و غذای من منحصر "گوشت و کباب شده و کمی نان یا برنج تجویز شده بود علاوه بر این بایستی یک سلسله داروهای مختلف مصرف نمایم قبل از آن هم از ناحیه زانوی چپ پای خود درد شدیدی میکشیدم که مرا از پیاده روی که تنها ورزش مورد علاقه ام میباشد بازداشته بود. در این موقع وسیله یکی از همکاران اداری کتابی بدستم رسید که عنوان آن خامخواری بود من این کتاب را مطالعه کردم و چون مریض بودم مطالب کتاب را با شک و تردید تلقی کردم ولی نمیدانم روی چه اصلی میل باطنی من بر انجام دستورات آن قرار گرفت و خامخواری را شروع نمودم و پس از چهل روز خامخواری و تحمل تدریجی ناراحتیهای جسمی ناشی از امراض ذکر شده بکلی درد معده و درد پای من برطرف شد و سلامتی خود را بازیافتم و در حال حاضر وزن من ۶۵ کیلو و فشار خونم به ۱۳ تقلیل یافته و کاملاً احساس راحتی سبکبالی میکنم و از لحاظ سلامتی خود کاملاً خوشحال و بدیهی است در این مورد هیچیک از دستورات و داروهای پزشکان را که تجویز نموده بودند عمل ننمودم و بر خلاف توصیه آنها شروع بخوردن میوهجات و سبزیجات انواع خشکبار خام نمودم و بر اساس این تجربه که بر روی خودم و برای خودم بدست آوردم معتقدم که خامخواری طبیعتترین روش تغذیه انسان است و اگر معتقد باشیم تمام پیشرفت‌هایی که در زمینه‌های مختلف نصیب بشر شده ناشی از تجزیه و آزمایش بوده من توصیه میکنم شما هر قبل از آنکه به ناراحتی و امراض گوناگون و وزن زیاد دچار شوید و سروکار شما با پزشک و دارو بیافتد از همین امروز خامخواری را شروع و در صورت لزوم برای تهیه غذاهای که بدون واسطه آتش تهیه میشوند به باشگاه خامخواران مراجعه و راهنمایی شوید.

محمد امانی نظام آبادی

من یکی از دوستداران و طرفداران شما هستم چون از وقتی که کتاب گرانهای شما را خواندم راز سلامتی و تندرستی را کشف کردم و الان شخص سالمی هستم اکنون میپردازیم به زمان قبل از خامخواری.

بنده مهوش اشتیاق صادره از آبادان دارای شناسنامه شماره ۹۵۴ متولد ۱۳۲۱. سالها از سردرد و معده درد و ناراحتی اعصاب رنج میبردم به چند بیمارستان رجوع کردم اکثرا میگفتند ناراحتی من از اعصاب است و موقعی که در آبادان بودم گفتند از بوی گاز پالایشگاه آبادان میپاشد ولی به تهران هم که آمدم و سالها در تهران بودم باز هم همین آش بود و همین کاسه، بخدا نیز خواهم کم شد و ناراحتی اعصابم عدت پیدا کرده بود البته سردرد من از زمان خیلی جوانی شروع شد و با عکسبرداری و معاینات مختلف نتوانستند بفهمند علت سردرد و ناراحتی معده و گاهی پادرنهای شدید چیست. بیشتر شبها دستم خواب میرفت، با اینکه خیلی جوان بودم ولی این ناراحتیها را داشتم، اما باور یفرمائید بجان عزیز شما دو هفته بیشتر طول نکشید که خامخوار بودم احساس سبکی و راحتی تندرستی کردم و شبها خیلی راحت بخواب میرفتم از سردرد و پادرد و ناراحتی اعصاب از معده درد و خواب رفتن دست خبری نبود البته اوائل خامخواری کمی ناراحتی یا بقول شما عکسالعملهایی جزئی در من پیدا شد ولی زود از بین رفت و من حالا میفهمم که تازه شخص سالم و وبا نیرو و نشاطی شده ام بخصوص پوست صورت من که اکثرا کدر میشد و منافذهائی داشت ولی در اثر خامخواری پوست صورت من روشن و شفاف شده بطوری که هرکس بمن میرسید میگفت که چه جوان شدی چه پوستت خوب شده و از اینها گذشته وقت عزیزم را در آشپزخانه بسر نمیبرم و همیشه ناراحتم از خدا میخواستم که ای کاش من ۲۵ سال پیش این موضوع را کشف کرده بودم یعنی کتاب شما را خوانده بودم ولی متأسفانه آنموقع در تهران نبودم و شما هم کتابتان را به تمام شهرهای ایران نفرستاده بودید همین حالا هم از خداوند بزرگ سپاسگزارم که این موضوع را دریافتم و خودم را و شاید بتوانم خانواده ام را نجات دهم و جاجوردن مواد گیاهی خام که یکی از موهبات الهی است. همیشه دعاگوی شما هستیم و شما را یکی از عزیزترین موجودات روی زمین میدانم.

و برای شما خالق کتاب خامخواری آرزوی عمر طولانی میکنم و میدانم کتاب شما نجات دهنده بشر است.

مهوش اشتیاق

۵۴/۶/۱۱

آقای آوانسیان از طرف من و خانواده‌ام و همه همه قره‌باقیها به شما و به خانواده شما دروهای فراوان می‌فرستم. از شما خواهش می‌کنم از وقت گرانبهای خود را به خواندن نامه من اختصاص دهید. من افتخار میکنم که شما برای آب و هوا و آفتاب تازه به مردم این دنیا بخشیدن از تمامی وقت و امکانات خود مضایقه نکرده‌اید. احتیاجی به تملق از شما نیست پروردگاری که این طبیعت را بوجود آورده نجات مردم این دنیا را به شما واگذار کرده است.

۲ فوریه ۱۹۸۵ وقتی با اتوبوس از ایروان به آبویان به خانه خود میرفتم متوجه شدم که در ردیف جلوی من جوانی نشسته و کتابی را ورق می‌زند، توانستم تیترا کتاب را که "در راه خامخواری" بود بخوانم. نام این کتاب کنجکاو مرا چنان برانگیخته خواستم حتماً این کتاب را داشته باشم. یک صد روبل پول داشتم پیشنهاد کردم این کتاب را به من بفروشد حاضر نشد. آدرس او را گرفتم و برای دوازده روز این کتاب را قرض کردم. تمام کتاب را از اول تا آخر با دست در یک دفتر نوشتم. عکسهای شما و آناهید را چاپ کردم و روی میز گذاشتم که همیشه نگاه کنم.

آوانسیان عزیز من متولد ۱۹۱۳ هستم بیماری مشخصی نداشتم ولی دارای بدن زائد بودم با ۱۱۵ کیلو وزن، نبض ۹۵ میزد، فوری خامخوار مطلق شدم ۲۸ کیلو از وزنم کم کردم، ضربان قلبم از ۹۵ تا ۶۰ رسید.

دو نوه من یکی ۱۹ ماهه و دیگری ۵ ساله با من خامخواری می‌کنند. از سال ۱۹۱۳ من بازنشسته هستم، تصمیم گرفتم وقت خود را به تبلیغ خامخواری اختصاص دهم، از ده به دهی می‌گردم در هر یک ۱۰-۵ روز می‌مانم با دوستان قدیمی ملاقات می‌کنم، دنبال بیمارانی می‌گردم که آنها را با خامخواری معالجه کنم، اکنون حدود ۳۱۰ بیمار مشغول خامخواری هستند، آنها با هم سفره پهن می‌کنند و به شما درود می‌فرستند. پزشکانی نیز هستند که بیشترشان با شما موافقت ولی گاهی سرسختانی پیدا میشوند که نمی‌خواهند حرفی بشنوند. از مسافرت برگشتم دیدم ۱۲۵ نامه جمع شده است از همه جا مرا دعوت می‌کنند که بروم آنها را با خامخواری آشنا کنم. اکنون در آذربایجان شوری هستم و خیال دارم بزودی به سیبیر بروم و در آنجا فعالیت کنم.

آرشا ویرجان انقلاب شما بقدری بزرگ است که همه کهنه‌ها باید باطل شود و حقیقت ظاهر گردد.

قیمت ۱۵۰ ریال